

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

Monday, the 3rd March 1969

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, Mr. Chairman (THE HON. THIRU M. A. MANICKAVELU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Communist Party Conference conducted at Madurai

* 91 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether special police protection was provided for the Communist Party Conference conducted at Madurai;

(b) the expenditure incurred thereon;

(c) whether it was permitted to conduct the public meeting till 12 p.m.; and

(d) whether the other parties also will be permitted to conduct meetings till 11 p.m.?

மதுரையில் நடந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மாநாடு

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மதுரையில் நடந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மகாநாட்டுக்கு விசேஷ போலீஸ் பந்தோபஸ்து போடப்பட்டதா?

(இ) அதற்கான செலவு எவ்வளவு?

(உ) இரவு 12 மணி வரை பொதுக்கூட்டம் நடத்த அனுமதிக்கப்பட்டதா?

(எ) மற்ற கட்சிகளும் இரவு 11 மணி வரை கூட்டம் நடத்த அனுமதிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

(உ) & (எ) ஆம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளும் கட்சியின் கூட்டணித் தோழர்கள் தவிர மற்றவர்களுக்கு 11 மணி வரையில் கூட்டம் நடத்துவதற்கு அனுமதி கேட்டால் பல போலீஸ் ஸ்டேஷன்களில் மறுக்கப்படுகிறது. அப்படி கட்சி வேறுபாடு இல்லாமல் எல்லோருக்குமே 11 மணி வரையில் கூட்டம் நடத்த அனுமதிக்க அரசாங்கம் உத்தரவிடுமா?

[3rd March 1969]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கட்சி வேறுபாடின்றி 11 மணி வரையில் கூட்டத்திற்கு அனுமதி அளிக்கலாம் என்று இந்த அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : அரசியல் அல்லாத மற்ற நிகழ்ச்சிகளுக்கு 11 மணி வரையில் கூட்டம் நடத்துவதற்கு அனுமதிக்கப் படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளுக்கு ஆங்காங்குள்ள காவல் துறை கண்காணிப்பாளர்களும் மற்ற காவல் துறையினரும் அவசியமான இடங்களில் தங்கள் விருப்பம்போல அவர்களுக்கு அனுமதி வழங்கலாம் என்று அனுமதி இருக்கிறது.

திரு. சா. கணேசன் : திருவிழாக்கள், இசைவிழாக்கள், தமிழ் விழாக்கள் ஆகியவை இரவு 12 மணி வரையில், ஏன், காலை 4; 5 மணி வரையில்கூட நடைபெற இதுவரையில் காவல் துறையினர் அனுமதித்து வந்திருப்பது அரசுக்கு தெரியும் அல்லவா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தெரியும். அந்த நிலை விரியும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, சாதாரணமாக 10 மணி அளவில் அனுமதியைக் கீழே உள்ள போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்கள் வழங்குகிறார்கள். அதற்கு மேலே வேண்டுமென்றால் சூப்ரன்ட் ஆஃப் போலீஸ் வரையிலும் போக வேண்டியிருக்கிறது. அதை மாற்றி இப்போது 10 மணி வரையில் கொடுப்பவர்களே 11 மணி வரையிலும் அனுமதிக்க அதிகாரம் கொடுக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : யோசனையைப் பரிசீலிக்கலாம்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : இரவு நேரத்தில் பழைய காலத்தில் தெருக்கூத்துக்கள் காலை 5 மணி வரையில் நடக்கும். அப்படி நடைபெறும் பழைய முறைப்படி தெருக்கூத்துகளுக்கு சர்க்கார் அனுமதிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எந்தக் கூத்தாக இருந்தாலும் ஒழுங்கான முறையில் நடைபெற்றால் காவல்துறை கண்காணிப்பாளர் தருகிற ஒப்புதல்பேரில் அனுமதி நிச்சயமாக வழங்கப்படும்.

Complaint against a Police Constable

* 92 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether a Police Constable raped a girl recently at the Sirkazhi Police Station;

(b) whether a complaint was lodged in this regard; and

(c) if so, the action taken against the constable?

3rd March 1969]

கான்ஸ்டபிள் மீது புகார்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சீர்காழி காவல் நிலையத்தில் கான்ஸ்டபிள் ஒருவர் அண்மையில் ஒரு பெண்ணை கற்பழித்தாரா?

(இ) இதுபற்றி புகார் செய்யப்பட்டதா?

(உ) ஆமெனில், அவர் மீது எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) இதுபற்றி விசாரணை செய்த மாயூரம் வருவாய்க் கோட்ட அதிகாரியின் முடிவு எதிர்மறையாக உள்ளது.

(இ) ஆம்.

(உ) காவல் துறை நிலை ஆணைகளின் சில விதித்துறைகளை மீறியதற்காக, இந்நிகழ்ச்சியில் சம்பந்தப்பட்ட காவலர் மீது நடவடிக்கை யெடுக்க அரசு கருதியுள்ளது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, சில விதித்துறைகளை மீறியதற்காக என்று அமைச்சர் கூறினார்கள். என்ன விதிகளை மீறினர்? நான் கேள்வியில் கேட்டிருப்பதைப்போல ஏதாவது நடந்ததா அல்லது வேறு ஏதேனும் தவறு செய்தாரா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சகுந்தலா என்ற ஒரு பெண் இரண்டு முறை திருட்டுக் குற்றம் சாட்டப்பட்டுத் தண்டிக்கப்பட்டார். மூன்றாவது திருட்டுக் குற்றம் சாட்டப்பட்டு ரிமாண்டில் வைக்கப்பட்ட நேரத்தில், அங்கே ஒரு தவறு நடந்ததாக ஒரு தந்தி காவல் துறை மேலதிகாரிக்கு அனுப்பப்பட்டது. உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று காவல்துறைக்கு உத்தரவு இடப்பட்டது. உடனே அந்தக் காவலரை வேலையிலிருந்து தற்காலிகமாக நீக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அதை விசாரித்த மாயவரம் கோட்ட ஆட்சித் தலைவருடைய முடிவு, விசாரணை திருப்திகரமாக இல்லை என்ற விசாரணை முடிவு, தாமதமாக அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டது என்பதால், கோட்ட ஆட்சித் தலைவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் கேட்கப்பட்டது. அதுதான் உறுப்பினரின் கேள்விக்கு விளக்கம். எப்போதுமே காவல்துறையில் ஒரு பெண்ணை போலீஸ் ஸ்டேஷனில் காவலில் வைக்கும்போது இன்னொரு பெண்ணைத் துணைக்கு வைக்க வேண்டுமென்றிருக்கிறது. அப்படி வைக்க அந்தக் காவலர் தவறிவிட்டார் என்பதற்காக நடவடிக்கை எடுக்க அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : இதைப்போன்ற ஒரு புகார் மதுரை ஜில்லாவில் செம்பட்டியில் நடந்தது என்று சட்டமன்றத்தில் கேள்வி கேட்டேன். நான் கேள்வி கேட்கும் வரையில் அந்த

[3rd March 1969]

விவகாரம் விசாரிக்கப்படவில்லை. அந்த கான்ஸ்டேபிள்மீது எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. கேள்வி கேட்டபிறகு என்னிடம் வந்து கேட்டார்கள், 'நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள், பாவம் அந்த ஆளின் குடும்பம் கெட்டுப்போகும், நடவடிக்கை எடுக்கலாமா' என்றார்கள். நான் அவர்களிடம் 'உங்கள் இஷ்டம் போல் செய்யுங்கள்' என்று சொல்லிவிட்டேன். அப்படிச் சட்ட மன்றத்தில் கேட்ட பிறகுதான் இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளின் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. மற்ற நேரங்களில் இல்லை. ஆகையால் திட்டவட்டமாகப் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்துச் செல்லப்படும் பெண்களின் கற்புக்குப் பாதகம் இல்லாமல் ஏற்கனவே முதலமைச்சர் சொன்னமாதிரி நல்லவகையில் பாதுகாப்புத் தர அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அதிகாரிகள் சிலர் தவறாக நடக்கிறவர்கள் இருப்பார்கள். எந்த சர்க்காரிலும், எப்போதும் அது தவிர்க்க முடியாத குறையாகும். உறுப்பினர் அவர்கள் கேள்வி கேட்ட இடத்தைப் பொறுத்தவரையில், அந்தக் காலக் கட்டத்தில், அந்தப் புகாரைத் தெரிந்தவுடனே அரசுக்கு எழுதி அனுப்பி, அது கேட்கப்படாமல் இருந்தால்தான் குறையாகக் கருத முடியுமே தவிர வேறல்ல.

Police Firing

* 93 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of times firing was resorted to in Tamil Nadu from 6th March 1967 to 31st March 1968;

(b) the number of rounds fired; and

(c) the number of persons injured?

துப்பாக்கிப் பிரயோகம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 6—3—1967 முதல் 31—3—1968 வரை தமிழ்நாட்டில் எத்தனை முறை துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யப்பட்டது?

(இ) எத்தனை ரவுண்டுகள் சுடப்பட்டன?

(உ) எத்தனை பேர் காயமடைந்தனர்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: (அ) 9 முறை துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யப்பட்டது.

(இ) 52 சுற்றுகள் சுடப்பட்டன.

(உ) 19 பேர் காயமடைந்தனர்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கேள்வியிலே எத்தனை பேர்கள் இறந்தார்கள் என்ற விவரம் இல்லை. ஏற்கனவே பழைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இனிமேல் இத்தகைய

3rd March 1969]

துப்பாக்கிச் சூடுகள் நடைபெறும்போது உயிர்ச் சேதமில்லாமல் ஜாக்கிரதையாக செய்யப்படும் என்று உறுதிமொழி கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசு அதை அனுசரிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்தக் கேள்வியில் எத்தனை பேர் காயம் அடைந்தார்கள் என்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. காய மடைந்தவர்களின் எண்ணிக்கை கொடுக்கப்பட்டது. இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 7. கூடுமானவரையில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் தவிர்க்கப்படவும், நடைபெறுகின்ற துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் சாவு தவிர்க்கப்படவும் இந்த அரசு தன்னால் ஆன எல்லா முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொள்ளும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : இந்தத் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் எந்தக் காரணத்தால் எத்தகைய சூழ்நிலையில் ஏற்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்த 9 துப்பாக்கிப் பிரயோகங்களில் ஒன்று மதுவிலக்கு வழக்கில் ஒருவரைப் பிடிக்கப் போனபோது அந்த ஊரார் போலீசாரை வளைத்துக் கொண்டு துரத்தினார்கள். அதனால் ஏற்பட்டது. இன்னொரு இடத்தில் மது, வெளி நாட்டுக்கு கள்ளக் கடத்தலாகச் செல்வதை தடுப்பதற்காகப் போலீசார் போகும்போது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் தவிர்க்க முடியாததாகி விட்டது. இன்னொன்று, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் குற்றவாளிகளைக் கைது செய்து வரும்போது போலீசாரிடமிருந்து குற்றவாளிகளை விடுவிக்க முயற்சி நடந்தபோது, துப்பாக்கிப் பிரயோகம் தவிர்க்க முடியாததாகி விட்டது. அரிசி கடத்தலைத் தடுப்பதற்குப் போலீசார் போன போது, அந்த இடத்தில் போலீசாரைத் திருப்பி தாக்கியபோது, துப்பாக்கிப் பிரயோகம் ஏற்பட்டது. பஸ் தொழிலாளர்கள்—மாணவர்கள் போராட்டத்தில், தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தில், தஞ்சையில் விவசாயக் கூலிகளுக்கும் மிராசுதாரர்களுக்கும் நடந்த போராட்டத்திலும் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் தவிர்க்க முடியாததாகிவிட்டது.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : 1964-65, 1965-66-ல் எத்தனை இடங்களில் எத்தனை துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது? அப்போது ஆளும் கட்சியாக எது இருந்தது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அந்த ஆண்டுகளில் எது ஆளும் கட்சி என்பது அங்கத்தினருக்கே தெரியும். 1964-ல் 7 துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது. 1965-ல், 46 இடங்களிலும், 1966-ல் 5 இடங்களிலும் நடைபெற்றது.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்வதற்கு முன்னதாக முதலில் லத்தி சார்ஜ், இரண்டாவது கண்ணீர்ப் புகை, மூன்றாவதாக 'சுடப்போகிரோம்' என்ற எச்சரிக்கை, என்ற மூன்றையும் செய்யவேண்டுமென்றிருக்கிறது. இந்த 9 இடங்களில் நடந்த துப்பாக்கிப் பிரயோகங்களில் அவை கையாளப்பட்டனவா?

[3rd March 1969]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கூடுமானவரையில் அனுசரிக்கப்பட்டது என்று தெரிகிறது.

திரு. எஸ். ராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, இந்தக் குறிப்புகளில் தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்கள் போராட்டம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், ஐ.என்.டி.யு.சி., எச்.எம்.என்., போன்றவைகள் நடத்துகின்றன. நேற்றுக் கூட உணவு தானியக் கிடங்கு தொழிலாளர் பெரிய வேலை நிறுத்தம் நடத்தினார்கள். சுமுகமாக முடிந்தது. துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்த இடங்களில் இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட்கள் தலைமை தாங்கி, தவறான பரதையில் நடத்திச் சென்றதால்தான், நடை பெற்றது என்று சொல்வது உண்மையா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவைகளுக்கெல்லாம் விசாரணை நடைபெறுகிறது. விசாரணையின் முடிவில்தான் தெரியும்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : பஸ் தொழிலாளர்கள்—மாணவர்கள் தகராறில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்திருக்கிறது. அதில் மாணவர்கள் எத்தனை பேர்கள் காயமடைந்தார்கள், பஸ் தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தில் சுட்டதில் எத்தனை பேர் காயமடைந்தார்கள், சுடப்பட்டனர்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் 3 பேருக்குக் காயம் ஏற்பட்டது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் 1963-64, 1964-65, 1965-66-ல் அதிகமான துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்ததாக அறிக்கையிலிருந்து தெரிகிறது. அவற்றில் எவ்வளவு பேர்கள் இறந்தார்கள்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : 1964-ல் நடைபெற்ற துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் 4 பேர் காயமடைந்தார்கள். இரண்டு பேர் இறந்தார்கள். 1965-ல் 339 பேர் காயமடைந்தார்கள். 55 பேர்கள் இறந்தார்கள். 1966-ல் மூன்று பேர்கள் இறந்தார்கள்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்வதற்கு முன்பு காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில், தீ அணைப்பு இயந்திரங்களைப் பொருத்தி, நீர்ப் பிச்சுவதன் மூலம் கூட்டத்தைக் கலைக்கவேண்டுமென்று சட்டம் செய்திருப்பது தெரியுமா? அப்படியானால் அதை உபயோகிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அப்படி எதுவும் விவரமில்லை.

3rd March 1969]

திரு. எஸ். ராகவானந்தம்: தலைவர் அவர்களே, ஹார்பர் சேலம் போன்ற சிறைச்சாலைகளில் காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் எச்சரிக்கை இல்லாமலே சுட்டுக் கொன்றது இந்த அரசுக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அரசுக்கு மாத்திரம் அல்ல அகில உலகத்திற்கும் தெரியும்.

THIRU A. R. DAMODARAN: In reply to a supplementary question of my friend, Thiru M. Ethirajulu, the Hon. the Chief Minister said that precautionary measures of giving warning, lathi-charge, tear-gas, etc., were taken by the Government before ordering firing. Am I to understand that even in chasing dacoits and catching prohibition offenders, this procedure is followed?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அவைகள் எல்லாம் இந்த சந்தர்ப்பங்களில் கடைப்பிடிக்க இயலாதவை.

Cars purchased for the use of Ministers

* 94 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether new cars were purchased for the nine Ministers of the Government of Tamil Nadu;

(b) the purpose for which the old cars are utilised;

(c) whether any of the old cars were sold; and

(d) if so, the persons to whom and the price for which they were sold?

அமைச்சர்களின் பயனுக்காக வாங்கப்பட்ட கார்கள்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழக அமைச்சர்கள் 9 பேருக்கு புதுக் கார் வாங்கப் பட்டதா?

(இ) பழைய கார்கள் என்ன உபயோகத்திலிருக்கிறது?

(உ) பழைய கார்கள் ஏதேனும் விற்கப்பட்டதா?

(எ) அப்படியென்றால் யாருக்கு, என்ன விலைக்கு விற்கப் பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: (அ) ஆம். அமைச்சர்களின் பயனுக்காக ஒன்பது புதிய அம்பாஸிடர் கார்கள் அரசாங்கத்தால் வாங்கப்பட்டன.

(இ) முன்னர் அமைச்சர்களால் பயன்படுத்தப்பட்ட எட்டுக் கார்களில் ஐந்து கார்கள் இத்துறையிலுள்ள துறை வண்டிகள் தொகுப்பிலே (staff car pool) சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

[3rd March 1969]

அமைச்சர்கள், தகைசான்ற மற்றவர்கள் முதன்மை பெற்றவர் (V.I.Ps.) ஆகியோரின் பயனுக்காக இரண்டு கார்கள் இராமநாத புரம், செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு கார், ஏலத்தில் விற்பனை செய்யப்பட்டது.

(உ) ஆம். துறை கார் ' (staff car) 1. எண் : எம்.எஸ்.வி. 7777 ஏலத்தில் விற்பனை செய்யப்பட்டது.

(எ) மேற்சொன்ன எம்.எஸ்.வி. 7777-ம் எண் கார் ரூ. 20,500-க்கு கோயம்புத்தூரைச் சேர்ந்த திரு. ஏ.ஜி. ஓசீர்கான் என்பவருக்குப் பொது ஏலத்தில் விற்பனை செய்யப்பட்டது.

Andipatti Agriculturists' Association

* 95 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the premises of the Agriculturists' Association at Andipatti near Kottagudi in Melur taluk of Madurai district was affected by fire in the months of January, February 1968;

(b) the cause of the fire accident; and

(c) the amount of loss incurred thereby?

ஆண்டிப்பட்டி விவசாயிகள் சங்கம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1968 ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதங்களில் மதுரை மாவட்ட மேலூர் தாலுக்கா கொட்டக்குடியை அடுத்த ஆண்டிப்பட்டி என்னும் ஊரில் விவசாயிகள் சங்கம் இயங்கும் இடம் தீ விபத்திற்குள்ளானதா?

(இ) தீ விபத்திற்குக் காரணமென்ன?

(உ) எவ்வளவு ரூபாய் மதிப்புக்கு நட்டம் ஏற்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) ஆம்.

(இ) கிராம மக்களிடையே ஏற்பட்ட பகை உணர்ச்சியே இதற்குக் காரணம்.

(உ) ரூ. 150.

Resolution of the Cumbum Panchayat Union.

* 96 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether Cumbum Panchayat Union, Madurai district has passed any resolution in April 1968, and sent the same to the Government requesting the postponement of the collection of loans from the agriculturists; and

3rd March 1969]

(b) whether the Government are aware of the fact that famine conditions prevailed in Cumbum area last year due to the failure of rains?

கம்பம் ஊராட்சி ஒன்றிய தீர்மானம்

* திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டும்கேறேன்—

(அ) 1968 ஏப்ரலில் மதுரை மாவட்ட கம்பம் ஊராட்சி ஒன்றியம் விவசாயிகளுக்கு கொடுத்துள்ள கடன் வருடம் ஒத்திவைக்கும்படி தமிழக அரசைக் கேட்டு தீர்மானம் நிறைவேற்றி அனுப்பியதா?

(இ) கம்பம் பகுதியில் சென்ற ஆண்டு மழையின் பஞ்ச நிலை ஏற்பட்டு உள்ளதை அரசு அறியுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : (அ) இல்லை.

(இ) மழையின்மையால் சென்ற ஆண்டு கம்பம் பகுதியில் பஞ்சநிலை ஏற்படவில்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, சென்ற ஆண்டில் மட்டுமல்ல, இந்த ஆண்டில்கூட கம்பம் பகுதியில் பஞ்சநிலை இருக்கிறது என்பது ஊர் அறிந்த ரகசியம். மதுரை மாவட்டத்தில் பெரும் பகுதியில் பஞ்சநிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அங்கேயிருந்து தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஐந்து லட்சம் ரூபாய் அதற்குப் பஞ்ச நிவாரணம் அளிக்கலாம் என்று கலெக்டர் கூறினார். 'அதுபோதாது; யானைப் பசிக்கு சோளப்பொறி போட்டது போல அது ஆகிவிடும்' என்று டி.டி.சி-யில் நான் கூறினேன். அது அரசுக்குத் தெரியாவிட்டாலும்கூட போர்டு மெம்பர் ஒருவரை அனுப்பி மதுரை ஜில்லாவில் உள்ள பஞ்ச நிலையைத் தீர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் போன வருஷம் கம்பம் பகுதியில் பஞ்ச நிலை இருந்ததா என்று கேட்டிருந்தார்கள். கிணறு வெட்டுவதற்கு, மற்ற காரணங்களுக்காக வாங்கிய கடன்களை கொஞ்சம் ஒத்தி வைக்கவேண்டுமென்பது பற்றிதான் கேள்வி. கம்பம் பகுதியில் போன வருஷம் பஞ்சநிலை இல்லை. அவர்களுக்கே அது தெரியும். இந்த வருஷ விவரம் தெரியவில்லை. இருந்தாலும் கம்பத்திலேயே பஞ்சம் என்றால் மதுரையில் பரமபஞ்சம் என்றுதான் பொருள். இப்போதிருக்கிற இடங்களிலே, கம்பம் பகுதி தான் தானியக் களஞ்சியமாக மற்ற இடங்களுக்கு உணவு வதங்கும் இடமாக இருக்கிறது. இந்த நிலையில் ஊரிலே இருக்கிற பஞ்சத்தை காட்டி, அங்குள்ள கடனை ஒத்தி வைக்கவேண்டுமென்று கேட்கப்பட்டிருக்கிறது.

[3rd March 1969]

கடந்து ஆண்டு பஞ்சமில்லை. இந்த ஆண்டு விவரம் தெரியவில்லை. அப்படியிருந்தால் அதற்கு சாத்தியமான நடவடிக்கை எடுக்க அரசு தயங்காது.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : 1968-ல் கொடுத்த வசூலை ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்பது. இந்த வருஷம் அதிகக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : போன வருஷத்திலே ஒத்திவைக்க வேண்டிய அளவுக்கு பஞ்சம் ஏற்படவில்லை என்பது தான் கலெக்டர் நமக்கு அறிவிக்கிற விவரம்.

Collectors' Conference

* 97 Q.—**THIRU N. R. THIAGARAJAN :** Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state—

(a) the discussions which were held in regard to procurement of foodgrains in the Collectors' Conference held at Tiruchirappalli in 1967; and

(b) whether the procurement of Samba paddy was lesser in 1968 than in 1967?

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மாநாடு

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு-வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) திருச்சியில் 1967-ல் நடந்த கலெக்டர்கள் மகாநாட்டில் உணவுக் கொள்முதல் பற்றி பேசியதென்ன?

(இ) சம்பா கொள்முதல் 1967-ஆம் ஆண்டைக் காட்டிலும் 1968-ல் குறைந்ததா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ) திருச்சிராப் பள்ளியில் 1967 ஆகஸ்டு திங்களில் நடைபெற்ற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மாநாட்டில், கொள்முதல் திட்டத்தின்கீழ் குறிக்கோள் அளவு குறித்தும், போக்குவரத்து பற்றியும் விவாதிக்கப்பட்டது. உணவுத் தானியங்களைக் கள்ளத்தனமாகக் கடத்தப்படுவதைத் திண்ணிய முறையில் கட்டுப்படுத்துமாறும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டது. போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாட்டு ஆணைகளைச் செயல்படுத்துவதற்கு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் குறித்தும் விவாதிக்கப்பட்டது. குறுவைப் பயிர் கொள்முதல் செய்தல், உணவு தானியங்களைப் பிற இடங்களுக்கு அனுப்பும் திட்டம் முதலான ஏனைய பொருள்கள் குறித்தும் பொதுவாக விவாதிக்கப்பட்டது.

(இ) 1967-ம் ஆண்டு சாதனையுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில், 1968 ஆண்டு சம்பா கொள்முதல் ஓரளவு குறைவாகவே இருந்தது. சர்க்கோன பருவநிலையே இதற்கான முக்கிய காரணமாகும்.

3rd March 1969]

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, ஒவ்வொரு ஆண்டும் 'இதற்கு முன் இருந்ததைவிட அதிகமாகக் கொள்முதல் செய்கிறோம்; அதிகமாக உணவு விநியோகம் செய்கிறோம்' என்று பேசியும், பத்திரிகையிலும் எழுதி வருகிறார்கள். ஆனால் அதற்கு மாறாக இப்போது கொள்முதலில் குறைந்து போனதற்கு என்ன காரணம்?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : மூல பதிலிலேயே அடங்கியிருக்கிறது. சீர் கேடான பருவ நிலையே காரணம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

Taladi Crops

* 98 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state whether the statement made by the mirasdars of Nagapattinam area of Thanjavur district that 500 acres of Taladi Crops withered away as a result of the non-supply of water and the non-supply of oil-engines by the Agriculture Department is true?

தாளடிப் பயிர்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு-வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

தஞ்சை மாவட்ட நாகபபட்டினம் பகுதி மிராசுதார்கள் தங்களுக்கு தண்ணீர் விடாததாலும், விவசாய இலாகா எண்ணெய்ப் பொறிகள் வழங்காததாலும் 500 ஏக்கர் தாளடிப் பயிர் காய்ந்துவிட்டது எனக் கூறுவது உண்மையா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : வட கிழக்குப் பருவ மழை தவறிவிட்டதாலும், மேட்டூரில் நீர்மட்டம் மிகவும் குறைந்து விட்டதாலும் (நாகபபட்டினம் வட்டம் உட்பட்ட), தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் பெரும்பாலும் காலம் கடந்து விதைத்த தாளடிப் பயிர் நீரின்மையால் பாதிக்கப்பட்டது. காலம் கடந்து விதைக்கப் பட்ட தாளடிப் பயிரைக் காக்க, பாசன வடிகால் வாயில்கள் லிருந்து நீரை இறைப்பதற்கு வேளாண்மைத் துறையிடம் உள்ள எண்ணெய் இயந்திர விசையேற்றங்கள் அனைத்தையும் பயன்படுத்த எல்லா முயற்சிகளும் எடுக்கப்பட்டன. நாகபபட்டினம் கோட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் இது காரியத்திற்கு 29 எண்ணெய் இயந்திரங்கள் வாடகைக்குக் கொடுக்கப்பட்டன; இதனால் 1,170 ஏக்கர் நிலம் பயனடைந்தது.

Fertiliser Mixtures

* 99 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Food and Agriculture be pleased to state—

(a) the firms which were granted permission to produce fertiliser mixtures in Tamil Nadu;

[3rd March 1969]

(b) the quota of chemical fertilisers allotted by the Government to these firms during 1967-68; and

(c) whether the fertiliser mixtures produced by these firms are tested?

கலப்பு உரம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு உணவு-வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழகத்தில் கலப்பு உரம் தயாரிக்க தமிழக அரசு அனுமதி பெற்ற நிறுவனங்கள் யாவை?

(இ) இந்த நிறுவனங்களுக்கு 1967-68-ல் அரசு வழங்கிய ரசாயன உர அளவு எவ்வளவு?

(உ) இந்த நிறுவனங்கள் உற்பத்தி செய்யும் கலப்பு உரம் பரிசோதனை செய்யப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : (அ), (இ) & (உ) விவர அறிக்கை ஒன்று மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த ரசாயன உரம் உபரியாக இருக்கும்போது யாருக்கு எவ்வளவு கொடுக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி அட்சேபணியில்லை. நமக்கே பற்றாகக் குறையாக இருக்கும்போதுகூட, இந்தக் கம்பெனிக் காரர்கள் பெற்று வருகிறார்கள். சட்ட மன்றத்திலும் இதுபற்றி கூறினேன் பற்றாக்குறை காலத்திலாவது கலப்பு உரம் வர்த்தகம் செய்கிறவர்களுக்குக் கொடுப்பதை அரசு நிறுத்தி வைக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் உறுப்பினர் கூறும் கருந்தரம் சரியல்ல. இப்போது 21 கோடி ரூபாய்க் கான உரம் தேங்கிக் கிடக்கிறது.

Advar Cancer Institute

* 100 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Health and Harian Welfare be pleased to state—

(a) the nature of assistance afforded by the Government to the Cancer Institute at Advar; and

(b) the number of patients who can be accommodated in that Institute?

அடையாறு பற்றுகோய் மருத்துவமனை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு சுகாதார-வரிசை நல அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அடையாறு பற்றுகோய் மருத்துவமனைக்கு தமிழக அரசு செய்து வரும் உதவிகள் யாவை?

3rd March 1969]

(இ) அந்த மருத்துவமனையில் எத்தனை பேர் தங்கி சிகிச்சை பெறலாம்?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : (அ) ஆண்டுக்கு ரூபாய் இரண்டரை லட்சம் நிர்வாக மான்யமாக கொடுக்கப் படுகிறது.

(இ) 194 பேர் தங்கி சிகிச்சை பெறலாம்.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மருத்துவ மனைக்கு சென்ற மூன்று ஆண்டுகளில் ஆண்டுதோறும் பழைய காங்கிரஸ் ஆட்சியில் எவ்வளவு கொடுத்தார்கள்? புதிய ஆட்சியில் இரண்டாண்டில் எவ்வளவு கொடுத்தார்கள் என்ற விவரம் கூறமுடியுமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : ஆண்டு ஒன்றுக்கு 2½ லட்சம் ரூபாய் என்றால் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு 7½ லட்சம் ரூபாய் என்றுதான் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

THIRU D. SANTOSHAM : Mr. Chairman, Sir, this particular Cancer Institute has assumed some historic importance in recent times, because it was there our great 'Anna' had treatment. The medical attendants who attended on him waged a heroic battle against this dreadful disease. Will the Government take steps to give assistance and try to upgrade it and make this institution a first-class institution equal to one of the best in the world and name it in memory of 'Anna'? This will be a fitting and proper memorial to "Anna".

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இப்போது அதை மனதில் வைத்துத்தான் அண்ணா சிகிச்சைக்குத் தங்கியிருந்த அறையில் வைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு ஏர்கண்டிஷன் பிளாண்டை அந்த மருத்துவமனைக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுக்கப்பட்டது. காஞ்சிபுரத்தில் ஒரு ஆராய்ச்சி நிறுவனம் துவக்க இருக்கிறது. அந்த ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் மூலமாகச் சிகிச்சை பெறுவதற்கு உள்ளவர்கள், இந்த மருத்துவ மனையில் வந்து சிகிச்சை பெறாமலாவதற்கு கனம் உறுப்பினர் கூறியதைப்போல பெரிய மருத்துவ மனையாக்க உத்தேசமிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : இந்தியாவிலுள்ள புகழ்பெற்ற மூன்று புற்றுநோய் மருத்துவ மனைகளில் இதுவும் ஒன்றாகும். 1967-ம் ஆண்டுக்கு முன்பு இரண்டு லட்சம் ரூபாய் தான் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இந்த அரசாங்கம் வந்த பிறகு 2½ லட்சம் ரூபாய் கிராண்ட் கொடுக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியமகன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்ன யோசனையைச் சேர்த்துப் பரிசீலனை செய்யலாம்.

திரு. சா. கணேசன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருங்கோடு வட்டம் நான் சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தியாவிலுள்ள மிக முக்கியமான மூன்று புற்றுநோய் சிகிச்சை

[3rd March 1969]

சாலைகளில் இது ஒன்றாகும். அத்தோடு கூட இங்கு நல்லமுறையில் பயிற்சி பெற்றவர்கள் ஒரே நோக்கோடு பணியாற்றுகிற நிலையில் இருப்பதால் இதை இன்னும் வளப்படுத்தி, பெரிதாக ஆக்கி நேரடியாக கவர்ன்மென்ட் எடுத்துக் கொண்டு விடாமல், இதற்கென்று ஒரு போர்டு அமைத்து, உரிய பல வழிவகைகளைச் செய்ய, அரசு வேண்டிய திட்டத்தை வகுக்குமானால், ஏராளமான பணம் இந்த இன்ஸ்டிடியூஷனுக்கு வரும் என்பதை மனத்தில் கொண்டு செயல்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இப்போதுள்ள அடையாறு புற்றுவோய் மருத்துவமனை நிர்வாகி திறமைசாலி. இப்படி நிதி வசூலித்து அதை வளர்ப்பதிலும் அந்த மருத்துவமனையை நல்ல வகையில் வைத்திருப்பதிலும் மிகுந்த அக்கறை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அதற்கு உரிய நேரத்தில் உரிய வகையில் கூடுமானவரையில் அரசு எல்லாவிதமான உதவியையும் செய்யத் தயாராக இருக்கும்.

திரு. சா. கணேசன் : வளர்ச்சிக்கு ஏற்ற வழிவகை செய்யுமா அட்வைசரி போர்டு மாதிரி அமைக்க அரசு முன்வந்தால் மிக விரைவில் அது வளரும் என்று அறிந்து அந்த வகையில் செயல்பட முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அது அந்த நிர்வாகி எடுக்கக் கொள்ளவேண்டிய முயற்சி என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : அடையாறு புற்றுவோய் மருத்துவமனை சனியாபகடையது. அதில் 194 பேர்கள் கங்கி சிகிச்சை பெறவாருமென்று அமைச்சர் சொன்னார்கள். தாழ்வுக அரசின் கீழ் உள்ள லைனரல் அம்பெக்ஸிசுக்கு வாகிவவர்களில் எத்தனை பேர் கங்கி சிகிச்சை பெறலாம் என்று சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திருமதி சக்தியவாணிமத்து : இங்குள்ள தகவலில் அடையாறில் இருக்கிற புற்றுவோய் மருத்துவமனையில் 194 பேர்கள் கங்கியிருப்பதற்கான வசதிகூறப்பதற்கு இருக்கிறது. பொது மருத்துவமனையில் ஏறக்கூடிய 8000 பேர் தங்கலாம். அங்கே புற்றுவோய் மட்டுமல்ல, எல்லாவிதமான நோய்களுக்கும் படுக்கை வசதி செய்து காப்பாட்டிவருகிறது. குறிப்பாக இந்த நோய்க்கு சிகிச்சை பெறுகிறவர்கள் எத்தனை பேர் என்ற தகவல் இல்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : கலைவர் அவர்களே, இங்கியாவிலேயே சிறந்த மருத்துவமனை இருந்துங்கூட, அந்தச் சிறந்த மருத்துவமனையில் மருதலிலேயே மறைந்த முதலமைச்சரைக் கொண்டு போய் காட்டாமல் இருந்தது என்? அங்கே பார்ப்பதற்குத் தயாராக இல்லையா? அல்லது வேண்டுமென்றே காட்டாமல் அமெரிக்காவுக்குக் கொண்டு சென்றார்களா?

3rd March 1969]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : சென்னையிலுள்ள புற்றுநோய் மருத்துவமனையை விரிவுபடுத்தினால் அதிகப்படியான நோயாளிகளுக்கு உதவியாக இருக்குமென்று சொன்னார்கள். தஞ்சையிலிருந்து வருகிறவன் நான். தஞ்சையில் பெரிய ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. திருநெல்வேலியில் இருப்பவர்களுட்கூட சென்னைக்கு வந்துதான் வைத்தியம் செய்து கொள்ளும் துர்ப்பாக்கியமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். சென்னை, செங்கல் பட்டில் மாத்திரம் அமைக்காமல் திருநெல்வேலி, தஞ்சை போன்ற இடங்களில் புற்றுநோய்க்கான சிகிச்சை அமைத்தால் ஏழைகளுக்குப் பயன்படும் என்பதால் அதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : இப்போது காஞ்சிபுரத்தில் உலக சுகாதார நிறுவனத்தின் துணைகொண்டும், நார்வே அரசாங்கத்தின் உதவியுடனும் 10 லட்சம் ரூபாய் செலவழித்து, ஒரு ஆராய்ச்சி நிறுவனம் இந்த அரசாங்கம் நிறுவியிருக்கிறது. அது அடையாறில் உள்ள புற்றுநோய் இயக்குனரின் துணைகொண்டு காஞ்சிபுரத்தில் ஏற்பாடாகிறது. காஞ்சிபுரத்தில் ஏற்பாடாகிற ஆராய்ச்சி நிறுவனத்திலிருந்து 'புற்றுநோய்தான்' என்று வரையறுக்கப்பட்ட நோயாளிகளுக்கு அடையாறில் சிகிச்சை தரவேண்டுமென்றுதான் ஆரம்பிக்கிறார்கள். இது தொடர்ந்து ஆண்டுக்கு 70 ஆயிரம் நார்வேஜியன் க்ரோன் வீதம் ஐந்தாண்டு காலத்திற்கு அந்த நார்வே அரசாங்கம், அதற்கான உதவி செய்யத் தயாராக இருக்கிறது. தொடர்ந்து அடையாற்றில் இருக்கிற மருத்துவமனை விரிவடையலாம் என்ற நம்பிக்கை இதன் மூலம் பெறப்படுகிறது.

THIRUMATHI S. MANJUBHASHINI : The Cancer Institute at Adyar has been the successful effort of the work of the All-India Women's Conference. Will the Government take steps to help it remain as a mere voluntary body and give all the Government help possible for its expansion and development ?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : மாதரது மகத்தான பணியின் காரணமாகத்தானே அல்லவோ எப்படியிருப்பினும் அரசாங்கம் அதற்கு நல்ல முக்கியத்துவம் தந்து இந்த உதவியை செய்து வருகிறது. மேலும் அந்த மருத்துவமனை சிறப்படையத் தான் மேலும் பல திட்டங்கள் தீட்டி வருகிறது.

Higher Grade Physical Education Teachers

* 101 Q.—**THIRU G. KRISHNAMOORTHY** (on behalf of Thiru M. Rajah Iyer) : Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether any resolution passed at the Physical Education Conference held during the first week of March 1967 at Sirkali requesting the revision of scales of pay for Higher Grade Physical Education Teachers has been received by the Government; and

(b) if so, the action taken thereon ?

[2nd March 1969]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) ஆம். இம் மாநாடு 1968-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் நடைபெற்றது.

(இ) உயர்நிலை உடற்கல்வி ஆசிரியர்களில் சம்பள விகித உயர்வுக்கான கோரிக்கை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. இருந்த போதிலும் உயர்நிலை சான்றிதழ்ப் பெற்றுள்ள உடற் கல்வி ஆசிரியர்களுக்கு தற்போது வழங்கப்படுகின்ற தனிச் சம்பள மாகிய ரூ. 5, 10 ஆக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY : Thanks to the Government.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, மாநாட்டினர் வேண்டிக் கொண்ட சம்பள உயர்வு வீதம் எவ்வளவு? அரசு வழங்கியது எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : மாநாடு சம்பள விகிதத்தையே மாற்றியமைக்க விரும்புகிறது. 1960-ல் பே-கமிஷன் அனுமதித்த சம்பளத்தை நாம் கொடுக்கிறோம். ஆகையால் இப்போது சம்பள விகிதத்தை மாற்றத் தயாராக இல்லை. கொடுக்கிற அலவன்ஸ் ஹையர்கிரேடுக்கு ரூ. 5-லிருந்து 10-க்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

Language Teachers.

* 102 Q.—THIRU G. KRISHNAMOORTHY (on behalf of Thiru M. Rajah Iyer) : Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state the alternative arrangements made by the Government for employing the language teachers, who have lost their jobs consequent on the implementation of the Two-language formula in schools?

(THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Orders have been issued—

(1) for the absorption of the existing qualified Hindi and other language Pandits in regular service in suitable alternate posts;

(2) for the conduct of in-service training for Pandits, Grades I and II who have passed S.S.L.C. but do not have secondary grade training, so as to enable them to appear for the T.S.L.C. (Secondary Grade) ;

(3) for giving protection of their scale of pay in whatever capacity they are absorbed.

(1) இப்போதுள்ள தகுதி பெற்ற இந்திப் பண்டிதர்களையும் பிறமொழிப் பண்டிதர்களையும் தகுந்த மாற்றுப் பதவிகளில் பண்டிதர்களுக்குப் பணியிருப்புப் படிற்சியளிக்கவும்;

(2) அவர்கள் டி.எஸ்.எல்.சி (இடைநிலைத்தரம்) தேர்விற்குச் செல்லும் வகையில் இடைநிலைத்தரப் பயிற்சி பெருத, ஆனால் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்ச்சி பெற்ற I, II-ம் நிலையைச் சேர்ந்த பண்டிதர்களுக்குப் பணியிருப்புப் பயிற்சியளிக்கவும்;

3rd March 1969]

(3) அவர்கள் எந்தப் பணியில் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டபடினும் அவர்களின் சம்பள விகிதம் பாதிக்கப்படாமல் பாதுகாப்பளிப்பதற்கும் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY : Will the Government give me the number of unqualified or partly qualified part-time and full-time teachers who have been sent out ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : புதிய திட்டத்தால் பாதிக்கப்படுகிற மொழி பயிற்றுவிக்கும் ஆசிரியர்கள் எண்ணிக்கை 263; அவர்களுக்குப் பின்னால் அரசாங்கம் உத்தியோகம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற உத்தேசத்தில் இருக்கிறது. 175 பேர் திரும்ப வேலையில் வைக்கப்பட்டுள்ளனர். 1,729 பேருக்கு மாற்று வேலை கொடுக்கப்பட்டது. 16 பேர் போதிய படிப்பு (unqualified) இல்லாதவர்களாக இருந்தாலும், மாற்றவேலை தரப்பட்டது. மீதமுள்ளவர் (unqualified) 653 பேர்கள்.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY : In view of the large provision made in the Budget, Sir, for new teachers, will the Government consider the proposal just to give relief to these teachers also subject to the condition of getting in-service training, etc., for Secondary Grade teachers?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : ஏற்கனவே இருப்பவர்களுக்கு சர்வீஸ்-இன்-டி ரெயினிங் கொடுத்து அந்த வேலை உறுதிப்படுத்துவதற்கு மாற்று முறை வகுக்கப்பட்டது. வேண்டிய படிப்பு இல்லாதவர்கள், பார்ட்டைம் ஆக இருந்தவர்கள் போன்றவர்களுக்கு, எந்தெந்த முறையில் வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க முடியுமோ அதைக் கொடுக்க முயற்சிக்கப்படுகிறது.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : பணியிருப்புப் பயிற்சிக்கு அனுமதிக்கப்பட்டு, இறுதியில் தேர்வு எழுத அனுமதிக்கப்படாமல் இருந்தவர்கள் எத்தனை பேர்? பயிற்சி இல்லாமல் வேறு பணி பார்த்துக் கொடுக்கப்படாமலும் இன்னும் சம்பளம் வாங்காமலும் இருக்கிறவர்கள் எத்தனை பேர்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : 1,750 பேர் வேலையிலிருந்து போகாமல் வைக்கப்பட்டு, அந்த இடைக் காலத்தில் அவர்கள் இந்தப் பயிற்சி பெறலாம் என்றுதான் வைத்திருக்கிறது.

Uniform for teachers

* 103 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state—

(a) whether any decision was taken at the meeting of the State Educational Advisory Committee regarding uniform for teachers; and

(b) if so, the details thereof ?

[3rd March 1969]

ஆசிரியர்களுக்கு சீருடை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மாநில கல்வி ஆலோசனைக் குழுவில் ஆசிரியர் சீருடை அணிவது பற்றி தீர்மானிக்கப்பட்டதா?

(இ) ஆமெனில் விவரங்கள் யாவை ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

Welcome arch arranged at Tallakulam.

* 104 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether a welcome arch was arranged at Tallakulam, Madurai at the expense of the Public Works Department to welcome the delegates of the World Tamil Conference at Madurai on 15th January 1968 and 16th January 1968 ?

தல்லாகுளத்தில் அமைக்கப்பட வரவேற்பு வளையம்

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுப் பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

உலகத் தமிழ் மாநாட்டுப் பிரதிநிதிகளுக்கு 15, 16-1-1968-ல் மதுரையில் வரவேற்பு கொடுக்க (P.W.D.) பொதுப் பணித் துறையின் செலவில் மதுரை தல்லாகுளத்தில் வரவேற்பு வளையம் போடப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : இல்லை.

Mettur Dam

* 105 Q.—THIRU N. R. THIAGARAJAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the height of silt formed in the Mettur Dam ; and

(b) whether there is any proposal to desilt this dam ?

மேட்டூர் அணை

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மாண்புமிகு பொதுப் பணி அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மேட்டூர் அணையில் எத்தனை அடி மண் மேடிட்டிருக்கிறது?

(இ) இதைத் தூர் வாரும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உண்டா?

3rd March 1969]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : (அ) மேட்டூர் அணையில் சுமார் 255 கோடி கன அளவு மண் மேடிட்டுள்ளது.

(இ) இல்லை.

திரு. என். ஆர். தியாகராஜன் : மேட்டூர் அணை மட்டுமல்ல, இதர அணைகளிலும் இப்படி மண் மேடிட்டுக் கொண்டு வருகிறது. அவற்றை மணல் வாரி இயந்திரங்களை வைத்து அப்புறப்படுத்த வேண்டும் அல்லது கிராமங்களில் மண் போவதற்கு வைத்திருப்பது போல, பலகைகள் உருவிவிட்டால் தானாக மண் போய்விடும் என்பதைப்போல, அதை அமைக்க யோசிக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் மண்மேட்டால் அணை நிரம்பிவிடும். தேங்குகின்ற மண் தானாக வெளியே போவதற்கு வழி வகை செய்ய வேண்டும். அதற்கான வழிகள் ஆராயப்பட்டனவா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : தற்போதைய தலைமைப் பொறியாளர் அறிக்கைப்படி மேட்டூர் அணையில் படிந்துள்ள மண் 255 கோடி கன அடியாகும். எந்த நீர்த் தேக்கத்திலும் தண்ணீர் பெருகி வரும் நேரத்தில் மண் வந்து சேருவதுண்டு. தண்ணீர் போகும்போது குறையும். மேட்டூரில் அப்படி அதிகமாக இல்லை. அப்படியே இருந்தாலும் மதகுகளின் வழியே போவதற்கு வழியிருக்கிறது. வெளியேற்றப்படுகிறது. நீர்த் தேக்கங்களின் இதைப் போன்றவைகளைப்பற்றி ஆராயப்பட்டு வருகிறது.

THIRU A. R. DAMODARAN : The Hon. Minister said some 255 crores c.ft. May I know the number of days of water storage affected because of this silting ?

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : I have no particulars at present.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : இப்போது சென்னையிலே ஹார்பர் அபிவிருத்தி திட்டம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதிலே சிறு மண் வாரிக் கப்பல்கள் இருக்கின்றன. அந்த மண் வாரிக் கப்பலை நமது மேட்டூர் அணைபோன்ற இடங்களுக்குக் கொண்டு சென்று மண் மேடுகளை அரிப்பதற்கு பயன்படுத்துவார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாஷா : இது ஒரு நல்ல யோசனை. (சிரிப்பு).

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : அணையில் தேங்கியிருக்கும் மண் படிவங்களை அகற்றுவதற்கு மண் வாரிக் கப்பல் போனால் பயன்படாது. தண்ணீர் மிகுதியாகப் பாயும் காலமாகிய மழைக் காலத்தில் அடிமண் கரைந்து தண்ணீரோடு ஓடிச் செல்வதற்கு ஆன வகையில் அமைப்பு ஏற்படுத்த பரிசீலனை செய்ய ஒரு நிபுணர் குழு அமைத்து ஏற்பாடு செய்வார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மண்போக்கிகள் என்ற அளவில், இப்படிப்பட்ட அளவில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. மண் வாரிகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

[3rd March 1969]

உரிய நேரத்தில் பொறியாளர்களைக் கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[NOTE:—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT *re* MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN : I have received a message from the Governor of Tamil Nadu recommending to the Legislative Council the consideration of the Tamil Nadu Appropriation Bill, 1969 and the Tamil Nadu Appropriation (No. 2) Bill, 1969.

III.—GOVERNMENT BILLS

(1) THE TAMIL NADU APPROPRIATION BILL, 1969 (L.A. BILL NO. 6 OF 1969).

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Mr. Chairman, I move—

“(That the Tamil Nadu Appropriation Bill^a 1969 (L.A. Bill No. 6 of 1969), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.”

MR. CHAIRMAN : The question is—

“That the Tamil Nadu Appropriation Bill, 1969 (L.A. Bill No. 6 of 1969), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration for making recommendations.

MR. CHAIRMAN : There are no recommendations. Therefore, the Bill will be returned to the Assembly without any recommendations.

(2) THE TAMIL NADU APPROPRIATION (NO. 2) BILL, 1969 (L.A. BILL NO. 7 OF 1969).

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Mr. Chairman I move—

“That the Tamil Nadu Appropriation (No. 2) Bill, 1969 (L.A. Bill No. 7 of 1969), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.”

MR. CHAIRMAN : The question is—

“That the Tamil Nadu Appropriation (No. 2) Bill^b, 1969 (L.A. Bill No. 7 of 1969), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations.”

3rd March 1969.]

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration for making recommendations.

MR. CHAIRMAN : There are no recommendations. Therefore, the Bill will be returned to the Assembly without any recommendations.

IV.—MOTION UNDER RULE 21(3) OF THE COUNCIL RULES (CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS).

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Mr. Chairman, I move—

“ That under rule 21(3) of the Tamil Nadu Legislative Council Rules, the order of business arranged in the list for today be revised and item (5) under the heading ‘ Government Bills ’ be taken up before item (3). ”

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That under rule 21(3) of the Tamil Nadu Legislative Council Rules, the order of business arranged in the list for today be revised and item (5) under the heading ‘ Government Bills ’ be taken up before item (3). ”

The motion was put and carried.

III. GOVERNMENT BILLS—cont.

(3) THE MADRAS PANCHAYATS (AMENDMENT) BILL, 1969.
(L.A. BILL NO. 5 OF 1969).

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, ‘ தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1969-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் (திருத்த) மசோதா & (சட்டப் பேரவை மசோதா எண். 5/69) ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று முன்னுரைக்கிறேன்.

தமிழ்நாடு, 1958-ம் ஆண்டு, ஊராட்சிகள் சட்டத்தின்கீழ் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1958) ஊராட்சிகள் வீட்டு வரி விதிக்கும் பொறுப்புள்ளவை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள் ; ஊராட்சிகளுக்கு இதுவே மிகுந்த வருவாய் அளிக்கக் கூடிய நிதி வாயில் என்பதையும் அறிவார்கள்.

முதற்கண் இயற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு 1958-ம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1958) 120-வது பிரிவு, ஒவ்வோர் அரையாண்டிற்கும் வீட்டு வரி விதிக்க வகை செய்தது. கிராமங்களில் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை வீட்டு வரி விதிக்கப்பட்டால் கிராம மக்களுக்கு வசதியாகவும் இருக்குமென்றும், நிலவரி வசூலிக்கும் போதே இதையும் வசூலித்து விடலாமென்றும் கருதப்பட்டது. இக் கருத்து, நகரத்திற்கும் பொருந்துமாறு

[திரு. எஸ். மாதவன்]

[3rd March 1969]

செய்யப்பட்டது. எனவே, ஒவ்வோர் அரையாண்டிற்குப் பதிலாக ஒவ்வோர் ஆண்டிற்கும் வீட்டு வரி விதிப்பதற்கு வகை செய்யும் முறையில் 120-வது பிரிவு தமிழ்நாடு 1965-ம் ஆண்டு 38-வது சட்டத்தினால் திருத்தப்பட்டது.

பேரூராட்சிகள் நகர்ப் பாங்குள்ளவையாகும் நகரங்களில் வீட்டு வரி விதிப்பையும் வசூலிப்பையும் நில வரி வசூலிப்புடன் இணைப்பதற்கு அவசியமில்லையென்று இப்போது கருதப்படுகிறது. மேலும், பேரூராட்சிகளில் அவற்றிற்கென தனியாக வரி வசூலிப்பு பணியாளர்கள் உள்ளனர். பேரூராட்சிகளுக்கு செலுத்தத்தக்க வீட்டு வரித் தொகை ஊராட்சிகளுக்குச் செலுத்தத்தக்கதைவிட மிக அதிகமானதாகும். நகரங்களிலுள்ள வரி விதிக்கப்பட்டவர்கள் ஆண்டு தோறும் ஒரே தடவையில் வீட்டு வரியை மொத்தமாகச் செலுத்துவது இடர்ப்பாடாயிருக்கும். கிராமங்களில் ஆண்டு தோறும் வரி விதிப்பதற்கு மறுப்பு ஏதுமிருக்க முடியாது. ஆனால் நகரங்களில் ஆண்டு தோறும் வரி விதிப்பதற்கு நடைமுறையில் இடர்ப்பாடு பல உள்ளன. வரி செலுத்துவோருக்கான இடர்ப்பாட்டை நீக்கும் நோக்கத்தில், எந்த ஒரு கிராமத்தில் அல்லது நகரத்தில் அல்லது ஒரு வகையைச் சேர்ந்த கிராமங்களில் அல்லது நகரங்களில் ஒவ்வோர் அரையாண்டிற்கு ஒரு முறை வீட்டு வரி விதிக்கப்படவேண்டுமா அல்லது ஆண்டிற்கு ஒரு முறை வீட்டு வரி விதிக்கப்படவேண்டுமா என்பதை வரையறுக்க அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரமளிக்கும் வகையில் திருத்த சட்டம் ஒன்றை கொண்டு வர அரசாங்கம் முடிவு செய்துள்ளது. எனவே, இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது.

ஒரு கிராமத்தில் அல்லது நகரத்தில் அல்லது ஒரு வகையைச் சேர்ந்த கிராமங்களில் அல்லது நகரங்களில் வீட்டு வரி அரையாண்டுக்கு ஒரு முறை விதிக்கப்படவேண்டுமா அல்லது ஆண்டிற்கு ஒரு முறை விதிக்கப்படவேண்டுமா என்பதை முடிவு செய்கையில் அந்த உள்ளூர்ப் பகுதிகளின் வகைப்பாடு, ஊராட்சிகளின் ஆண்டு வருவாய், கிராமம் அல்லது நகரத்தின் மக்கள் தொகை, அந்த மக்களின் தலையாய தொழில் முதலியவற்றை அரசாங்கம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். இது சம்பந்தமாக அரசாங்கம் ஆலோசிக்கவேண்டிய பிறவற்றிற்கு விதிகள் செய்ய அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரமளித்து இந்த மசோதாவில் விதித்துறை செய்யப்பட்டுள்ளது. தற்போதுள்ள வரி விதிப்பு விதங்களில் திருத்தம் எதுவும் செய்யாமல், வரி விதிப்புக் கால அளவை யொட்டி அதிக அளவு குறைந்த அளவு விதங்களைக் குறிப்பிட்டு, தற்போதுள்ள 1-வது விவர அட்டவணைக்குப் பதிலாக புதிய விவர அட்டவணை ஒன்று அமைத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

இவை கூறி இந்த மன்றத்தின் ஆலோசனைக்காக இந்த மசோதாவை முன்னுரைக்கிறேன்.

3rd March 1969]

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Madras Panchayats (Amendment) Bill, 1969 (L.A. Bill No. 5 of 1969), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2, 3 and 1, the Long Title, and the Enacting Formula, were put and carried.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Sir, I move—

“ That the Madras Panchayats (Amendment) Bill, 1969 (L.A. Bill No. 5 of 1969), as passed by the Assembly, be passed.”

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill 1969 (L.A. Bill No. 5 of 1969), as passed by the Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(4) THE MADRAS GENERAL SALES TAX (AMENDMENT)
BILL, 1969 (L.A. BILL NO. 1 OF 1969)

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Sir, I move—

“ That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill 1969 (L.A. Bill No. 1 of 1969), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations ”.

Under item 30 of the First Schedule to the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959), precious stones, namely, diamonds, emeralds, rubies, real pearls and sapphires, whether they are sold loose or as forming part of any articles in which they are set, were liable to a single point tax of four per cent at the point of first sale in the State. The Government decided to increase the rate of tax to seven per cent. The increase is expected to fetch an approximate additional revenue of Rs. 1,20,174 per annum to the Government. The decision has been given effect to by issuing a notification under sub-section (1) of section 59 of the Act amending item 30 of the First Schedule to the Act. The amendment has come into force on the 11th December 1968.

Pure silk fabrics were liable to multi-point sales tax under the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959) till the 1st March 1961. They were exempted from sales tax with effect from the 1st March 1961 consequent on the levy of additional excise duty on silk fabrics by the Union Government. The Union Government subsequently withdrew the additional excise duty. But 'silk fabrics' as defined in item 20 of the First Schedule to the Central Excises and Salt Act, 1944

[Thiru K. A. Mathialagan] [3rd March 1969]

(Central Act 1 of 1944), had been included as one of the items of declared goods under section 14 of the Central Sales Tax Act, 1956 (Central Act 74 of 1956). Therefore silk fabrics as defined in section 20 of the Central Excises and Salt Act, 1944 (Central Act 1 of 1944) was included as item No. 8 in the Second Schedule to the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959) and subject to a single point tax of three per cent at the point of first sale in the State with effect from the 1st July 1966. The item relating to silk fabrics in section 14 of the Central Sales Tax Act, 1956 (Central Act 74 of 1956) was omitted by an amendment made by the Finance Act, 1968 (Central Act 19 of 1968). Consequently silk fabrics have ceased to be declared goods. The Government have, therefore, issued a notification under sub-section (1) of Section 59 of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959) omitting item 8 of the Second Schedule to the Act thereby making silk fabrics liable to multi-point tax of three per cent under the Act. The amendment has come into force on the 18th December 1968. Silk fabrics made on handloom cloth remain exempted from sales tax under item 7 of the Third Schedule to the Act. The changeover to the multi-point tax on silk fabrics therefore, applies to silk fabrics made in mills and powerlooms. The additional revenue anticipated on account of the changeover is Rs. 51,600 per annum.

Under sub-section (2) of section 59 of the Act, a Bill to replace the notifications has to be introduced during the present session of the Legislature. The Bill now before the House accordingly contains necessary provisions in this regard.

Sir, I commend the motion for the acceptance of the House.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1969 (L.A. Bill No. 1 of 1969), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations”.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration for making recommendations.

MR. CHAIRMAN : As there are no recommendations, the Bill will be returned to the Assembly without any recommendations.

(5) THE MADRAS GENERAL SALES TAX (SECOND AMENDMENT) BILL,
1969 (L.A. BILL NO. 2 OF 1969).

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

“That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill * 1969 (L.A. Bill No. 2 of 1969), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations”.

3rd March 1969] [Thiru K. A. Mathialagan]

Sir, under rule 6 of the Madras General Sales Tax Rules, 1959, as amended with effect from 1st April 1966, excise duty is not one of the items to be deducted for arriving at the taxable turnover. But till the 31st March 1966, the excise duty was one of the items to be deducted from the turnover both under the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act 9 of 1939) and under the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959). In Pothan Joseph's case (C.A. No. 684 of 1967), the Supreme Court has held that if excise duty was deductible under the local sales tax law for purposes of taxable turnover, then such excise duty should stand deducted even for the purpose of the Central Sales Tax. In view of the aforesaid decision of the Supreme Court, excise duty will have to be deducted for purposes of the Central Sales Tax also. However, this Government had been levying and collecting tax by inclusion of excise duty in the taxable turnover under the Central Sales Tax Act, 1956 from its inception. In the light of the Supreme Court's decision, the State Government may have to refund Central Sales Tax, to the tune of Rs. 1.55 crores as the Madras High Court has allowed certain petitions and as many dealers have already applied for refund of the tax paid on the excise duty part of the turnover under the Central Sales Tax Act, 1956. The Government, therefore, considered that specific provision should be made to the effect that the net turnover under the Madras Act IX of 1939 and the taxable turnover under Madras Act 1 of 1959 would include excise duty and to validate the levy and collection of tax already made. Accordingly the Madras General Sales Tax (Fifth Amendment) Ordinance, 1968 (Madras Ordinance 5 of 1968) was promulgated by the Governor on the 31st December 1968. The present Bill before the House seeks to replace the Ordinance by an Act of the Legislature.

Sir, I commend the motion for the acceptance of the House.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1969 (L.A. Bill No. 2 of 1969), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations”.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration for making recommendations.

MR. CHAIRMAN : As there are no recommendations, the Bill will be returned to the Assembly without any recommendations.

(6) THE TAMIL NADU AGRICULTURAL LANDS RECORD OF TENANCY RIGHTS BILL, 1969 (L.A. BILL NO. 18 OF 1968).

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

“That the Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1969, (L.A. Bill No. 18 of 1968), as passed by the Assembly, be taken into consideration”.

[Thiru K. A. Mathialagan] [3rd March 1969]

Sir, past experience has shown that in the absence of reliable record of tenancy rights, it is difficult to implement measures of land reforms and in particular, enforce legislative provisions which seek to provide security of tenure to the tenant cultivators who are also, generally denied credit facilities from institutional agencies, as they are, in a majority of cases, not in a position to establish their tenancy rights, due to incomplete land records. The Government have, therefore, felt the urgent need for a correct and up-to-date record of tenancy rights for an effective implementation of land reform measures. The Government had, therefore, decided to undertake necessary legislation for the purpose.

Accordingly, during August 1968, the Government brought before the Legislative Assembly a Bill called the Madras Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1968. The Bill was, however, referred to a Select Committee by a resolution of the Assembly, dated the 21st August 1968. The report of the Select Committee was presented to the Assembly on 29th January 1969. Now I will proceed to explain the various changes made in the Bill by the Select Committee.

(1) The Committee has decided that the record of tenancy rights referred to in sub-clause (2) of Clause 3 should also include besides other particulars mentioned therein, details of the extent and local name, if any, of the land as well as the addresses of the landowner, intermediary and the tenant cultivating the land. Sub-clause (2) of Clause 3 has been amended accordingly.

(2) Sub-clause (5) of Clause 3 provides for the publication of the draft record of tenancy rights for a village in the *Fort St. George Gazette*. The Committee has decided that it would be sufficient to publish the draft record in the District Gazette. The Committee has also decided that the extract of entries in the draft record should be served on the parties concerned. Sub-clause (5) of Clause 3 has been amended accordingly.

(3) Sub-clause (8) of Clause 3 relates to the rectification or inclusion of certain particulars in the draft record by the record officer on an application made by an aggrieved person. The Committee has decided that the record officer should give reasonable opportunity to the parties concerned before passing an order and that he should also send his final orders to the parties concerned. Sub-clause 8 of Clause 3 has been amplified accordingly.

(4) Clause 5 provides for modification of entries in the approved record of tenancy rights. The Committee has decided that opportunities should be given to the concerned parties to represent their case either orally or in writing. Sub-clause (3) of Clause 5 has been modified accordingly.

(5) Clause 9 relates to supply of information and documents needed for the correct preparation or revision of the record by the record officer. The Committee has decided to insert a separate

3rd March 1969] [Thiru K. A. Mathialagan]

Clause to empower all authorities concerned to summon witnesses and also to call for records. A new Clause 10 has been inserted so as to give effect to this decision.

(6) Clause 11 in the Bill as introduced, since renumbered as Clause 12, provided for penalty of fine which may extend to one thousand rupees for furnishing false information. The Committee has decided to provide for imprisonment upto three months or with fine up to one thousand rupees. This Clause has been amended accordingly.

I request the House, Sir, to accept the motion.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

That the Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1969 (L.A. Bill No. 18 of 1968), as passed by the Assembly, be taken into consideration.

* THIRU G. SWAMINATHAN : Mr. Chairman, Sir, with your 4-5 p.m. permission, I wish to offer certain remarks on the Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1969. According to the Statement of Objects and Reasons attached to this Bill, the main object of the Bill is as follows :—

“According to the past experience of the Government, it has been shown that in the absence of reliable record of the tenancy rights, it is difficult to implement measures of land reforms and in particular, enforce legislative provision which seeks to provide security of tenure to the tenant cultivators who are generally denied credit facilities. The main object of the present legislation is to give or to provide security of tenure to the actual tenant cultivators in the soil”.

I have read in the papers the speech made by the concerned Hon. Minister, that it is a revolutionary Bill preceding the various land reforms that are intended to be promulgated by this Government. I am happy that this Government are intending to enact many other land reform measures and this is one which is preceding the same. But what I wish to inform the Government is that the present Bill, instead of creating security for the actual cultivators of the soil, may create insecurity for the tenants throughout the Tamil Nadu. I feel that if the present Bill is passed, the tenure of many lakhs of tenants who are in the State may become insecure as tenants of the land. Why I say this I wish to explain. Clause 3 (2) which pertains to entries in the records, says—

“The record referred to in sub-section (1) shall contain the following particulars, namely :—

(a) the survey number or sub-division number, extent and local name, if any, of the land;

(b) the name and address of the landowner;

(c) the name and address of the intermediary, if any;

[Thiru G. Swaminathan] [3rd March 1969]

(d) the name and address of the tenant cultivating the land; and

(e) such other particulars as may be prescribed."

It will be seen from this Clause 3 (2) that the officer is intending to register not only the name of the landowner but also the names of the intermediary and the tenant. The term "intermediary" has been defined as meaning any person who, not being an owner or a possessory mortgagee, has an interest in land by virtue of a tenancy agreement and is entitled by reason of such interest, to possession thereof, but has transferred such possession to others." Sir, I was one who was fortunate enough to be on the Select Committee and at that stage I wanted to know what the definition of 'intermediary' was. At that time, I was informed that a person who took about 10 acres of land from a landowner and sublet 9 acres to a sub-tenant was called an intermediary as regards the portion of 9 acres sublet to the sub-tenant, and as regards the one acre of land which he possessed, he was a tenant. Again, "tenant" has been defined in Clause 2 (8) (a) as follows:—

"Tenant—

(a) in relation to any land to which the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955), applies, means a cultivating tenant as defined in Clause (aa) of section 2 of that Act"

"Cultivating tenant" has been defined in Clause (aa) of section 2 of the Cultivating Tenants Protection Act as meaning a person who carries on personal cultivation on such land under a tenancy agreement, express or implied, and includes . . . This particular definition has two elements. One is that the tenant should have an agreement and that this agreement should be with the landlord. The agreement can be either express or implied. Another thing is the cultivating tenant is a person who actually tills the soil. Here, what happens now is that when the record of tenancy rights is registered, the officers are going to register a class by name intermediary and they are also going to write a particular name, that is, a tenant. As per the information given to me during the Select Committee meetings, if a sub-tenant takes the land from the main tenant who becomes an intermediary, he is also going to be given the name of a tenant. The definition of 'tenant', according to this very Bill itself, will become anomalous. According to this very Bill, there are two conditions attached. One condition is that he should have an agreement with the landlord. The sub-tenant who, according to this Bill, becomes a tenant, has an agreement with the original tenant, now called intermediary but does not have any agreement with the landlord. He had only a contract with the intermediary. He will not satisfy the conditions of a tenant, according to this very Bill. With due deference to the Law Department, I wish to say that this Bill is self-contradictory.

8rd March 1969] [Thiru G. Swaminathan]

Again, I wish to say that if this Bill is passed, what will happen is this. The Government are dealing with thousands of landlords in Tamil Nadu through a Bill which seeks to maintain a record containing not only the names of the tenants, the names of the landlords and the particular place of the property but also the names of the sub-tenants who happen to have a contract with the original tenants. Then, according to the Cultivating Tenants Protection Act, a landlord will have the perfect liberty, perfect right to evict those tenants. If we pass this Bill, then if X is a landlord and he has given about 10 acres to another person and if those 10 acres have been sublet, according to this very Bill, that landlord will be able to evict all his tenants. Once he evicts the intermediary, then all the tenants will automatically go. According to a judgment of a Full Bench of the High Court of Tamil Nadu, any tenant who does not have any original contract with the landlord, will have to go when the intermediary goes. I wish to point out that the Government are not bringing in a revolutionary Bill but are bringing in an unsettling Bill. The Government are going to deal with the landlord of Tamil Nadu through a particular Bill which will give them a weapon to evict all the tenants, almost all the tenants who are the actual tillers of the soil. So, I vehemently oppose the Bill.

Thank you, Sir.

THIRU V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Mr. Chairman. I have to make only one submission. Even though the Bill contemplated only the imposition of fine, I am surprised to find that the Select Committee has suggested the imposition of imprisonment also. I find that the other House has approved of it. If this rigorous clause is introduced, it will work a lot of hardship. Further, it is also stated in clause 14 that a certified copy of the entry in the approved record of tenancy rights should be submitted. It is not known wherefrom he should get the approved copy and how long it will take and what is the time specified for getting all these records. It is going to cause a lot of confusion at the lower level. Therefore, I strongly oppose the penal clause that has been introduced and I request the Hon. Minister to see that this provision about imprisonment be completely deleted.

* திரு. சா. கணேசன் : தலைவர் அவர்களே. அரசு கொண்டு வந்து இருக்கின்ற இந்தக் தீர்மானத்தின்மீது மாத கற்பிக்க விரும்பவில்லை. ஆனால் இந்தத் தீர்மானத்தினைச் சட்டமாக்கி அதனை அமல்படுத்தும்பொழுது ஏற்படக்கூடிய விளைவுகள் என்னவாய் இருக்கும் என்பதை நான் சொல்லக்கூடமைப்பட்டு இருக்கின்றேன்.

5-00
p.m.

இந்தச் சட்டத்தின்பேரில் குத்தகைகாரர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தரும் சட்டம் என்று இருக்கிறது. இப்படி ஒரு சட்டத்தை நாம் அணுகும்போது கட்சி மாசரியம் அல்லது வேறு எந்த விதமான குறிப்பிட்ட ஆர்வத்தோடும் அதை அணுகக்

[திரு. சா. கணேசன்]

[3rd March 1969]

கூடாது. சட்டக் கண்ணோடு சட்ட நெறி நின்று நியாயம் பிறழாது அதை அணுகி நெறியோடும் சேர்மையோடும் நின்று அதன் பலாபலன்களைக் காணத் தவறக்கூடாது.

ஒருவருக்குப் பாதுகாப்புத் தேடித்தரவேண்டும் என்று ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரும்போது அந்தச் சட்டம் மற்றவர்களுடைய பாதுகாப்பை அழித்துவிடுவதாக அமைந்துவிடக்கூடாது. இப்போது இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் குத்தகைதாரர்களுக்குக் கொடுக்க இருக்கும் பாதுகாப்பானது நிலச் சொந்தக் காரர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் அடியாக இருந்துவிடக்கூடாது. ஆனால் இதன் வாசகங்களைப் பார்க்கும்போது இது அப்படித்தான் அமைவதாகத் தோன்றுகிறது. நிலம் என்று ஒருவருக்கு இருக்கும் போது அதை அவரே உழுது பயிரிட்டுப் பலன்களை அனுபவித்துக்கொள்ளலாம். அல்லது பல்வேறு காரணங்களுக்காக தனக்குள்ள நிலத்தின் ஒரு பகுதியை மட்டும் தானே பயிரிடுவதாக வைத்துக்கொண்டு மிச்சம் உள்ள பகுதியை பிறரை உழச்சொல்லி விட்டு, அவர் ஒப்பந்தப்படிக் கொடுக்கும் தான்யத்தை வாங்கிக் கொண்டும் வாழலாம். இப்படிப்பட்ட பல நிலைகள் இருக்கும் போது, ஒருவர் தன்னுடைய நிலத்தின் ஒரு பகுதியை 'ஏ' என்பவருக்குக் குத்தகைக்கு கொடுப்பதாக வைத்துக்கொள்ளுவோம். அந்தக் குத்தகையாளர் 'ஏ' அந்த நிலத்தை 'பி', 'ஸி' ஆகியவர்களுக்கு குத்தகைக்குக் கொடுத்துவிடுகிறார். இன்றைக்கு ஈம்முன் உள்ள தீர்மானத்தில் கண்டுள்ள விதிகளின்படி அவருடைய பெயர்தான் குத்தகைதாரராகப் பதியப் பெறும். நில உடமையாளர்களுடைய கருத்துக்கு வீரோதமாகவும்கூட இது செயல்படக்கூடும். நில உடமைக் காரர்கள் பலகாலத்திற்கு இப்படி குத்தகைக்காரர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருப்பவர்கள் இரண்டு அல்லது மூன்று கை மாறியிருப்பதை அறியாமலேகூடப் போய்விடக்கூடும். மூன்று அல்லது நான்கு அல்லது ஐந்தாவது நபருக்குப் போனாலும் அவருக்குத் தெரியாமல் போய்விடக்கூடும். இப்படி நில உடமைக்காரர்களுக்கு தன்னுடைய குத்தகைக்காரர் யார் என்று தெரியாமலே போய்விடக்கூடிய நிலையைச் சர்வ சட்டக் கண்ணோடு பார்க்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டால் எவ்வளவு தொல்லைகள் ஏற்படும், எவ்வளவு அடிதடி ஏற்படும், எவ்வளவு வழக்குகள் ஏற்படும், இசன் காரணமாக உழவுத் தொழில் எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கப்படும், எவ்வளவுக்கு உணவு நிலை பாதிக்கப்படும், எவ்வளவு தூரம் மைக்கம் பாதிக்கப்படும் என்பதையெல்லாம் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஒரு வீட்டை வாடகைக்கு விடுகிறோம் என்றால் அதற்கு ஏற்றபடி பல சட்டங்கள் இருக்கின்றன. வீட்டின் உடமைக்காரர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கம் வகையில், உபைல் நிலத்தைப் பிறருக்கு குத்தகைக்கு என்று விட்டு விட்டால் பிறரு அந்த நிலச்சுவான்காரருக்கும் அந்த நிலத்திற்கும் எவ்விதமான சம்பந்தமும் இல்லாத நிலை ஏற்படுகிறது என்றால், இது நியாயம்தானா? நிலத்தைக் குத்தகைக்கு எடுத்துக்

3rd March 1969] [திரு. சா. கணேசன்]

கொள்ளுகிறவன் மட்டும் மாறிக்கொண்டே போகலாம் என்று இருப்பது எப்படி நியாயமாக இருக்கமுடியும்? இப்படி ஒருவர் இடத்திற்கு அவரே மற்றொருவரை அமர்த்திவிடுவது நியாயம், சட்டப்படி செல்லத்தக்கது என்று நீதிக்கும் நெறிக்கும் புறம்பான ஒன்றுக்கு சட்டத்தின் பாதுகாப்புத் தரப்படுகிறது என்றால் அரசாங்க அலுவலகங்களில் இருப்பவர்கள் தாங்கள் ஓய்வு பெறும் போது மற்றொருவரை அவர்களுடைய இடத்திற்கு அவர்களே நியமித்து விடுவது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா? நியாயமாக அது இருக்க முடியுமா? அது மட்டும் இல்லாமல் எனக்கு பத்து ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அதில் நாலை ஏக்கர் நிலத்தில் வேறு ஒருவருக்கு குத்தகைக்கு என்று விட்டு விடுகிறேன். எஞ்சிய ஆறு ஏக்கர் நிலத்தை நானே உழுதுகொண்டு ஜீவனம் செய்கிறேன். இப்போது இந்த விதிகளின்படி அடங்கலில் இன்னார் இந்த நாலு ஏக்கர் நிலத்தைக் குத்தகைக்கு உழுகிறார் என்று பதிவு செய்து கொண்டு விடுகிறார்கள். மஞ்சியுள்ள ஆறு ஏக்கர் நிலத்தை நானே உழுகிறேன் என்பதை அந்த அடங்கலில் எப்படிப் பதிவு செய்து கொள்ளுவார்கள்? நானே எனக்கு குத்தகைக்காரனாக முடியுமா? அது எப்படி சாத்தியமாக இருக்க முடியும்? இப்படிப்பட்ட தவறுகளைத் திருத்துவதற்கு இந்தச் சட்டத்தில் வழி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதிர்ஷ்டவசமாக கனம் தாமோதரன் அவர்கள் ஒரு திருத்தத்தினைக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அது அவசியம் என்றே கருதுகிறேன். பத்து ஏக்கர் நிலத்தில் நாலு ஏக்கரைக் குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு உழுகிறவன் பிறகு ஒரு காலத்தில் பத்து ஏக்கரையும் தானே குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டு உழுவதாகச் சொல்லிக்கொண்டால் அப்படி இல்லை என்று நிரூபிப்பதற்கு என்னிடம் ஆதாரம் ஒன்றும் இல்லை. ஏன் என்றால் நில உடைமைக்காரர்களே பயிர் செய்து கொண்டு இருக்கும் நிலத்தைப் பற்றிய குறிப்புகள் ஒன்றும் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் பதிவு செய்யப்படுவது இல்லை. குத்தகைக்காரர்கள் தான் பதிவு செய்யப்படுகிறார்கள். நானே எனக்கு குத்தகைதாரராக இருக்க முடியாது. இப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டால் அதன் காரணமாக எப்படிப்பட்ட குழப்பங்கள் ஏற்படும். தவறுகள், ஒழுக்க ஈனங்கள் ஏற்படும் என்பதை மனத்தில் கொள்ளவேண்டும். குத்தகைக்காரர்களுக்கு பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும் என்பதை நாங்கள் மறுக்கவில்லை. சட்ட ரீதியாக, நியாயமாக, முறைப்படி ஒருவர் உண்மையிலேயே குத்தகைதாரராக இருந்தால், அவருக்குச் சட்டத்தின் எல்லாவிதமான பாதுகாப்பும் இருக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் அவர் தன் இஷ்டப்படி பெயர்களை மாற்றிக்கொண்டு போகக் கூடிய நிலை வருமானால், அது நமது நாட்டின் ஒழுக்கத்தின் வரம்பு, சட்டத்தின் வரம்பு, நீதியின் வரம்பு இவற்றையெல்லாம் கடந்த நிலையை அடைந்துவிடும் என்பதை நான் அழுத்தமாக, ஆனால் பணிவோடு, தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டவனாக இருக்கின்றேன். இன்னும் இத்தத்

[திரு. சா. கணேசன்]

[3rd March 1969]

தீர்மானத்தின் கீழ் வரும் சட்டத்தின் தண்டனைப் பிரிவின் கீழ்
Penalty for furnishing false information என்ற தலைப்பிலே
பயங்கரமான விதி ஒன்று இருக்கிறது.

கனம் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் எல்லாம் சட்ட நிபுணத்துவம் உடையவர்கள். நீதி மன்றங்களிலே வாத்தம் செய்தவர்கள். அதிலும் ஸிவில் கோர்ட்டுகளிலே நீங்கள் கேட்டு இருப்பீர்கள். 'வாதி சொல்லுவது எல்லாம் சுத்தப் புரட்டு' என்று பிரதிவாதி சொல்லுவது வழக்கம். ஒருவர் என்மீது வழக்கொன்று தொடுத்து இருக்கின்றார் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். 'என் பெயர் சா. கணேசன், என்னுடைய தகப்பனர் பெயர் சாமிநாதன்' என்று பத்திரத்தில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும், ஆனால் என்னுடைய எதிர் மனுவின் முதல் வாக்கியம் 'வாதி சொல்லுவது எல்லாம் புரட்டு' என்று இருக்கும். இதெல்லாம் புரட்டா? நான் கணேசன் என்று சொல்லுவது புரட்டா? எனது தகப்பனரின் பெயர் சாமிநாதன் என்று சொல்லுவது புரட்டா? ஆனால் கோர்ட்டில் பிரதிவாதி சொல்லுகிறதை அப்படியே எழுதிக் கொள்ளுகிறார்கள். மனதறிய உண்மைக்குப் புறம்பான ஒன்றைச் சொல்லுகிறார். நீதிபதி அதை அப்படியே எழுதிக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் உண்மைக்குப் புறம்பான ஒன்றை பிரதிவாதி சொல்லுவதற்காக அவருக்குத் தண்டனை கிடையாது. அங்கே அப்படி.. ஆனால் இங்கே எப்படி ஏற்பட இருக்கிறது என்பதைச் சற்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டுகிறேன். கிராமத்தில் உள்ளவர்கள், சட்டம், புரட்டு இவைகள் தெரியாதவர்கள், அவர்கள் தெரியாமல் ஏதாவது சொல்லிவிட்டாலும் தண்டனை எவ்வளவு கடுமையாக இருக்கிறது என்று எண்ணிப்பாருங்கள். 'Furnishnig any information which he thinks or has reason to believe to be false . . . he shall be punished for a term which may extend to three months a simple imprisonment or to fine which may extend to Rs. 1,000' என்று இருக்கிறது. ஒரு கிராமத்தில் உள்ள விவசாயி, சட்ட அறிவு, கல்வி அறிவு, இவைகள் எல்லாம் இல்லாததன் விளைவாக, ஒரு தவறான செய்தியைக் கொடுத்துவிட்டால், மூன்று மாத தண்டனை அல்லது ஒரு ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் விதிக்கலாம் என்று இருந்தால் வீட்டைக் காலி செய்ய மாட்டேன் என்று சொல்லுகின்றவர்களுக்கோ, அல்லது வேறு எந்தத் துறையில் இருப்பவர்களுக்கோ இந்த விதி செயல்பட்டு வந்து இருக்கிறதா? இதையெல்லாம் மனத்தில் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சட்டம் விவசாயிகளுடைய பாதுகாப்பு பிற்காக என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏற்படுவது ஜெயிலுக்குள் போடுவதுதான். ஒருவேளை ஜெயிலுக்குள்ளே போட்டுவிட்டால் 'வேறு எந்த விதமான கஷ்டமும் இருக்காது அவனுடைய எதிரி கூட அவனை ஒன்றும் செய்ய முடியாது' என்று அந்த விதமான பாதுகாப்பு வேண்டுமானால் இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் கொடுக்க முடியும். ஆனால் உண்மையான, நியாயமான, சட்ட ரீதியான பாதுகாப்பு கொடுப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. எனவே இது

3rd March 1969] [திரு. சா. கணேசன்]

முழுவதையுமே அப்படியே விட்டுவிட்டு நியாயமாக நெறியோடு சட்ட ரீதியில் இதைத் திருத்துவதற்கு குறைந்தபட்சம் இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். முன்பே அனுப்பி ஆகிவிட்டது என்று சொல்லுவது போதாது. மீண்டும் இந்தச் சபையின் செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்ற என் கருத்தை வற்புறுத்திக் கூறுவதன் மூலம் என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். எத்திராஜுலு : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா மீது சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவானது ஒவ்வொரு விவசாயியும் தன்னிடம் இருக்கும் நிலங்கள் பற்றிய விவரங்களை அதிகாரிக்குத் தெரிவிக்கிற முறையிலே வழி வகை செய்யும் ஒரு மசோதா. இந்த மசோதா விவசாயிகளுக்கான மசோதா. காங்கிரஸ் ஆட்சியில் விவசாயிகளுக்கான பல்வேறு மசோதாக்கள் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. அம்மாதிரியான மசோதாக்களில் முதன் முதலில் ராஜாஜி அவர்கள் வந்தபோது விவசாயக் கடன் நிவாரணச் சட்டம் என்று கொண்டு வந்தார்கள். அடுத்தபடியாக, பண்ணையார் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது, குடி வரச்ச் சட்டம், நியாய வரச்ச் சட்டம் போன்றவைகள் எல்லாம் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் கொண்டு வருகிற நேரத்தில், இன்றையதினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இந்த மசோதா கொண்டு வந்திருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு இவ்வளவு பயங்கரமான ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததே இல்லை காங்கிரஸ் ஆட்சியில். என் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால் இந்த நாட்டில் விவசாயத் தொழில் தான் புராதனமான தொழில். இது ஒரு பெரிய தொழிலாகத் தமிழகத்திலே கருதக் கூடிய ஒரு தொழிலாகும். நூற்றுக்கு 85 சதவீதம் விவசாயம் தான் இந்த நாட்டில் நடைபெற்று வருகிறது. விவசாயிகளுக்கு இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டம் சரியானது தானா என்று எனக்கு முன்னால் பேசிய அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசியது போல எல்லா அங்கத்தினர்களும் சிந்தித்து சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு நம் தமிழகமே விவசாயிகளை நம்பித்தான் இருக்கிறது. எந்த விதமான சலுகையும் மற்றவர்களுக்குக் கொடுப்பது போல, கிராமத்தில் இருக்கிற விவசாயிகளுக்கு கொடுப்பதில்லை என்று எல்லோராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டு, ஏதோ வாயளவில் சொல்லப்பட்டு வருகிறதே தவிர அவர்களுக்குப் போதுமான உரிமைகள், சலுகைகள், மற்ற எல்லாவிதமான வசதிகளும் கிடைத்த பாடு இல்லை. அப்படியிருக்கிற நேரத்திலே விவசாயிகளுக்கு என்று அவர்களுடைய ஏதோ தவறுதல் காரணமாகவோ அல்லது அவர்கள் சில விவரங்களை விட்டு விட்டதன் காரணமாகவோ இன்றைக்கு அவர்கள் அதிகாரிகளுக்கு வேண்டிய புள்ளிவிவரங்களை சரியாகக் கொடுக்காத காரணத்தினால், எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு அங்கத்தினர் சொன்னதுபோல ஒரு

5-10 p.m.

[திரு. எம். எத்திராஜாவு]

[3rd March 1969]

விவசாயிக்கு அல்லது மிராச்தாரருக்கு தவறிவிட்டதன் காரணமாக, மூன்று மாதச் சிறை தண்டனை என்பது எவ்வளவு பொருந்தும் என்று கேட்கிறேன். மூன்று மாத சிறைத் தண்டனை அல்லது ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் விதிக்கலாம் என்று இந்த கிளாஸ் 12-இல் போடப்பட்டு இருப்பதைப் பார்க்கும்போது உண்மையில் தமிழக அரசு விவசாயப் பெருமக்கள் இடத்தில் எவ்வளவு தூரம் இன்றைக்கு தங்களுடைய ஒரு பரிவை கேட்பது போல, காட்டுவது போல இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லாமலே நன்றாகத் தெரியும். மற்றொன்று சட்டசபையில் நடக்கக் கூடிய நிகழ்ச்சிகள், அல்லது வெளியே நடக்கக் கூடிய நிகழ்ச்சிகள் அத்தனையும் கூட விவசாயிகளுக்கு நன்றாகத் தெரியவில்லை. படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள். படிக்காதவர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களை நான் சொம்பவும் குறைத்துக் கூறவில்லை. படிக்காதவர்களும் எத்தனையோ பேர் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு அவர்கள் எல்லாம் இந்தச் சட்டம் இப்படி வந்து விட்டவுடனே, உடனடியாகத் தங்களுடைய குறிப்புகளை அறிந்து, அவர்கள் இதை நிறைவேற்ற முடியுமா என்பதைக் கூட சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்களுக்கு இருக்கிற வக்கீல்கள் இடத்தில் அல்லது பெரியவர்களிடத்தில் கேட்டுத் தெரிந்து தான் இதை நன்றாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும். முன் வரவேண்டும், அப்படித் தவறி விட்டால் இம்மாதிரியான கடுமையான சிறைத் தண்டனை, காங்கிரஸ் அட்சித் காலத்தில் இது மாதிரி போட்டதே கிடையாது. இந்த மூன்று மாத சிறை தண்டனை என்பது ஒரு காலமும் அமைதிக்கக் கூடிய வகையில் இல்லை. பிறகு காங்கிரஸ்காரர்கள் வெளியே எடுத்துச் சொல்லுகிற நேரத்தில், அவர்கள் இதை திருத்திக் கொள்ளுகிற வகையில் பிரச்சாரம் மேலிட்டுச் செய்வதை விட, இப்போதே சொல்லுகிறேன். இந்த மன்றத்தில் இந்த மூன்று மாத சிறைத் தண்டனை அல்லது ஆயிரம் ரூபாய் அபராதம் என்பதை எடுத்துவிட வேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வேறு ஒன்றும் சொல்லுவதற்கில்லை. இப்படிப்பட்ட “பனிஷ்மெண்டு” கொடுக்கப் பட்டாலும் அவர்களுக்கு கோர்ட்டில் அப்பில் செய்ய உரிமை இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இது ஏதோ சர்வாதிகார நிலையில் கலெக்டர் மூலமாகவே முடிந்து விடுகிறதென்றால் அப்பில் செய்வதற்கு உரிமை இல்லையென்றால் இன்றைக்கு ரூபாய் இருக்குமா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். எதுவாக இருந்தாலும் அப்பில் செய்வதற்கு உரிமை இருக்கவேண்டும். ஒருவன் கொலை செய்து விடுகிறான். தண்டனை தரப்படுகிறது. திவாந்திர சிட்சை கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் கூட அப்பில் செய்து சுப்ரீம் கோர்ட்டு வரை போய் பார்த்து வருகிற நிலை இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது ஒரு சாதாரண விவசாயி, நிலச்சுவாந்தார் ஒரு ஏக்கர் இரண்டு ஏக்கர் வைத்திருக்கலாம். அவர்கள் கூட தங்களை நிலச்சுவாந்தார்கள், மிராச்தார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ளத் தயங்குவதில்லை. அப்பேர்க்கொத்தவர்கள்

3rd March 1969] [திரு. எம். எத்திராஜுலு]

கூட இன்றைக்கு தங்களுடைய தவறுதலால் ஏதோ சொல்லத் தவறி விட்ட காரணத்தினால், அப்படித் தவறுகள் ஏற்பட்டு விட்டால், சிறைத் தண்டனை என்று இருப்பது நல்லதா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்காகவோ அல்லது விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்காகவோ நான் இதைக் கூறுகிறேன் என்று நினைக்கவேண்டாம். பொதுப்படையாகப் பார்க்கும் போது இது அவ்வளவு உசிதம் அல்ல. இதனால் இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கும் ஊக்கம் குன்றி விடும். இப்போது விவசாயத் துறையில் நாம் பின் தங்கியிருக்கிறோம். மழை இல்லாத காரணத்தினால் இன்னும் ஆங்காங்கே தண்ணீர் வற்றிவிட்டது; வயலுக்கு தண்ணீர் இல்லை. நாம் விவசாயத்திற்காக செலவழித்த பணம் வீணாகிவிட்டது. அதனால் விவசாயக் கூலி வேலை கிடைக்கவில்லை. விவசாயி எங்கே தொழில் கிடைக்கிறது என்று நகரை நோக்கி வருகிற காலம். அப்படி வருகிற நேரத்தில் சென்னை நகருக்கு வந்தால்கூட இங்கே தண்ணீர் இல்லை. நேற்றைக்குக்கூட ஒரு நண்பருக்காக ரேஷன் கார்டு வாங்கப் போய் கேட்கிற நேரத்தில் அங்கே அவர்கள், இங்கே தண்ணீர் இல்லை. அதனால் நீங்கள் வெளியேறவேண்டிய நிலை வரும் என்று சொல்லக் கூடிய அளவிற்கு சென்னை நகரத்தில் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் இந்த சட்டத்திற்கு இப்போது என்ன அவசியம்? இதைத் தள்ளிப் போட்டால் என்ன என்று அரசு சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்படி சிந்தித்துப் பார்க்காமல் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவது விவசாயிகளுக்கு அதிருப்தியை ஏற்படுத்தும். இது மகசூல் பண்ணுவதற்குத் துணையாக இருக்காது. இதை வைத்துக் கொண்டே பல பேர் அரசுக்கு எதிராக துஷ்பிரசாரம் செய்வதற்கும் அரசுக்கு எதிரான கருத்தை உருவாக்குவதற்குமான நிலை ஏற்படும் என்று எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். சட்டம் போட்டுத்தான் ஆக வேண்டும் என்று நினைத்தால் அந்த “காலத்தில்” “If any person who is under an obligation to furnish any information under this Act, furnishes any information which he knows or has reason to believe to be false, he shall be punishable with imprisonment for a term which may extend to three months or which may extend to one thousand rupees” என்று இருப்பதை மாற்றி 100 ரூபாய் அபராதம் போடலாம். 200 ரூபாய் அபராதம் போடலாம் என்று வேண்டுமானாலும் அந்த காலத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள். ஆனால் “Punishable with imprisonment for a term which may extend to three months or with fine which may extend to one thousand rupees” என்பதை எடுத்து விடவேண்டும் என்று தான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது மிக முக்கியமானது. இது செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட்டு மறுபடியும் வந்திருக்கிறது. இது நன்றாகப் பரிசீலிக்கப் படாமல் வரவில்லை என்று அமைச்சர் சொல்லலாம். நன்றாகப் பரிசீலிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். ஆனால் நிதான

[திரு. எம். எத்திராஜுலு]

[3rd March 1969]

மாக விவசாயிகளுக்கு எதிர்காலத்தில் வரக்கூடிய தொல்லைகளை அனுசரித்து இதைச் செய்யவேண்டும். விவசாயிகளை நம்பித் தான் உகாடி மக்களும் ஜலத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற அடிப்படையை வைத்து இந்த சட்டத்தை உருவாக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். 'எதிர்த் தரப்பில் இருக்கிறவன் சொல்லி, நான் கேட்டு, அதை எடுத்து விட்டால் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறவர்களுக்குப் பெயர் வந்து விடும்' என்று நினைக்கவேண்டாம். எனக்கு முன்பே பேசிய அங்கத்தினர் சொன்னது போல இதை நிறுத்தி வைத்து மீண்டும் புனராலோசனை செய்ய மீண்டும் செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பி, குறைந்த அளவிலே செலக்ட் கமிட்டி போட்டு, எதிர்காலத்தில் அரசு விவசாயிகளை பாதுகாக்கும் என்ற அடிப்படையில் இந்த சட்டத் திருத்தங்களை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை கொடுத்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : தலைவர் அவர்களே, இந்த நில குத்தகைதாரர் விவரம் பதிவு செய்யும் சட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன். ஏனென்றால் இப்போது நம் நாட்டில் இருக்கக் கூடிய நில உடமைகளைத் திருத்தி அமைக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்வது உணவு உற்பத்தி பெருகுவதற்கு உதவும் என்று நாம் கருதுகிறோம். இப்போது இருக்கிற நில உடமை முறை, பல நிலச்சுவான்தார்கள் ஆபிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை தங்கள் உடமையாக வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலங்களை அவர்களே பயிர் செய்வது என்று வைத்துக் கொண்டால் கூட நல்ல முறையிலே அவர்களால் பயிர் செய்யமுடியாது. எதிர்பார்க்கிற நிலைமையில் பயிர் செய்ய முடியாது. அவர்களே தங்கள் நிலங்களை பல குத்தகைக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். தேவைப்படுகிற போது தங்கள் நிலங்களுக்குக் குத்தகைக்காரர்கள் இல்லை என்று சொல்லி, நிலங்கள் தங்கள் பக்கத்தில் சொந்த சாகுபடியாக இருப்பதாகவும் சொல்லி விடுகிறார்கள். ஆகவே நிலத்தில் உழுகிறவன், நிலத்தில் வேலை செய்கிறவன் பாதிக்கப்படுகிறான். இதை அகற்ற வேண்டும் என்பதுதான் நிலச் சீர்திருத்தத்தின் அடிப்படை நோக்கம். இதை எல்லா கட்சியினரும் ஒத்துக் கொள்ளுகிறோம். அதிலும் குறிப்பாக பல இடங்களில் நிலச்சுவான்தார்கள் தங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய, மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் பெரியவர்கள் அவர்கள் சொன்னதுபோல, 10 ஏக்கர் அவர்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கிறது என்றால் 9 ஏக்கர் நிலத்தை குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள். இப்படி 9 ஏக்கர் நிலத்தை குத்தகை பெற்றவருக்கு வேறு ஒருவர் கூட தன் நிலத்தை குத்தகை விடுகிறார். இப்படி பலர் பயிர் செய்கிறார்கள். இந்த இடைநிலையில் இருக்கக் கூடிய 'இன்டர்மீடியரி' என்று சொல்லுகிற அவர்தான் குத்தகைதாரர் என்று சட்ட ரீதியாக இடம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையில் அவர்கள் நிலத்தை நேரடியாகப் பயிர் செய்வதில்லை.

3rd March 1969] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

வேறு சிலர் பயிர் செய்கிறார்கள். பட்டாக்காரன், அல்லது குத்தகைதாரன் என்றவர்களுக்கு சலுகை வருமானால் இந்த இன்டர்மீடியரிக்குத்தான் பயன்படுவது. உண்மையிலேயே உழுகின்ற ஏழைகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே இனிமேல் வரக் கூடிய நிலச் சீர்திருத்தங்களுக்கெல்லாம் அடிப்படையாக நிலத்தை யார் யார் உழுகிறார்கள், யார் யார் பயிர் செய்கிறார்கள் என்பதை ரிக்கார்டு செய்வதைத் தவிர இந்த மசோதாவில் வேறு ஒன்றுமில்லை என்பதைதான் செலக்ட் கமிட்டியில் ஆராய்ந்தார்கள். எனது மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் சுவாமிநாதன் அவர்கள் கூறியதுபோல இப்போது இருக்கிறது ஒரு சட்டம், அதில் நில உடமையாளரிடமிருந்து ஒருவர் குத்தகைக்கு எடுத்து, அதை மற்றொருவருக்கு கீழ் குத்தகைக்கு விட்டு விட்டால் அவருடைய குத்தகை ரத்தாகி விடுமென்று இருக்கிறது. ஆகவே கீழ் குத்தகை யார் யாரிடத்தில் இருக்கிறது என்று முடிவு செய்து விட்டால், இந்த மசோதாவை அனுசரித்து ஒரு அடங்கல் தயார் செய்து விட்டால் அநேக இன்டர்மீடியரிகள் போய்விடுவார்கள், நிலம் உடனடியாகவே நிலச் சொந்தக்காரருக்கு வந்து விடும். அப்போது நேரடியாகப் பயிர் செய்கிற, பாடுபடக் கூடிய விவசாயிகள் நிலத்தை இழந்து விட வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்படுமென்று சொன்னார்கள். நான் நினைக்கிறேன்—சட்டத்தில் நான் நிபுணர் அல்ல, நம் சட்ட அமைச்சர் இருக்கிறார்கள், மாண்புமிகு தலைவரவர்கள் சட்ட நிபுணர்—எந்த நில குத்தகை தாரர் பாதிக்கப்படலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒருவரிடமிருந்து குத்தகை எடுத்தால் அவரே பயிர் செய்ய வேண்டும். அவர் வேறு பலருக்குக் கீழ் குத்தகைக்கு கொடுத்தால், அவர் குத்தகை பாதிக்கப்படும் என ஒரு சட்டம் இருக்கிறது, அந்த சட்டத்தின் படி அவ்வாறு குத்தகைக்கு விடப்பட்ட நிலங்கள் உடமையாளருக்கு வந்து விடும். இச்சட்ட நுணுக்கத்தை ஆராய்ந்து வேண்டுவன செய்ய வேண்டும். அந்தச் சட்டத்திற்கு பிறகு தான் இந்த சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது. அப்படிப் பலர் இன்டர்மீடியரிகளாக இருந்து, அவர்களிடமிருந்து உண்மையான விவசாயி பயிர் செய்யக் கூடாது. எவன் விவசாயம் செய்கிறான் என்பதை நேரடியாகக் காட்டுவதற்காக, ரிகார்டு செய்வதற்காக இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, இந்த மசோதா செலக்ட் கமிட்டியில் விவாதிக்கப்பட்டபோது அதிலே 'சப்-டெனன்ட்' என்று ஒரு கிளாஸ் இருந்தது. அந்த சப்-டெனன்ட் யார், உள் குத்தகைதாரர் யார், குத்தகைதாரர் யார் என்று டெபனிஷன் கிடையாது. நான் சொல்வது இந்தச் சட்டம் இப்போது இருக்கிறபடி பார்த்தால் அந்த இன்டர்மீடியரி என்று சொல்லப்படுகிற இடைத் தரகர் மட்டுமல்ல, உள் குத்தகைதாரரும் போய் விடுவார். அவர்கள் சொல்லுகிற டெபனிஷனில் குத்தகை தாரருக்கும் நிலச்சுவான்தாருக்கும் ஒப்பந்தம் இருக்க வேண்டு

5-0
p.m.

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [3rd March 1969]

மென்று இந்தச் சட்டத்தில் போட்டிருக்கிறதால், இடைத் தரகரும் போய் விடுவார், பயிர் செய்கிற குத்தகைதாரரும் போய் விடுவார்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பின்னா : நிலத்தை நேரடியாக பயிர் செய்கிற குத்தகைதாரருக்கும் நில உடமைதாரருக்கும் நேரடித் தொடர்பு இருக்க வேண்டியது அவசியம்தான். ஆனால் அது குத்தகைதாரர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் இருக்கிறது. அதற்குப் பின்னால் ஏற்படுத்தி இருக்கிற சட்டம் இது. இதை தொடர்ந்து இன்னும் ஒரு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வர வேண்டி இருக்கிறது. மேலும் நம் நாட்டில் இருக்கிற எல்லா சட்டங்களிலுமே நிலத்தை யார் அனுபவித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்களோ, யார் உழுது பயிர் செய்துகொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களை வெளியேற்ற முடியா தென்று சட்டம் இருக்கிறது. ஒரு வீடு இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம்; அந்த பொசெஷன் யாரிடம் இருக்கிறது என்பதை நிர்ணயிப்பதில் தான் தகராறே தவிர, அது தவறாக இருந்தாலும், அவன் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறான் என்றால் அதற்கு நீதி மன்றங்களிலும் ஒரு தார்மிக ஆதரவு கொடுக்கப் படுகிறது. எனவே இந்தச் சட்டத்தைக் கண்டு அஞ்சவேண்டிய தில்லை. அனேக ஆண்டு காலமாக நாம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற இதை தொடர்ந்து வருவதாக இருக்கிற நிலச் சீர்திருத்தங்களுக்கு ஒரு முன்னோடியாக இதை அமைப்பதற்கு இது மிகத் தேவை. இந்த நாட்டில் வரவேண்டிய நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்திற்கு ஒரு முன்னோடியாகத்தான் நான் இந்த சட்டத்தை கருதுகிறேன்.

இரண்டாவதாக, எனது மாண்புமிக் உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுகிற போது இதிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற தண்டனை மிகக் கடுமையாக இருக்கிறது. அதை குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். உண்மையில் தவறு செய்வது என்றால் தண்டனை கடுமையாக இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்துடையவன் நான். ஏனென்றால் இந்த சட்டத்தில் முதலில் இவ்வளவு தண்டனை வரவில்லை. பிறகு செலெக்ட் கமிட்டியில் அந்த தண்டனையை கடுமையாக்கினார்கள், என்று நான் கருதுகிறேன். யாரிடத்தில் நிலம் இருக்கிறது, யார் அந்த நிலத்தின் குத்தகைதாரர் என்பதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்கிறோம். அப்படிப் பரிசீலனை செய்கிற போது, நிலத்தை உழுகிறவனே வந்து சொல்லுகிறான். நில உடமையாளர் வந்து 'இல்லை' என்று சொல்லுகிறார். அந்த இடத்திற்குப் போய் ஆய்வு செய்யப்படுகிறது. விசாரணை செய்யப் படுகிறது. அதற்குப் பிறகு - நிலம் என்னுடையது என்று சொன்னது தவறு; போய் சொன்னவர்களுக்கு ரூ. 100 அல்லது ரூ. 200 அபராதம் போட்டால் போதும்' என்று சொன்னால், எல்லோரும் வந்து விடுவார்கள். ஜெயில் தண்டனை இருக்க வேண்டும். இது என்னுடைய சொந்தக் கருத்து. ஏனென்றால் தவறு என்று அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்களானால் அதற்குத்

3rd March 1969] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

தண்டனை கடுமையாக இருந்தால்தான் தவறு செய்வது குறையும். குறைந்த தண்டனையின் காரணமாகத்தான் தவறுகள் அதிகமாக நடந்துகொண்டிருக்கின்றன.

குத்தகைதாரர்களைப் பதிவு செய்வதுபோல நில உடமையாளர்களையும் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். அது தேவை இல்லை. ஏனென்றால் யாரெல்லாம் பயிர் செய்கிறார்களோ அவர்களைப் பதிவு செய்து விட்டால் அது போக மற்ற நிலங்களெல்லாம் உடமையாளவர்கள்தான் பயிர் செய்கிறார்கள் என்று தான் பொருள். எனவே இந்த நிலச் சீர்திருத்தம் நமது நாட்டில் ஏற்பட்டு, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவது மிக இன்றியமையாதது. ஏனென்றால் ஜப்பான் நாட்டில் போய்ப் பார்த்தால் ஒருவர் இரண்டு ஏக்கராவிற்கு மேல் பயிர் செய்யக் கூடாது. அங்கு நிலப் பற்றாக்குறை காரணமாக கடலில் படகுகளின் மேல் கூட பயிர் செய்கிறார்கள். ஆகவே அங்கு 2 அல்லது 2½ ஏக்கருக்கு மேல் பயிர் செய்யக் கூடாது. நமது நாட்டில் 100 ஏக்கர், 200 ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற மிராச்தாரர்களை எனக்குத் தெரியும். பயிர் மேசமாக இருக்கிறது என்று சொன்னால், விளைந்தால் என்ன, விளையாவிட்டால் யாருக்கு என்ன போச்சு என்று கேட்கிறார்கள். அவர்களுடைய இந்தப் போக்கு நாட்டிலே உணவு நிலைமையை பாதிக்கிறது. ஆகவே உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு நிலத்தின் மீது கருத்து எடுத்து, 5 ஏக்கர், 4 ஏக்கர், எல்லா மக்களும் உட்கார்ந்து தீவிரமாக உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு இந்த மசோதா மிக நன்மை அளிக்கக்கூடாது என்று கருதி நான் ஆதரவு தருகிறேன். இதை மீண்டும் பொறுக்கு கமிட்டிக்கு அனுப்புவது என்றால் அதில் எனக்கு வேறுபாடில்லை. தண்டனையை இன்னும் கடுமையாக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: தலைவரவர்களே இந்த மசோதாவில் அதிகமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கலந்து கொள்ளவில்லை என்றாலும் இரண்டொரு கருத்துக்களைத் தான் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மற்ற கருத்துக்களை எல்லாம் இந்த மாமன்றம் ஏற்றுக்கொண்டது என்ற அளவில் முதலில் வகந்தாக நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னுக்கு ஒத்திருக்கிற இந்தமசோதா பற்றி, என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொன்னதுபோல நான் கீழ் சட்டமன்றத்தில், அசெம்பிளியின் பேரகிறபோது 'ஒரு இருக்கிற ஒரு பரட்சிகரமான நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்திற்கு ஒரு முன்னோடியாக இந்த மசோதா, ஒரு பரட்சிகரமான மசோதா' என்று நான் சொன்னேன். நான் அது மட்டும் சொல்ல வில்லை. இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகக் கூடச் சொன்னேன். 'தமிழ்நாடு சட்ட மன்றத்தில் நாங்கள் எல்லாம் கொடுத்திருக்கிற மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு ஏதாவது ஒரு நல்ல காரியம் செய்தோம். பிற்காலத்தில் நினைவு வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [3rd March 1969]

அளவிற்கு நாம் இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றினோம், ஒரு பெரும் காரியத்தில் நாம் பங்கெடுத்துக்கொண்டோம்' என்ற வகையில் இந்த மசோதா வந்திருக்கிறது என்று நான் சொன்னேன். இந்த மாமன்றத்திலும் பார்த்தோம், எதிர்க் கட்சியான காங்கிரஸ் கட்சியும் இந்த மசோதாவை மிக நல்லது என்ற அளவிலே வரவேற்றது. கம்யூனிஸ்ட் நண்பர்கள், இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினரும், வலதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினரும், சோஷலிஸ்ட் கட்சியினரும், பிரஜா-சோஷலிஸ்ட் கட்சியினரும் வரவேற்றார்கள். ஆனால் சுதந்திராக் கட்சி உறுப்பினர்கள் என்று சொல்லுகிறவர்கள் மட்டும் கொஞ்சம் அதிலே ஈடுபாடு செலுத்த முடியவில்லை. அவர்களுக்கு இருக்கிற சிரமத்தை நான் உணருகிறேன். அதிலே ஒன்றும் ஒளிவு மறைவு தேவை இல்லை. நண்பர்கள், ஒருவருக்கொருவர் மரியாதை உள்ளவர்கள்தான். ஆனால் இந்த சமுதாயத்தில் கோடிக்கணக்கான மக்களுக்கு, அவர்களுடைய மேம்பாட்டிற்கு எது நல்லது என்று கருதுகிறோமோ அந்தக் கொள்கைகளில், திட்டவாட்டமான முடிவுகளில், ராஜாஜி அவர்களும் மாற்றிக்கொண்டதில்லை, நாமும் மாற்றிக் கொண்டதில்லை, மற்ற எதிர்க் கட்சிகளும் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டியதில்லை. இதனுடைய வரலாற்றை கொஞ்சம் சொல்ல வேண்டுமானால், பதினைந்து இருபது வருஷ காலமாக எப்படிப்பட்ட நிலச் சீர்திருத்தம் இந்தியாவிலும் தமிழ்நாட்டிலும் நடைபெற வேண்டுமென்று அதற்காக எத்தகைய காரியங்கள் நடைபெற வேண்டுமென்று பாடுபட்டு வந்திருக்கிறோமோ அதையும் நாம் மாற்றுவதற்கு ஒன்றும் நியாயமில்லை.

5-30
p.m.

இவைகளை நாம் மறுப்பதற்கு ஒன்றும் நியாயம் இல்லை. இன்றைக்கு உணவு நெருக்கடியைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். பஞ்சத் தைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறோம். லட்சக் கணக்கான, கோடிக்கணக்கான மக்களுக்காகச் சட்ட மன்றங்கள், ஜனநாயக மரபுகள், ஸ்தானங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றனவே தவிர, மக்களின் வேதனையும் துயரமும் தொலையவே இல்லை. கோடிக்கணக்கான மக்கள் விவசாயிகளாக, குடியானவர்களாக இருக்கிறார்கள்; யுகம் யுகமாக, காலில் நகம் முளைத்த நாள் முதற்கொண்டு எவ்வளவோ பேர் சேற்றிலேயும், சுகதியிலேயும் வேலை பார்க்கிற குடியானவர்கள் இன்றைக்கு தரித்திரர்களாக இருக்கிற நிலைமையில் இந்த நிலைமைக்குக் காரணம் அன்றைக்கு வெள்ளைக் காரன் இந்த ரயத்வாரி முறையையும் ஜமீந்தார் முறையையும் வைத்து அதனால் இந்த நிலைமை அவர்களுக்கு வந்தது. ஜனநாயக சோஷலிசம் கூறுகிற இந்த நாளிலும் இம்மாதிரியான மேடு பள்ளங்கள்; சில பேர் பங்களாக்களிலும் சில பேர் சாக்கடை ஓரங்களிலும் இருக்கிற நிலைமை. ஒரு சமமான சமுதாயத்தை உருவாக்கவேண்டிய நாளில் நாம் இருக்கிறோம். இந்தக் காரியங்கள் எல்லாம் அப்போதே தடை செய்யப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. நியாய வார சட்டத்தைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

3rd March 1969] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

இப்படி விவாதித்துக் கொண்டு இருக்கிற நேரத்தில், கீழ்வெண்மணி நடைபெறுகிறது. உழுபவனுக்கும் மிராசதாரனுக்கும் விவசாயிக்கும் நில உடமைக்காரனுக்கும் இடையில் நியாயம் வழங்கப்பட்டால் அன்றி, சுரண்டுகிறவனுக்கும் சுரண்டப்படுபவனுக்கும் இடையில் உள்ள வித்தியாசத்தைப் போக்கினால் அன்றி, இந்த தாரதம்மியம் இருக்கிற வரையில் இந்தச் சம்பவங்கள் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கும். இதை நீக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசுக்கு அக்கறை, ஆவல் இருக்கிறது. இது பெரிய பிரச்சனை, இந்த பிரச்சனையின் அடிப்படையில் விரிவாக நிலச் சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்படவேண்டும். உழுகிற உழவனுக்கு நியாயமான பாதுகாப்பு அளிக்கப்படவேண்டும். அவன் வெளியேற்றப்படக் கூடாது. அவன் செய்கிற வேலைக்கான கூலி நிர்ணயம் செய்யப்படவேண்டும். எவ்வளவோ பர்டிசீசர் போட்டாலும், கடன்கள் வழங்கினாலும், ஆடுதுறை 27-ஐப் பெருக்கிக் கொண்டு போனாலும் இவைகள் எல்லாம் கவர்ச்சிகரமானதாக இருக்குமே தவிர மனித இயந்திரத்திற்கு மகிழ்ச்சியைத் தராது. உழுகிற பல்லாயிரக்கணக்கான, லட்சக்கணக்கான, கோடிக்கணக்கான குடியானவர்கள், நிலத்தில் உழுது கொண்டிருக்கிறவர்கள் மனம் நிம்மதியடையாமல், அந்த இயந்திரங்கள் எவ்வளவு பெரிய இயந்திரங்களாக இருக்குமானாலும், அதனால் இந்தச் சமுதாயம் ஒரு க்ஷேம நல சர்க்காரை அமைத்துவிட முடியாது. இதற்கு முன்னாலே இருந்த அரசாங்கம் சில நிலைமைகளை மேற்கொண்டன. சில மாதிரியான காரியங்களைச் செய்தன. உழுபவனை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றக்கூடாது என்பதற்கான சட்டமும், "பேர்ரெண்டு ஆக்ட்" என்ற சட்டம் இப்படியெல்லாம் ஓரிரு சட்டங்களை செய்தார்கள். இந்த சட்டங்கள் செய்யப்பட்டும், இவைகள் பேப்பரில் உள்ள சட்டங்களாக இருந்தனவே அல்லாது செல்லும் படியான வகையில் அமுலாகவில்லை. மறு பரிசீலனையாக, இந்த சீர்திருத்த சட்டங்கள் செய்யப்படவேண்டும் என்பதற்கு முன்னேடியாக, முன் மாதிரியாக இந்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். முதலில் யார் குடியானவன், யார் மிராசதாரர் என்ற ஆரம்பத்திற்கே, இந்த மாதிரியான ஆபத்தான நிலைமை வருகிறது. நான் இந்த சட்டத்திற்கு நண்பர் திரு. எத்திராஜ் அவர்களிடத்திலிருந்து எதிர்ப்பை எதிர்பார்க்கவில்லை. நம்முடைய சுதந்திரா கட்சி நண்பர் திரு. கணேசன் அவர்களை நான் மதிக்கிறேன். அவர் சில நியாயமான அச்சத்தைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவருக்கு பின்னாலே நான் சமாதானம் சொல்லிவிடுகிறேன். அவருக்கு அழுத்தமான கருத்து உண்டு. திரு. சாமிநாதன் அவர்கள் சட்டப் பிரச்சனையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள் இதை அவர்கள் இந்த விவாத மண்டபம் சுவையானதாக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகச் சொன்னாரே தவிர, அவருக்கு இரண்டும் தெரியும். அவர் சொன்னதற்கு என்ன பதில் என்று அவருக்குத் தெரியும். நான் என்ன சொல்லப் போகிறேன் என்பதும் தெரியும். அவர் பிரச்சனை பெரிய பிரச்சனை அல்ல. அவர் செலக்ட் கமிட்டியில்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [3rd March 1969]

மெம்பராக இருந்தார்கள். என்ன சமாதானம், எதனால் அப்படி போடப்பட்டிருக்கிறது என்று அவருக்குத் தெரியும். அதனால் ஒன்றும் தவறு இல்லை என்றும் தெரியும். அதனால் முரண்பாடு இல்லை என்பதும் அவருக்குத் தெரியும். என்னுடைய நண்பர், சோஷலிச சமுதாயத்தை அமைக்க விரும்புகிற நண்பர் திரு. எத்திராஜ் அவர்கள் இன்றைக்கு இந்த மன்றத்தில் விவசாயிகளுக்கு சிறை தண்டனை என்று போட்டிருப்பது தவறு என்று சொன்னார்கள். இதைச் சில பேர் சொன்னால் சுவையாக இருக்கிறது. சில பேர் சொன்னால் சுவை குன்றி விடும், அப்படி அவர்கள் சொன்னால் பரிதாபமாக இருக்கிறது என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளுவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு வந்திருக்கிற சட்டத்தின்படி விவாங்கப் பதிவு செய்யப்படவேண்டும். இன்னும் நாம் நிறைவேற்றவேண்டிய சட்டங்கள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. இப்படிப் பதிவு செய்யப் பட்டபிறகு, நாம் முன்னேற்றகரமான திட்டங்களைக்கொண்டு வரவேண்டியிருக்கிறது. குத்தகைக்காரர்களுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்புகளைக் கொடுக்கலாமா, அவர்களுக்கு எவ்வளவு கூலி நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று எவ்வளவோ நாட்களாக சொல்லிக் கொண்டே வருகிறோம். சில நாட்களுக்கு முன்பு மன்றார்களுக்கு அருகில் சில பேர் வைக்கோல் போருக்கு நெருப்பு வைத்திருக்கிறார்கள். வைக்கோல் போர் தீப்பிடித்துக் கொண்டது. இந்த மாதிரி நிலைமைகள், குத்தகைதாரர்களுக்கு விவசாயக் கூலிகளுக்கு பாதுகாப்பு சமாச்சாரங்கள், கூலி விவகாரங்கள் நிர்ணயிக்கப் பட்டாத வரையில் உணவு உற்பத்தி பெருகுமா? அப்படி நிர்ணயிக்கப்படாத வரையில் உணவு உற்பத்தி பெருகுகிற காரியங்களும் எண்ணமும் நடைபெறுது. இன்னும் நிலைமை பேராபத்தாய் விடும் என்ற காரணத்தினால் தான் இந்த முயற்சிகளை எடுக்கிறோம். அண்ணா அவர்கள் இன்று இல்லையே என்று மிகுந்த வேதனையோடு அந்த மன்றத்தில் சொன்னேன். அவருடைய நிழலின் கீழ் கோடிக்கணக்கான மக்களுக்கு மகிழ்ச்சி இருக்கும்படியான அளவில், நிலச்சீர்திருத்தங்களை குடியானவர்களுக்காக நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற வகையில் தான், அவர்கள் காலத்தில் அவரின் அரிய ஆலோசனைகளைப் பெற்று இந்த காரியங்கள் செய்யப்பட்டன. இந்த மசோதா பொறுக்குக் குழுவிற்சுப்போன காலத்தில் இதில் எல்லா கட்சிக்காரர்களும் உறுப்பினர்களாக இருந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் குழுவில் மாண்புமிகு திரு. சாமிநாதன் அவர்கள் நல்ல முறையில் பங்கு எடுத்துக் கொண்டார்கள். அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் பிறந்தவர்கள். அங்கே வளர்ந்தவர்கள். அந்த மண்ணோடு இணைந்தவர்கள். அவரை எனக்கு ரொம்ப நாட்களாகத் தெரியும். மாணவர் காலத்திலிருந்து தெரியும். நம் கட்சியில் மாணவராக இருந்த காலத்தில் இருந்தார் என்று ஞாபகம். அவர் ரொம்ப நாட்களாகப் படித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் இந்த பொறுக்குக் குழுவில் நல்ல வகையில் உறுப்பினராக நல்ல வகையில் பங்

3rd March 1969] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கெடுத்துக் கொண்டார்கள். இன்னும் மற்ற கட்சிக்காரர்களும் எல்லோரும் இருந்தார்கள். செலக்ட் கமிட்டி என்று சொன்னால் செலக்ட் கமிட்டி மட்டுமல்ல. அதில் விஸ்தாரமாக எல்லாம் பேசப்பட்டு ஏகமனதாக, யாரும் 'டிஸெண்டு' பண்ணவில்லை. நிறைவேற்றினார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதில் ஒரு உறுப்பினர். அவர் ஒரு நாள் இரண்டு நாள் வரவில்லை. அந்த நேரத்தில் இப்படி வந்து விட்டது என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்கும் இதில் அக்கறை உண்டு. தலைவர் திரு. காமராஜர் அவர்கள் இதில் பெரிய அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் காரியங்களில் பெரிய அக்கறையை அவர்கள் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள்? 'பணக்காரன் 10 பேருக்கு இந்த 5 ஆண்டு திட்டங்களின் பல்ன் போய்விட்டது; ஏமை ஏழையாக இருக்கிறான்' என்று சொல்லுகிறார். ஆளும் கட்சி எதிர்க்கட்சி என்ற வித்தியாசம் இல்லாமல், இந்தப் பெரிய காரியத்திலே நாம் எல்லாம் பங்கு கொண்டோம். எல்லா கட்சிக்காரர்களுமே ஏகமனதாக நிறைவேற்றினார்கள். இந்த 3 மாத சிறை தண்டனையை என்னவோ, இடதுசாரி கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்காரர்களுக்காக, கம்யூனிஸ்டு கட்சிக்காரர்களுக்காக என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்காக நாம் இப்படி இதைப் போடவில்லை. புரட்சி கரமான காரியங்கள் நிறைவேற வேண்டிய காலத்தில் இந்தச் சட்டம் இப்படி போடப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய நண்பர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் வெகு அழகாகச் சொன்னார்கள். நாட்டுமக்களுடைய ஒருமித்த குரலேத்தான் அவர்கள் ஒலித்தார்கள் என்று நான் சொல்லுவேன். ஒருவன் போய் சொல்லுகிறான் என்று சொன்னால் அவனுக்கு தண்டனை கொடுத்தால் என்ன தவறு? போலீஸ் ஸ்டேஷன் இருக்கிறது என்று சொன்னால், திருடன் கோபித்துக் கொள்ளவேண்டுமே தவிர, போலீஸ் ஸ்டேஷன் இருப்பது பொது மக்களுக்கு அவமரியாதை என்று எப்படி சொல்ல முடியும்? நாம் வீட்டுக் கதவைப் தாழ் போட்டு விட்டால், எதிர் வீட்டில் இருக்கிறவன், என்ன நான் திருடன் என்று நினைத்தாயா என்று கோபித்துக் கொள்ளுவதைப் போல எவசாய மக்களுக்குத் தவறு செய்தால் சிறைத் தண்டனை என்பது எப்படி அவர்களை அவமரியாதை செய்ததாக ஆகும்? பெரிய மிராசதார்கள் இதை விட பெரிய தவறுகளைச் செய்து விட்டு அதற்குரிய தண்டனையை அனுபவிக்கிறார்கள். பெரிய மாளிகையில் இருப்பவர்கள் தவறு செய்யமாட்டார்கள் என்று அர்த்தமா? குடிசையில் இருக்கிறவர்கள் தான் தவறு செய்வார்கள், அவர்கள் தான் குற்றவாளி என்று பொருளாகிவிடாது.

திரு. சா. கணேசன் : தலைவர் அவர்களே. சட்டத்தில் "or with" என்று இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : "or" என்று தான் இருக்கிறது. தண்டனை கொடுத்து அபராதம் போடாமல் இருக்கலாம் என்று பொருள். திரு. எத்திராஜ் அவர்கள் இந்த

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்] [3rd March 1969]

சிறைத் தண்டனையை எடுத்துவிடவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இந்தச் சட்டத்தில் 3 மாதம் தான் சிறைத் தண்டனை என்று போட்டு இருந்தால் கூட திரு. சங்கரலிங்கம் கொள்கை தான் என்னுடைய கொள்கையும். தண்டனை இன்னும் அதிகமாகக் கூடக் கொடுத்திருக்கலாம். காரணம் என்னவென்றால் இதை உறுதிப்படுத்துகிற வகையில் ஆண்டாண்டு காலமாக இந்த உழைப்பாளி மக்களைச் சரண்டியவர்கள். உழைக்காமலே அந்த உழைப்பை அனுபவித்தவர்கள் பொய் சொன்னால் ஜெயிலுக்கு அனுப்பலாம் என்று சொல்லுவதற்கே கூட இந்த தமிழ் நாடு சட்ட மன்றத்தில் இவ்வளவு எதிர்ப்பு இருக்கிற தென்றால், ஆயிரக்கணக்கான நிரப்பாதி மக்களின் உழைப்பை வயலுக்கு தண்ணீருக்குப் பதில் அவர்களின் கண்ணீரை இந்த சமூகத்தில் இரண்டாயிரம், மூன்றாயிரம் வருடங்களாக பெற்றவர்கள் இந்த உழைப்பாளி மக்களைத் துன்புறுத்தியவர்கள், அவர்களுக்கு இப்படி ஒரு சட்டம் போட்டது நியாயம்தான் என்று சொல்லுவதற்காக இதைச் சொன்னேன். வேறு ஒன்றும் இல்லை. இப்படி ஒரு சட்டத்தினைக் கொண்டு வருவதில் மதிப்பு மிக்க பல உறுப்பினர்களுடைய ஒத்துழைப்பும் இதன் ஆரம்ப கட்டத்திலிருந்தே இருந்து வந்து இருக்கிறது. தவறான தகவல் கொடுப்பவர்களுக்கு அல்லது தகவல்களைக் கொடுக்கத் தவறியவர்களுக்கு என்று இரண்டு வகையிருக்கின்றது. வேண்டுமென்றே தகவல்களைக் கொடுக்காமல் இருப்பவர்களுக்கு வெறும் அபராதம் மட்டுமே இதில் வகை செய்யப்படுகிறது. ஆனால் தகவல் தருகிறேன் என்று சொல்லிக் கொண்டு வேண்டுமென்றே தவறான தகவலைத் தந்து அரசினை ஏமாற்ற நினைப்பவர்களுக்கு, எப்படி தண்டனை இல்லாமல் இருக்க முடியும்? இதைச் சற்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மதிப்பு மிக்க நண்பர் சாமிநாதன் அவர்கள் பல கருத்துக்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். விவசாயத் துறையில் நல்ல அனுபவம் உள்ளவர். தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். எனவே அந்த மாவட்டத்தில் உள்ள நிலைமைகளை நன்கு அறிந்தவர். சுதந்திரானில் இருப்பவர். எப்போதோ நாங்கள் சார்ந்துள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருந்ததாகக்கூட எனக்கு நினைவு. அவர் நல்ல பல கருத்துக்களைக் கூறினார்கள். இன்னும் அவருடைய கட்சியைச் சார்ந்த திரு. சுப்பிரமணிய கவுண்டர் அவர்கள் கூட இத்தகைய நடவடிக்கைகளை ஆதரித்து இருக்கின்றார். எல்லாருடைய ஆதரவோடும் தான் இந்த நடவடிக்கையைக் கொண்டு வருகிறோம். திருத்தங்களை வற்புறுத்த வேண்டியதில்லை என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். முரண்பாடுகள் இருக்கின்றன என்று கனம் சாமிநாதன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எந்தவிதமான முரண்பாடும் அதில் இல்லை. எப்படிச் சொல்லுகிறேன் என்றால் கல்பிவேடிங் டெனென்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்டில் இண்டர் மீடியரி டெனென்ட்டாகக் கருதப்படுவது இல்லை. எனவே இப்போது கொண்டுவரப்பட்டு இருக்கும் இந்த சட்டத்திலும்,

3rd March 1969] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

அந்த கல்டிவேடிங் டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்டின் கீழ் யார் யார் டெனன்ட்ஸாகக் கருதப்படுகிறார்களோ அவர்கள்தான் இந்த சட்டத்தின்கீழ் டெனன்ட்ஸாகக் கருதப்படுவார்கள் என்று இருக்கிறது. எனவே இண்டர்மீடியரிஸ் என்பது எழுவே இல்லை. எந்தக் காலத்திலும் இண்டர்மீடியரி கல்டிவேடிங் டெனன்ட்டாக ஆகிவிட முடியாது. இதில் எந்தவிதமான பயமும் தேவையில்லை. அந்த ஆக்டில் எப்படி இண்டர்மீடியரி டெனன்ட்டாக ஆக முடியாதோ, அதேபோலத்தான் இந்த ஆக்டிலும் டெனன்ட்டாக ஆக முடியாது, 'ஸப் டெனன்ட்' என்று ஏற்படுத்திவிட்டு இருக்கிறார்களே, அவர்களுடைய நிலை என்ன? அவர்களும் பதிவு செய்யப் பட்ட வேண்டுமா என்றெல்லாம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கல்டிவேடிங் டெனன்ட் ப்ரொடெக்ஷன் ஆக்ட் திருத்த மசோதா ஒன்று தயாராகக் கொண்டு இருக்கிறது. இதை வரும் 5-ஆம் தேதியன்று கொண்டு வர இருக்கிறோம். அந்த மசோதாவில் இவருடைய ஐயப்பாடும் நீங்கிவிடும். மாண்புமிகு கணேசன் அவர்கள் தெரிவித்த ஐயப்பாடும் நீங்கிவிடும். இதைப்பற்றி செலக்ட் கமிட்டி ஸ்டேஜிலும்கூட தெரிவித்து இருக்கிறேன் என்று நம்புகிறேன். அது அங்கே பதிவாகியிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். எனவே ஐந்தாம் தேதி கொண்டு வர இருக்கும் அந்த திருத்தத்தின் படிக்கு ஸப்-டெனன்ட்ஸ்களுக்கு உள்ள உரிமைகளைப் பெறுவார்கள். அந்த நிலையில் ஸப்-டெனன்ட் என்பது அடிப்பட்டுப்போய்விடும். அவர்களும் டெனன்டுகளுக்கு உள்ள உரிமைகளைப் பெறுகிறார்கள். எனவே அவர்களும் பயப்படத் தேவையில்லை. இப்போது இருக்கும் தகராறெல்லாம் பதிவு செய்வதைப் பற்றித்தான். இதில் ஒன்றும் தவறில்லை. இன்னும் சொல்லிக்கொள்ளுவேன். வெளி மாநிலங்களில்கூட இப்படி பதிவு செய்வதற்கு வழிவகை காணும் இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறார்கள். பாராட்டியிருக்கிறார்கள். எனவே இவற்றையெல்லாம் வெற்றிகரமாக சபையில் நிறைவேற்றி அதன் மூலம் நாட்டில் சபிட்சத்தையும் நல்ல விளைச்சலையும் ஏற்படுத்த எல்லாரும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். இந்த மசோதாவிற்கு உங்களுடைய அங்கீகாரத்தையும் ஒப்பதலையும் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The question is—

'That the Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1969 (L.A. Bill No. 18 of 1968), as passed by the Assembly, be taken into consideration'.

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

MR. CHAIRMAN : The motion is—

'That clause 3 do stand part of the Bill'.

[Mr. Chairman]

[3rd March 1969]

Now, there are two amendments to this clause. Hon. Members Thiruvalargal A. R. Damodaran and D. Santhosham may move their amendments and get them seconded.

THIRU D. SANTOSHAM : Mr. Chairman, Sir, I move—

“In sub-clause (3) (a) of clause 3, the following words be added at the end :—

‘and shall cause a copy of the same to be served on all the registered landowners in the village in the prescribed manner’.”

THIRU A. R. DAMODARAN : I second the amendment, Sir, I move also the amendment standing in my name, namely :—

“In sub-clause (2) delete the word ‘and’ after item (d) renumber item (e) as item (f) and before item (f) so renumbered, add the following as item (e) :—

“(e) the survey number or sub-division number, the extent and local name, if any of the land cultivated by the owner; and”.

THIRU SAW. GANESAN : I second the amendment, Sir.

MR. CHAIRMAN : The clause and the amendments are before the House for discussion.

THIRU D. SANTOSHAM : Mr. Chairman, Sir, my object in moving this amendment is to better achieve two of the objectives of the enactment itself. I am sure that when I present the practical aspects on the basis of this amendment, the Hon. Minister will himself accept this amendment.

Sir, the objects which I propose to achieve are two in number. Firstly that the record of rights as prepared may be a truthful and faithful record. Secondly the object I wish to achieve is that in the process of framing this record, there shall be minimum of friction and unnecessary litigation be avoided.

(Thiru N. V. Natarajan, Vice-Chairman in the Chair.)

Now, Sir, the two main classes of people who will be affected by this legislation are undoubtedly the landowners and the tenants. So far as the tenants are concerned, they—at least all those who are worth the name of being called tenants—will be residents of the village; but, not so the landowners. I am sure many of the persons who are living in Madras and working in the Secretariat itself would be owning lands in distant places like Tiruchirappalli, Tirunelveli and Kanyakumari districts. Now in sub-clause (3) of clause 3, you say that prior to the framing of the record there will be only a general publication in the village. If there is only such a general publication in the village, definitely the tenant will come to know of the publication and he will be alert enough to place his rights before the registering officer. But what about the poor landlord who is living far away in a distant City? I am sure the

3rd March 1968; [Thiru D. Santosham]

very fact that in a subsequent clause, sub-clause (5), you have provided for the service of the draft on each individual landowner. That itself implies that you admit that a mere general publication is not enough and that it will not reach the landowner who is living in a distant place. Now you may argue that because you have provided in sub-clause (5) for the service of the draft record on the landowner, it will not be necessary to serve another notice at an earlier stage. Why serve such individual notices on any one at two stages, it may be argued. As one who knows the difficulty of appearing before officers and convincing them about changing an order that has already been passed, and as one who has experienced the practical difficulty experience encountered almost every day I tell you that the opportunity should be given to the land owner a real opportunity should be given to the land owner at the earliest stage before the registering officer makes up his mind to put up a draft record. Now that will actually happen? The landowner living at a distant place like Madras City will not be aware of the publication made in the village, and he won't be sending up a claim for being recorded in the registers. Somebody else who is there will take advantage of it; probably the tenant himself or somebody else, say, a relation, may take advantage of it and a record would be made, and thereafter a draft of the record will be served on the landowner. Then he will have to appear before the officer and undo something that has already been done. What an uphill task it will be, all of us know. No officer would like to change a decision already taken. So the difficulty to the landowner is made much greater. Already he is facing several difficulties in having the record prepared and the difficulty will be made greater by this. There is another difficulty also. When the landowner does not receive a notice and he is not there on the spot to present his side of the case, there will be a temptation on the part of everybody else in the village to think "Here is a landlord who is absent and who is not present to claim his rights; why not I take advantage of it and enter my name somehow". This will be a practical temptation. To avoid all these, why should not the Government provide that at the earliest opportunity an individual notice should be served on each landowner also, who may be absent at a distant place, so that he may come to know when the record is about to be prepared, and enter his claims before the registering officer when he, the registering officer, has an open mind and is not committed to any particular position and the record may be prepared accurately even at the earlier stage. Once a draft is prepared what a lot of friction will arise if somebody wants to change it? Is that the object of preparing a record of rights? Is it to prevent unnecessary friction and unnecessary litigation over the matter? To achieve the objective, you must give an opportunity to all concerned to place their side of the claim at the earliest opportunity before the registering officer, when he has an open mind in the matter. If the officer once commits himself to the draft record, he will be unwilling to change that decision. He thinks that it is a question

[Thiru D. Santoshan] [3rd March 1969]

of prestige and that somehow or other he will lose face if he goes back on a decision once taken. Therefore, before he commits himself to a decision we must give a real opportunity to all the parties concerned to put forth their side of the claim.

Sir, there can be no difficulty in accepting my amendment. It is a small amendment with far reaching practical consequences and without in any way offending the objectives of the enactment. I would therefore request the Hon. Minister to take into consideration the practical difficulties and accept this very small but important amendment.

(Mr. Chairman in the Chair.)

THIRU A. R. DAMODARAN: Sir, after listening to the powerful oration of the Finance Minister on the philosophy of socialism, I feel rather bashful in moving a small amendment of mine. I think it will be in consonance with the spirit in which he has moved the Bill. He said that the penalty of three months' imprisonment would be adequate punishment for all those who spoke lies about their ownership or tenancy. I am sure that if all those who spoke lies in our country were sent to jail, there will be more people inside the jail than outside, Sir, (Laughter) Sir, I may also add that the simple imprisonment that is envisaged in the Act applies not only to landowners but also to the unfortunate class of tenants, whom the Bill seeks to protect. They are also subject to the imprisonment, Sir, and perhaps the Hon. Minister for Revenue may accept the viewpoint of the Hon. Leader of the Swatantra Party, that it was more in the public interest, he requested that the penalty might be modified.

Let me come to the actual amendment, which I propose to move. I have merely suggested that in clause 3, sub-clause (2) in addition to the items which are already enumerated in that clause, one small sentence that the survey number or sub-division number, and the extent and local name, if any of the land cultivated by the owner be added. It has been stated in that clause that the record referred to in sub-section (1) shall contain the name and address of the landowner; the name and address of the intermediary, if any; the name and address of the tenant cultivating the land; and such other particulars as may be prescribed. My humble plea is, Sir, that there may be landowners, who are having 20 to 35 acres of land, and who may lease out 25 acres of land to tenants and who may cultivate 10 acres with their own staff. Since this is a record of tenancy rights and since it is also a record to find out who is cultivating the land on a particular date, and then to determine the rights of persons who are so cultivating the land, I am sure the Government will have no difficulty in recording what seems to me a simple piece of fact which can go into the record, and which could save the Government a great deal of embarrassment in the future, when questions arise as to who is cultivating the land. I am sure, if this amendment is accepted, the tenancy record would be almost perfect in every detail and it will also help

3rd March 1969] [Thiru A. R. Damodaran]

the Government in bringing in future such revolutionary legislation as has been promised today. I am sure, Sir, the Hon. Minister will have no objection to accept this simple amendment, which is intended merely for recording the fact. Although the Government may say that this Bill is solely concerned with the record of tenancy rights, I still plead that when the Government is going to take so much trouble and spend so much of money on staff to prepare all the details connected with the preparation of such record, this simple fact may also be furnished in the tenancy record that is to be prepared.

* THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Mr. Chairman, Sir, I am very sorry that I have to oppose the amendments of both the hon. Members Thiruvalluvar Santosham and Damodaran. The reasons are very simple. Regarding the amendment of Thiru Santosham, he has suggested that a copy of notice informing the public that a record is to be prepared for a village be served on all the registered landowners in the village in the prescribed manner. Under clause 3 (b) of the Bill, notice will be published in such manner as may be prescribed. The manner of publication will be specified while we make rules. The publication may be either affixed in an important place or by beat of 'tom tom'. If the hon. Member, Thiru Santosham's suggestion is accepted, then a copy of notice has to be served on all the registered landowners in the villages and such a copy may not be served on the tenants. The whole idea of the legislation is that record should contain all particulars about who are actual tenants, owner of the land, etc. At any rate, giving preferential treatment to the registered landowners may not be desirable. The Government will say today that sufficient notice has been given to all the persons interested in the land in the village and record of the tenancy rights. Rules will be certainly made for the purpose.

THIRU D. SANTOSHAM : The Hon. Minister has said that by serving notice only on the landowners, there will be preferential treatment for the landowners. Only on rational grounds, the preferential treatment is given. In this case, as I said very early, the tenant worth the name will always be in the village and the landowner is away at a distant place and he may not be aware of the publication of the notice. So he must be informed by registered post. This is not a preferential treatment nor is it discriminatory in character.

* THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : The Government feel that it is not necessary and is not desirable. There will be every opportunity to know it. Suitable rules will be made for this purpose. I am unable to accept the amendment of the hon. Member and I oppose the amendment. I request the hon. Member not to press his amendment.

6-00
p.m.

[Thiru K. A. Mathialagan.] [3rd March 1969]

Regarding the amendment of Thiru A. R. Damodaran, I may inform him that the object of the Bill is to prepare a record of tenancy rights and not the rights of the landowners or the extent of land cultivated by them. This is outside the scope of the present Bill. Hence I am unable to accept his amendment. I request Thiru Damodaran also not to press his amendment. His amendment is outside the scope of the objects of the Bill. As I said earlier, the object of the Bill is to create a record of tenancy rights and not a record of the extent of lands cultivated by the landowners. Hence I am unable to accept the amendment. I request the hon. Member not to press his amendment.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, may I clarify this a little more? The Hon. Minister says that this is not a Bill with reference to the rights of the landowners. I accept that the name and address of the landowner are mentioned. But the reason why I want him to accept my amendment is not that any special privilege is going to be conferred on the landowner. The tenancy right in itself implies that. In the future, if any tenant should question the landowner's cultivation of that portion of the land, which he is cultivating to-day, and makes a claim for two or three acres of land, which the landowner is cultivating, then where is the record to prove who was cultivating that portion of the land? The tenancy agreements are not on stamped paper. In many cases, they are all oral agreements. Evidence and proof are extremely difficult. In the notice to be published, if we give particulars that on a particular day so much acreage was being cultivated by the owner and so much by the tenant, that should set at rest all doubts, and future claims can be urged on the basis of the evidence already recorded. I see no logic or reason in withdrawing my amendment. I, therefore, request that it may be put to vote, unless there is some reassurance.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Sir, the amendment is outside the scope of the Bill. The object of the Bill is not to create a record of the lands owned by the landlords. Hence I am unable to accept the amendment.

MR. CHAIRMAN : I now put the amendment of Thiru A. R. Damodaran to the vote of the House. The question is—

“ In sub-clause (2) *delete* the word ‘ and ’ after item (d), *renumber* item (e) as item (f) and *before* item (f) so renumbered, add the following as item (e) ” :

“ (e) the survey number or sub-division number, the extent and local name, if any, of the land cultivated by the owner; and ”. Those who are in favour of the amendment will please say ‘ Aye ’.

Some Members said ‘ Aye ’.

MR. CHAIRMAN : Those against the amendment will please say ‘ No ’.

3rd March 1969]

A large number of Members said ' No '.

MR. CHAIRMAN : I see the ' Noes ' have it.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, the ' Ayes ' have it. I want a division.

(The division bells were rung and the amendment was again put to vote).

MR. CHAIRMAN : Those who are for the amendment will please say ' Aye ' and those against will please say ' No ' .

(A large number of Members said ' No ') .

MR. CHAIRMAN : The voices of ' Noes ' being more, the ' Noes ' have it.

Thiru A. R. Damodaran demanded a poll and the House divided thus :

Ayes .

Thiru N. R. Thiagarajan.
Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar.
Thiru G. Krishnamoorthy.
Thiru Saw. Ganesan.
Thiru S. V. Lakshmanan.
Thiru A. R. Damodaran.
Thiru D. Santosham.
Thiru G. Swaminathan.
Thiru M. Ethirajulu.
Thiru A. Ponnappa Naidu.
Thirumathi S. Manjubhashini.
Thirumathi Lakshmi Krishnamurthy.
Thirumathi Saraswathy Pandurangam.
Thiru Wilson Apollos.
Thiru A. Chidambara Mudaliar.
Thiru V. Iswaramurthi.

Noes.

Thiru N. V. Natarajan.
Thiru C. P. Chitrarasu.
Thiru C. V. Rajagopal.
Dr. M. A. Muthiah Chettiar.
Thiru A. P. Janardhanam.
Thiru T. K. Ponnuvelu.
The Hon. Thiru P. U. Shanmugham.
Thiru S. Raghavanandam.
Thiru G. Parangusam.

[Mr. Chairman.]

[3rd March 1969]

Thiru D. V. Narayanaswamy.

Thiru M. Sankaralingam Pillai.

Thiru P.T. Muthu.

Thiru P. Thirugnanasambandhan.

Thirumathi Mary C. Clubwala Jadhav.

Neutral.

Nil.

Mr. CHAIRMAN : Ayes 16, Noes 13, and neutral 'nil'.
The amendment is carried.

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : Kindly excuse me,
Sir.

தலைவர் அவர்களே, வாக்கெடுப்பு நடந்தபோது எதிர்த்து வாக்களித்தவர்கள் பதிமூன்று பேர் என்று குறிப்பிட்டார்கள். திருமதி கிளப்பாலா ஜாதவ் அவர்கள் எதிர்த்துத்தான் வாக்களித்து இருக்கின்றார்கள். எனவே எதிர்த்து வாக்களித்தவர்கள் பதினான்கு பேர் என்று திருத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : I am sorry this arithmetical error has crept in, but it does not make any difference so far as the result is concerned. The correct figure will now be shown in the official report.

The correct figures are : Ayes 16 and Noes 14.

6-10
p.m.

THIRU D. SANTOSHAM : I am not pressing my amendment. But before I withdraw my amendment, I want to get an assurance that while exercising the rule-making powers due care will be taken and before even the work of preparing the draft record is taken, some means will be found for apprising the landowners also who may be absent from the village of the intended work that is sought to be done.

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : That is my assurance and I again request the hon. Member not to press his amendment.

THIRU D. SANTOSHAM : In view of the assurance, I am not pressing the amendment.

The amendment was , by leave , withdrawn .

Clause 3, as amended, was put and carried.

Clauses 4 to 20 were put and carried.

Clause 1, the Long Title and the Enacting Formula were put and carried.

3rd March 1969]

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Sir, I move—

“ That the Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1969 (L.A. Bill No. 18 of 1968), as amended, be passed.”

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1969 (L.A. Bill No. 18 of 1968), as amended, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill as amended, was passed.

V.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1969-70.

* திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, 1969-70-க்கான வரவு செலவு திட்டத்தின் கீழ் ஆசிரியர்களுக்கு சில சிறு நிவாரணங்கள் அளித்திருப்பதற்காக அரசுக்கு முதற்கண் என்னுடைய நன்றியையும் வந்தனத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவரை இருக்கின்றேன்.

இன்றைய தினம் கேள்வி நேரத்தின்போது கனம் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், ஹையர் கிரேடு உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கு 1960-ம் ஆண்டு சம்பளக் கமிஷனின் சிபாரிசுப்படி வாங்கிக்கொண்டு இருந்த அலவன்ஸுகள் குறைக்கப்பட்டதை இப்போது மீண்டும் ஐந்து ரூபாயை பத்து ரூபாயாக உயர்த்திக்கொடுக்க உத்தேசித்து இருக்கிறோம் என்று. அதற்கு எனது இதய பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஆசிரியர்களுடைய குடும்பப் பென்ஷன் திட்டத்தின்கீழ் ஒரு ஆசிரியர் இருபது ஆண்டுகள் பணியாற்றிவிட்டு திடீரென்று இயற்கை எய்திவிட்டால், வேலையில் இருக்கும்போது இறந்துவிட்டால் ஐந்து ஆண்டு காலத்திலிருந்து பத்தாண்டு காலம் வரை அவருடைய மனைவியாருக்கோ அல்லது சட்ட பூர்வமான வாரிசுகளுக்கோ ஆசிரியர் உயிரோடு இருந்தால் என்ன பென்ஷன் வாங்குவாரோ அதில் பாதித் தொகையை அவர்களுக்கு பென்ஷனை வழங்கும் திட்டம் இருந்தது. அந்தத் திட்டத்தின் கீழ் அந்த பாதிக்கப்பட்ட ஆசிரியரின் குடும்பத்திற்கு வழங்கப்படும் பென்ஷன் தொகை பத்து ரூபாய்க்கு குறைந்தும் இருந்தது. அது குறைந்த பட்சம் இருபது ரூபாய் இருக்க வேண்டும் என்று கேள்வி நேரத்தின்போதும் மற்ற மற்ற நேரத்தின் போதும் நான் அடிக்கடி வற்புறுத்தி வந்து இருக்கிறேன். இந்த வருவாய் திட்டத்தில், ஏறக்குறைய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு இருப்பது போலச் செய்யப்படும் என்று உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இது குறைந்தது இருபது ரூபாயாவது இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். மற்ற விதிகளும் அரசாங்க ஊழியர்

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [3rd March 1969]

களுக்கு எப்படி இருக்கிறதோ அதேபோல இந்தக் குடும்பப் பென்ஷனானது ஐந்து ஆண்டிலிருந்து பத்தாண்டு வரையில் என்று இருக்காமல் ஆயுள்காலம் பூராவும் மனைவிக் கொ அல்லது சட்ட பூர்வமான வாரிசுக்கோ வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்னும் ஆசிரியர்கள் விஷயத்தில் அரசாங்கம் செய்ய வேண்டியவை எவ்வளவோ இருக்கின்றன. பல சிறு சிறு நிவாரணங்களைத்தான் அவர்கள் சார்பிலே நான் அடிக்கடி வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டு வந்து இருக்கிறேன். குடும்ப பென்ஷன் என்பது சில குடும்பங்களுக்குத்தான் கொடுக்கும் நிலை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. இதனால் அரசாங்கத்திற்கு பெரும் செலவு ஒன்றும் ஏற்பட்டுவிடாது. எனவே இந்த விஷயத்தில் இன்னமும் சற்று தாராள மனப்பான்மையோடு அரசாங்கம் உத்தரவிட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இப்போது ஹையர்கிரேடு உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கு அலவன்சு ஐந்து ரூபாயை பத்து ரூபாயாக உயர்த்திக்கொடுக்க இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இதில் அவர்களுக்கு மிகுந்த திருப்தி ஏற்படும். அவர்களுடையது அல்ப சந்தோஷம்தான். அநியாயமாக ஒரு சமயம் குறைக்கப்பட்டுவிட்டதை இப்போது நியாயமாக அரசாங்கம் மீண்டும் கொடுக்க முன்வந்து இருக்கின்றார்கள். இது அவர்களுக்கு சந்தோஷம். ஆனால் வெகு நாட்களாக அநியாயமாக பல விஷயங்களில் ஆசிரியர்கள் சர்க்கார் ஊழியர்களைப்போல் கருதப்படாமலேயே வைக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் ஊழியர்கள் என்று சொல்லும்போது மற்ற மற்ற என்.ஜி.ஓக்களைப் போல என்று சொல்லவில்லை நான். சர்க்கார் நடத்தும் பள்ளிக் கூடங்கள் இருக்கின்றன; கல்லூரிகள் இருக்கின்றன; பயிற்சிப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அவைகளிலுள்ள ஆசிரியர்கள் அரசாங்க ஊழியர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள். ஆனால் சுதந்திரம் வந்து 22 ஆண்டுகள் ஆகியும் அந்த சர்க்கார் நடத்தும் கல்வி நிலையங்களில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வரும் சலுகைகள் மற்ற தனியார் நடத்தும் அல்லது போர்டுகள் நடத்தும் பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படாமல் இருப்பது நியாயமாக இருக்கிறதா என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த சலுகைகளை இவர்களுக்கு கொடுப்பது என்றால் மொத்தம் ரூபாய் 1.25 கோடிதான் ஆகும் என்று தெரிகிறது. இதை நான் ஒரு தடவைக்குமேல் இந்த மன்றத்திலேயே எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறேன். சர்க்கார் நடத்தும் பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு உள்ள சலுகைகள் மற்ற ஆசிரியர்களுக்குத் தரப்படுவது இல்லை. உதாரணமாக சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு கல்யாணக் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. ஆனால் மற்ற துறையில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு அந்தச் சலுகைகள் கடன்கள் வழங்கப்படவில்லை. அப்படிப்பட்ட சலுகைகளை வழங்க இருப்பதாகவும் இந்த வரவு செலவு திட்டத்திலிருந்து அறிய முடியவில்லை. சர்க்கார் இதை அவர்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும். எல்லா ஆசிரியர்களும் ஆரம்பப் பள்ளியிலிருந்து கல்லூரிகள் வரையில்

3rd March 1969] [திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

உள்ள அவ்வளவு ஆசிரியர்களும் அரசாங்க ஆசிரியர்கள்தான் என்று அறிவிக்கப் படவேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். ஒரு சமுதாயத்தையே உன்னத நிலையில் இருக்கச் செய்யப் பாடுபடும் ஆசிரியர் சமுதாயம் மட்டும் எப்போதும் கீழ் தளத்திலேயே இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவதில் என்ன நியாயம் இருக்க முடியும்? சுதந்திரம் வந்து இவ்வளவு ஆண்டுகள் ஆகியும் இன்னமும் ஆசிரியர்கள் சர்க்கார் ஊழியர்கள் இல்லை என்று சொன்னால், சர்க்கார் அவர்கள் தங்கள் ஊழியர்கள் தான் என்று ஒப்புக்கொள்ள வில்லை யென்றால், சர்க்கார் பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்கள் வேறு, மற்ற பள்ளி ஆசிரியர்கள் வேறு என்று சொன்னால் இது எவ்வளவு நியாயம் மற்றது என்பதை இந்த அரசு தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதை நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். சாதாரணமாக சம்பள விஷயத்தை எடுத்துக் கொண்டால், ஒருவர் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் பண்ணி விட்டு, இரண்டு வருஷம் டிரெய்னிங் ஸ்கூலில், சர்க்கார் வைக்கிற சில பஸ் சர்க்கார் நடத்துகிற டிரெய்னிங் ஸ்கூல், பாஸ் பண்ணி விட்டு அவரும் சம்பளம் வாங்குகிறார். அதே சம்பளம் சர்க்கார் ஆபீசிலே இருக்கிற எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் செய்த குமாஸ்தாவும் வாங்குகிறார். இரண்டு வருஷம் படித்ததற்கு மதிப்பு இல்லையா? என்சினியரில் படித்தவருக்கு மதிப்பு இருக்கிறது. டாக்டர் படித்தவருக்கு மதிப்பு இருக்கிறது. டிரெய்னிங் படித்தால் மாத்திரம் மதிப்பு இல்லை. அந்த லோயர் கிரேட் குமாஸ்தா சம்பளம் ஆசிரியருக்கு வருஷம் ரூ. 4 என்று ரூ. 110 வரை போகிறது. அப்புறம் ரூ. 3 என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த ரூ. 4-ஐ ரூ. 8 என்று வைக்கக் கூடாதா? அந்த லோயர் டிவிஷன் கிளார்க்காவது அப்பர் டிவிஷனுக்கு போக முடிகிறது. ஆனால் ஆசிரியர்களுக்கு பிரமோஷன் சான்சம் கிடையாது. இது ஒரு சிறிய நிவாரணம். இதை கொடுத்தால் சந்தோஷமாக இருக்கும். இந்த ஆண்டு கல்விக்காக மட்டும் ரூ. 65 கோடி இந்த பட்ஜெட் மூலம் செலவழிக்கிறோம். நமக்கு வரக்கூடிய வருவாயில் 24 சதவிகிதம். நாங்கள் அந்த ரூ. 65 கோடிக்கு மேல் ஒரு பைசா கூட கேட்கவில்லை. இந்த ரூ. 65 கோடிக்கு எப்படி செலவு செய்கிறது என்பதில் நான் சொல்லி வந்ததை அனுசரித்து இந்த பட்ஜெட்டில் வரம்பு பண்ணப்பட்டிருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தேன். சாதாரணமாக பள்ளிக்கூட கட்டிடம் கட்டுவதற்கு ரூ. 1 கோடி செலவு பண்ணுகிறோம். லபாரடரி கட்டுவதற்கு கொடுக்கிறோம். ஏற்கனவே பல வருஷங்களுக்கு முந்தி இந்த சபையில் சொல்லி இருக்கிறேன். அதை மறுபடியும் சொல்லாமல் இருக்க என்னால் முடியாது.

“The Government has more faith in Brick and Mortar than in Men and minds.”

மனிதனைப்பற்றி, மனிதனுடைய உழைப்பைப்பற்றி மனிதனுக்கு திருப்தி உண்டுபண்ண வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு கொடுக்கிறோம் என்று கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த

6-20
p.m.

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [3rd March 1969]

சட்டம் கொண்டு வரக்கூடிய காலத்தில் வெகு அழகாக எடுத்துச் சொன்னார். அதே சூழ்நிலையில் இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்கள் உணவு உற்பத்தி செய்கிறவர் மட்டுமல்ல, மூளைசக்தியையே உற்பத்தி செய்கிற ஆசிரியர்கள், அவர்களுக்கு இந்த ரூ. 1¼ கோடி கொடுப்பதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது? பழைய சர்க்காரும் சரி, இப்பொழுதும் சரி, மாணவர்களுக்கு உணவு கொடுக்கிறார்கள், பள்ளிக்கூடத்திற்கு கட்டிடம் கட்டுகிறார்கள். ஆனால் இந்த 55 பையன்களுக்கு, 56-வதாக ஒரு ஆசிரியர் இல்லாவிட்டால் பள்ளிக்கூடம் என்றே, ஹைஸ்கூல் என்றே, காலேஜ் என்றே பெயர் வருமா? இந்த 56-வது பேருக்கு பாதுகாப்பு இல்லை. இந்த 56-வது பேர் கவனிக்கப் படவில்லை. சாதாரணமாக எடுத்துப் பார்ப்போமானால் அந்த ஆசிரியர்கள் செய்யக்கூடிய கல்வியினுடைய நோக்கமென்ன? ரூ. 65 கோடியை சர்க்கார் வீண் செய்கிறீர்கள் என்று தான் நான் சொல்கிறேன். ஆசிரியர்கள் தான் மக்களுக்குப் ப்ரொப்ளை அபிவிருத்தி பண்ணி, சர்க்காருக்கு உட்பட்டு, நியாயத்திற்கு உட்பட்டு, சட்டத்திற்கு உட்பட்டு நடக்கிறதுபோல, ஏழைகளுக்கு தானம் பண்ணுகிறாப்போல, அவர்கள் உத்தியோகம் பார்த்து செலவுகளை குறைக்கிறாப்போல நல்ல நடத்தை உண்டு பண்ணுகிறவர்கள். அப்படிப்பட்ட கல்விக்கு நிறைய பணம் செலவழித்தால் அது இன்வெஸ்ட்மெண்டு என்று பெயர். சிம்பிள் இன்ட்ரெஸ்ட் இல்லை. காம்பவுண்டு இன்ட்ரெஸ்டோடு வரும் என்று நினைத்து, அது தான் கல்வியினுடைய நோக்கம். அந்த நோக்கத்தோடுதான் பாடம் இருக்க வேண்டுமென்று நான் ரொம்ப வருஷமாக சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். கோகலே காலத்திலிருந்து அதற்காக ரொம்ப கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். நல்ல நடத்தை உண்டுபண்ண பாடம் ஒன்றுமில்லை.

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : திருக்குறள் இருக்கிறது.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : இப்போது திருக்குறளைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். அவசியம் கொண்டு வர வேண்டும். அந்த வகையில் ஏதோ ஒரு நேரத்தில் ஒரு பாகத்தை எடுத்து சொல்லலாம். எப்படி பஸ்ஸில் எழுதி எல்லோருக்கும் படிக்கிறாப்போல அந்த தூண்டுதலை உண்டுபண்ணுகிறோமோ அதே மாதிரி, எப்படி உணவு அமைச்சரவர்கள் விவசாயிகள் லட்சக் கணக்கான மக்களுக்கு உணவு உற்பத்தி பண்ணிக்கொடுக்கிறவர்கள், அவர்களுக்காக இந்த சட்டம் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்கிறார்களோ அதே மாதிரி, திருக்குறளை பள்ளிக் கூடத்தில் கட்டாயமாக கொண்டு வரவேண்டும். இந்த 1,330 குறளையும் ஐந்து ஆண்டுகளில் ஒப்பிட்டு, அதற்கு தனியாக பரிட்சை ஏன் வைக்கக்கூடாது? உழுகிறவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பது போல அதே மாதிரி ஆசிரியர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்காக 1960-ம் ஆண்டு ஆசிரியர் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்று ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தேன். கல்வி அமைச்சராக இருந்த கனம் சுப்ரமணியம் அவர்கள் அதைவிட உறுதியாக ஒரு சட்டம் கொண்டு வருகிறேன்

3rd March 1969] [திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

என்று சொன்னார்கள். எட்டு வருஷம் ஆகிறது. இன்னும் வரவில்லை. இரண்டு வருஷமாக இந்த மந்திரிசபை இருக்கிறது. இது கொண்டு வந்திருக்கலாம். எந்த ஆசிரியரை தள்ளுவதாக இருந்தாலும் சர்க்கார் ஆசிரியர்களுக்கு இருக்கிற நிபந்தனைகள் தான் இவர்களுக்கும் இருக்கும் என்று சொல்லிவிட்டால் போதும். சர்க்கார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு கொடுக்கும் எல்லா சலுகைகளும் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். ஆசிரியர்களெல்லாம் சர்க்கார் ஊழியர்கள். சாதாரண சர்க்கார் ஊழியர்களல்ல. ஏ-1 சர்க்கார் ஊழியர்களாக இருக்க வேண்டும். வீட்டு வாடகை எல்லோருக்கும் தருகிறார்கள். உதவி பெறும் பள்ளிக் கூடங்களில் இருக்கிறவர்களுக்கு கிடையாது. அதே மாதிரி மெடிகல் அலவன்ஸ். இன்று வரைக்கும் அந்த அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படவில்லை. அதே மாதிரி ஒரு பள்ளிக் கூடத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு இருக்கும் சலுகைகள் குமாஸ்தாக்களுக்கு இல்லை. ஆசிரியர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுத்தால், 100 பேர் ஆசிரியர்கள் இருந்தால் 4 குமாஸ்தாக்கள் இருக்கிறார்கள், அந்த குமாஸ்தாக்களுக்கு பென்ஷன் கிடையாது. இப்படி நாம் எல்லோருக்கும் நியாயம் வழங்க வேண்டி இருக்கிறது. இதை உடனடியாக செய்ய வேண்டும். அதற்காக சர்க்காருக்கு அந்த மனப்பான்மை இல்லை என்று சொல்லவில்லை. இருக்கிறது. நான் ரொம்ப நாட்களாக உதவி மந்திரி இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கனம் தியாகராஜன் அவர்கள்கூட வேடிக்கை பண்ணினார்கள், இவருக்கு ஒரு டெபுடி மந்திரி வேண்டுமோ என்று. கல்வி என்பது ஒரு பெரிய சமுத்திரம். அதில் ஆசிரியர்களுடைய குறைகளை கவனித்து நிவர்த்தி பண்ண வேண்டாமா? அவர்கள் தான் பிரயோஜன அபிவிருத்தி செய்கிறார்கள். அவர்கள் தான் சர்க்கார் செய்யும் வேலைகளை விளம்பரம் பண்ணுகிறவர்கள். சர்க்காரில் எந்தத் திட்டம் போட்டாலும், பள்ளிக்கூட சம்பந்தமல்லாத காரியங்களுக்கெல்லாம் அவர்களை அனுப்பி, சர்க்கார் பிரதிநிதிகளாக, சர்க்கார் செய்யக்கூடிய காரியங்களை எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன கேட்கிறார்கள்? குடி இருப்பதற்கு பெரிய பங்களா வேண்டுமென்று கேட்கிறார்களா? அல்லது ஆளுக்கொரு கார் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்களா? விவிங் வேஜ் கேட்கிறார்கள். பள்ளிக்கூட ஆசிரியர் வேலை எப்படி இருக்கிறது?

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மினிமம் வேஜ் கூட கொடுக்க முன் வரவில்லை.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : நான் industrial terminology பீஸ் சொல்லவில்லை. நான் சொல்லுகிறது விவிங் வேஜ். சாதாரணமாக ஒரு புருஷன், பெண்சாதி, நான்கு குழந்தைகள் இருந்தால் அவர்களுக்கு செலவிற்கு என்ன ஆகிறதோ, சிம்பிள் விவிங்கிற்கு, வாழ்க்கைக்கு என்னவேண்டுமோ, அந்த அளவிற்கு நான் சொல்

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [3rd March 1969]

கிறேன். பாட திட்டத்தை மாற்ற வேண்டியது சர்க்காருடைய கடமை. அந்த பாட திட்டம் அமுல்நடத்த ஆசிரியர்கள் ரொம்ப முக்கியமாக இருக்கிறார்கள். அந்த ஹ்யூமன் எலிமெண்டிற்கு பணம் ஒதுக்கி அது போகத்தான் பாக்கி விஷயங்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டும், என்றுதான் நான் கேட்கிறது. இந்த ரூ. 65 கோடியில் ரூ. 1¼ கோடி பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்களுக்காக கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறேன். நான் 17 வருஷமாக இந்த சட்டசபையில் இருக்கிறேன். பட்ஜெட்டிலேதான் கொடுக்க வேண்டுமென்றில்லை. எப்போதும் கொடுக்கலாம். அப்படி கொடுத்தாலும், அந்த டிபார்ட்மெண்டு திருந்த வேண்டாமா? அந்த டிபார்ட்மெண்டு என்ன பண்ணுகிறது. போன வருஷம் ஒரு ஆசிரியர் அவர் வேலையில் இருக்கிறபோது அவருக்கு வேண்டிய தகுதிக்கு மேல் படித்திருந்தால் இரண்டு இன்கிரிமெண்டு கொடுக்க வேண்டுமென்று போட்டிருந்தார்கள். ஆசிரியர்களுக்கு நான் சொல்லியும் தைரியம் வரவில்லை. இப்போதுதான் ஒரு ஆர்டர் போட்டிருக்கிறார்கள். பி.ஏ.எஸ்.டி. இருக்க வேண்டிய இடத்தில் ஒரு எம்.ஏ.எஸ்.டி. இருந்தால் இரண்டு இன்கிரிமெண்டு கொடுக்கலாமென்று போட்டிருக்கிறார்கள். 1955-க்கு முன் பென்ஷன் வாங்காத 75, 85 வயது தாத்தாக்களுக்கெல்லாம் பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று காலஞ்சென்ற அண்ணா முதலமைச்சர் அவர்கள் காருண்யத்துடன் ஒப்புக்கொண்டார். இன்றையதினம் வரையில் வரவில்லை. கலேஜ் பிரின்சிபால்கள் இரண்டு பேர்கள் என்னிடம் வந்து முறையிட்டார்கள். சரியான விபரங்கள் கொடுத்தும் அவர்களுக்கு வரவில்லை. பஞ்சாயத்து போர்டு பிரசிடெண்டும், எய்டெட் ஸ்கூல்ஸ் மானேஜ்மெண்டும் எங்களிடம் ரிகார்டே இல்லை, கொடுக்க முடியாது என்கிறார்களாம். பஞ்சாயத்து போர்டுகள் ஜில்லா கலெக்டரிடம் ரிகார்டுகள் இருப்பதாக சொல்லுகிறார்களாம். சர்க்காரைத் தப்பு சொல்ல முடியாது. செக்ரடேரியட்டைத் தப்பு சொல்ல முடியாது. சர்வீஸ் ரெஜிஸ்டர் இல்லாத கேஸ்களிலேயும் ரெஜிஸ்டர் இருந்தும் “வெரிபை” பன்றது கஷ்டமாக இருந்தால் கூட உடனே இந்த 20 ரூபாய் கொடுக்கச் சொல்லி உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த தொகையானது “லேபஸ்” ஆகாமல் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து ஒரு சர்டிபிகேட்டு ஜில்லா கலெக்டரிடம் கொடுத்தால் கிடைக்கும்படியாக இருக்கவேண்டும். இது 1-3-1968 முதல் சாங்ஷன் ஆகியிருக்கிறது. இது கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று கனம் காலஞ்சென்ற முதலமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த ஒரு பெரிய அனுசூலம். இந்த பலன் 103 ஆசிரியர்களுக்கு கிடைத்திருக்கவேண்டும். அதற்குள் 3 பேர்கள் இறந்து போய் விட்டார்கள். உடனே வாங்கும் படியாக இந்த உதவியானது உடனடியாக செய்யப்படவேண்டும். கல்விக்காக எவ்வளவோ கோடி ரூபாய் செலவிடுகிறோம். இதில் ஒரு 1¼ கோடி ரூபாய் ஆசிரியர்களுக்காக அட்ஜஸ்ட் பன்றது கஷ்டம் இல்லை. நான் குரு தட்சணையைப்பற்றி பேசி வருகிறேன்.

3rd March 1969] [திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

ஒரு படிக்கிற மாணவன் மாதம் ஒரு ரூபாய் என்று கொடுத்தால் கூட 9 கோடி ரூபாய் வரும். இதைப்பற்றி காலஞ்சென்ற முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நிருபர்களுக்கு அளித்த பேட்டியில் சொல்லும் போது திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி இந்த குறு தட்சணை பற்றி சொல்லுகிறார். அப்படி வாங்கினால் இலவசக் கல்வி என்பதை நாங்கள் எடுத்து விட்டோம் என்று பிரச்சாரம் செய்யும்படியான நிலைமை மற்றவர்களுக்கு வந்து விடும், அதனால் யோசிக்கிறேன் என்று 68 ஜனவரி கலைமகள் முதல் இதழில் முதலமைச்சர் அவர்கள் படம் போட்டு நிருபர்கள் பேட்டியில் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. நாம் ஒரு ரூபாய் அதிருஷ்டப் பிரைஸ் என்று வைத்திருக்கிறோம். “ராஃபல்” “பைல்யூர்” ஆகாது. இப்போது ஒரு ரூபாய்க்கு சாதாரண மதிப்பு தான். எந்த பெற்றோரும் கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்லமாட்டார். இதைப் பற்றி 12 வருடங்களுக்கு முன்பிருந்தே நான் கேட்டு வருகிறேன். பள்ளிக் கூடங்களை இலவசமாக நடத்துகிறோம் என்று நினைக்கவேண்டாம். ஒரு “பாரண்டு” பெற்றோர் ஒரு ரூபாய் என்று கொடுத்தால் தான் அவருக்கும் “ரெஸ்பான்ஸிபிளிடி” என்பது இருக்கும். பர்ட்டிடம் சரியில்லாததினால் தான் “டிஸிப்ளின்” கெட்டுப் போயிருக்கிறது. பாட திட்டத்தை மாற்றவேண்டும், அதனால் எவ்வளவோ “எபென்ட்” இருக்கிறது. ஆசிரியர்களின் வேலையை கண்ணால் பார்க்க முடியாது. பெரிய இன்டஸ்ட்ரியில் டிரெயின் பண்ணி அவன் பிறகு பின் உற்பத்தி செய்வதைப் போல ஆசிரியர்காண்பிக்க முடியாது. “ஹூமன் மெஷினரோடு” மூவ் பண்ணுகிற இந்த ஆசிரியருக்கு கவலை இல்லாது இருப்பதற்கு இந்த 1¼ கோடி ரூபாய் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். கஷ்டமே கிடையாது. “ஹவுஸ் ரெண்டு அலவன்ஸ்” “மெடிகல் அலவன்ஸ்” எல்லாவற்றையும் கொடுத்துவிடவேண்டும். பென்ஷன்காரர்களுக்கு டி.ஏ. கொடுத்தார்கள். எய்ட் ஸ்கூல் டீச்சர்களுக்கு காலேஜ் டீச்சர்களுக்கு 10 ரூபாய் டி.ஏ. வரவில்லை.

The nation builder is treated inferior to the inferior servant of the Government. ஆகையினாலே இந்த 10 ரூபாய் கொடுப்பதனால் சர்க்காருக்கு இரண்டு லட்ச ரூபாய் ஆகிறது. அவர்கள் டெபுடேஷன் போனார்கள். காலஞ்சென்ற முதலமைச்சர் அவர்களுடைய ஆசிரியர் சங்கத் தலைவராகவும் திரு. சுந்தரவரதாச்சாரி அவர்கள் காரியதரிசியாகவும் கொண்ட டெபுடேஷன் போயிற்று. காலஞ் சென்ற முதலமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு ஒரு லட்ச ரூபாய்க்குள் ஆனால் கொடுக்கிறேன் என்றார்கள். கணக்கு பார்த்தால் இரண்டு லட்ச ரூபாய் ஆகிறது. அவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். ஆசிரியர்கள் ஜாதகம் என்றைக்கும் கஷ்டப்பட வேண்டியது தானா? அவர்கள் ஜாதகத்தில் நல்ல காலம் வரக் கூடாதா? அவர்கள் “க்வாலிபிகேஷன்”-க்குத் தகுந்த சம்பளமாக கிளார்க்கைவிட 10 ரூபாய் அதிகமாகத் தாக்கூடாதா? 60-இல் “பே கமிஷன்” வந்தபோது லேயர் கிரேடு டிரில் இன்ஸ் டிரக்டருக்கும் ஹெயர் கிரேடு இன்ஸ்டிரக்டருக்கும் இடையில்

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [3rd March 1969]

ரூபாய் வித்தியாசம்தான் வந்தது. இவர்கள் இரண்டு பேரிடையில் இரண்டு வருஷம் படிப்பு வித்தியாசம், ஜெனரல் க்வாலிபிகேஷன் இரண்டு வருஷம் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இது வரை நிவாரணம் வரவில்லை. இன்றைக்குச் சொன்னார் கனம் கல்வி மந்திரி அவர்கள் ஆவன செய்வதாக. கேட்கும்போது எவ்வளவு சந்தோஷமாக இருக்கிறது. இப்படி அடுத்த நியாயத்தையும் ஒத்துக் கொள்ளுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் இருப்பவர்களுக்கு இதையெல்லாம் சொல்லுகிறேன். அடுத்தபடியாக என்ன செய்ய வேண்டுமென்றால் இங்கு உத்திரவு போட்டவுடன் மூன்று மாதங்களுக்குள்ளே அது டிபார்ட்மெண்டால் அமுலானதா என்று பார்க்க ஒரு கமிட்டியைப் போடவேண்டும். பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி பின்னால் பார்க்கிறது. இங்கு கொடுக்கப் பட்ட சலுகைகள் அமுலாக்கப்பட்டதா 3 மாதங்களுக்குள் என்று பார்க்க ஒரு பொறுக்கு கமிட்டி போடவேண்டும். மார்ச்சு 31ம் தேதி முடியப்போகிறது என்பதற்காக இரவோடு இரவாக வெள்ளை அடிப்பது, கிரான்டு செலவு செய்யப்படவேண்டும் என்பதற்காக. இப்படி சர்க்கார் பணம் விரயத்தமாக ஆகிறது. இப்போது மார்ச்சு என்றால், எப்ரலிலிருந்து ஜூன் வரை, ஜூலை வரை ஜூலையிலிருந்து செப்டம்பர் வரை இப்படி மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை என்ன ஆயிற்று. இந்த சர்க்கார் உத்திரவுகள் எப்படி அமுலாகிறது என்று பார்த்தால் இப்படி பார்க்க ஆரம்பிக்கிறோம் என்றால் எல்லா டிபார்ட்மெண்டுகளும் நன்றாக வேலைசெய்யும். டி. இ. ஓக்கள் 500 சொச்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களில் குறைந்தது 250 பேருக்காவது இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் எஜுகேஷனில் டிரெயினிங் கொடுத்து, ஹிஸ்டரி எக்ஸ்பர்ட், “ஜியாக் ரபி எக்ஸ்பர்ட்” என்று டிரெயினிங் கொடுத்து விட்டால் அவர்கள் ஆசிரியர்களை அலட்சியப்படுத்தாமல் வகுப்பில் போய் பாடம் நடத்திக்காண்பிக்கலாம். மீதி 250 டி.இ. ஓக்கள் Welfare அபிசர்களாக இருக்கலாம். ஒரு ஆசிரியருக்கு என்ன கிடைத்தது, இன்கிரிமெண்டு கிடைத்ததா, பிராவிடெண்டு பண்டு லோன் கிடைத்ததா, ஏன் மினிமம் ஸ்கேலில் இருக்கிறார், எத்தனை பள்ளிக் கூடங்களிலிருந்து இங்கே வந்தார், இப்படி விவரங்கள் சேகரித்து அவர்களுக்கு வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்யலாம். இப்படிச் செய்யும் போது பிளாக் லிஸ்டு ஆப் எய்டட் ஸ்கூல்ஸ் விவரம் எடுக்கிறோம் என்று பத்திரிகையில் வந்தால் போதும், அவர்கள் சரியாகிவிடுவார்கள். நான் இதைப் பற்றிப் பேசினேன் என்று பத்திரிகையில் வந்தால் அது கூட அவர்கள் சரியாகப் போவதற்கு போதும். வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே இந்த எலிமெண்டரி ஸ்கூல் வாத்தியாருக்கு என்று எலிமெண்டரி எஜுகேஷன் மேன்யுவல் என்று போட்டார்கள். காலேஜ் மச்சருக்கு இப்படி கட்டுப் பாடு கிடையாது. காரணம் எலிமெண்டரி வாத்தியார் கையில்தான் கிராமமே இருக்கிறது என்று அவர்களுக்கு அந்த வாத்தியார் பேரில் நம்பிக்கை இல்லாததினால் அந்த மேன்யுவலைப் போட்டார்கள். இன்றைக்கும் அது இருக்கிறது. காலேஜ் மச்சருக்கு மேன்யுவல் கிடையாது. இந்த எலிமெண்டரி எஜுகேஷன்

3rd March 1969] [திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

மச்சரை பல விதமாகவும் உபயோகப்படுத்தலாம். ஆனால் அவரை திருப்தியாக வைக்கவேண்டும் என்பது முக்கியம். மற்ற படி பாட புத்தகங்களில் ஹிஸ்டரியை மாற்ற வேண்டும். தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஹிஸ்டரி பாட புத்தகத்தை எடுத்துக் கொண்டால் இந்த நாட்டை வெள்ளையர் அடிமையாக நடத்தினார்கள் என்பது முக்கால்வாசி பாடமாக இருக்கிறது. எப்படி டிஸிப்ளின் வரும்? சுதந்திரம் வந்து இத்தனை வருடங்கள் ஆகியும் இப்படி இருக்கிற தென்றால் எப்படி நம் கொள்கைகள் புத்தகங்களில் பிரதிபலிக்க வேண்டும். மாரல் இன்ஸ்டிரக்ஷன், மாரல் மச்சிங் என்பது கிடையாது. டிஸிப்ளின் பின் எப்படி இருக்கும்? அடியிலிருந்து தான் அஸ்திவாரம் வரவேண்டும். தர்ம சிந்தனையாக புத்தகங்கள் இல்லை. சினிமா விஷுவல் எஜுகேஷன் என்பதில் தர்மத்தை குறைக்க எவ்வளவு வேண்டுமோ அவ்வளவு இருக்கிறது. கண்ணால் பார்ப்பது தான் மனதில் நிலைத்து நிற்கும். அதனால் தான் chalk நிறைய உபயோகப்படுத்தி கரும்பலகையில் எழுதிக்காண்பிக்கும் ஆசிரியர் தான் மேன்மையான ஆசிரியர் என்று சொல்லுகிறோம். சென்சார் ஷிப் போர்டில் சென்சார் ஷிப் நன்றாக செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்யாததால் சினிமா எல்லாம் பார்த்து விட்டு வருகிற பையனுக்கு சினிமா புத்தகங்களை பெரிய பாட புத்தகங்களுக்குள் வைத்துக் கொண்டு சினிமா பாட்டு பாடிக் கொண்டு இருக்கிற நிலைமை ஏற்படுகிறது. தமிழ் நாடு மற்ற மாநிலங்களை விட எல்லாத்துறையிலும் முன்னணியில் நிற்கிறது என்று சொல்வதற்கொப்ப, சரித்திர பாடங்களை மாற்றி எழுதித் தீரவேண்டும். தமிழ் நாடு எப்படி இருந்தது, இந்தியா எப்படி இருந்தது, எந்த நாகரீகத்தில் இருந்தது, எப்படி நாம் அந்த நாகரீகத்திற்கு வரவேண்டும் என்பதை எல்லாம் கொண்ட சரித்திர புத்தகமாக இருந்தால் அப்படிப்பட்ட புத்தகத்தைப் படித்தது 10 வருஷம் ஆனால் தான் நாட்டில் அமைதி வரும். தேசத்திற்கு துரோகமான விஷயங்களை கணக்கு புத்தகங்களில் இருக்கின்றன. சாரயத்தில் ஜலம் இவ்வளவு கலந்தால், உயர்ந்த ரக காப்பிக் கொட்டையுடன் மட்ட ரக காப்பிக் கொட்டையைக் கலந்தால் எவ்வளவு லாபம் என்று இப்படிப்பட்ட கணக்குகளை டெக்ஸ்ட் புக் கமிட்டி எப்படி அங்கீகரிக்கலாம்? இப்படிப்பட்ட கணக்குகளைப் படித்துபிறகு ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசராக வந்தால் நிலைமை எப்படி அல்லது வியாபாரியாகப் போனால்தான் படித்தது உண்மை என்பது போல் கலந்து விற்கிறான். இப்படி கலப்பட்டு கணக்குகள் வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் இருந்து இருக்கின்றன. என்ன காரணத்தினால் அப்போது இருந்ததோ. அவைகளை நாம் மாற்றி அமைக்க வேண்டாமா? அவைகள் எல்லாம் அப்படியே தொடர்ந்து இருக்க வேண்டுமா? நான் சபையில் சொல்லிச் சொல்லி சாராயக்கலப்பு கணக்கு இப்பொழுது இல்லையென நினைக்கிறேன். இவற்றில் ஒரு சேடிகல் சேஞ்சு கொண்டு வரவேண்டும். எந்தக்காலத்திலோ வைக்கப்பட்டுள்ள அந்த சிலப்ஸ் அப்படியே இன்னும் நீடித்துக்கொண்டு இருப்பதில் நமது பிள்ளைகளுடைய எதிர்காலத்திற்கும் சரி நாட்டின் எதிர் காலத்திற்கும் சரி உகந்ததாக இருக்கவேண்டியது.

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [3rd March 1969]

அடுத்து ஆசிரியர்களுக்குத் தேவையான சம்பளம் கொடுக்கப் படுகிறதா என்றால் இல்லை. அவர்கள் யாரும் பங்களா வேண்டும் அது வேண்டும் இது வேண்டும் என்று கேட்கவில்லை. அவர்களுடைய வாழ்க்கை மிக மிக எளிமையானது. நமது மாநிலத்தில் மொத்தம் இரண்டு லட்சம் ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குடும்பத்தையொட்டி மொத்தம் ஒரு பத்து லட்சம் பேர் இருப்பார்கள். இன்னும் பார்க்கப்போனால் நாட்டிலுள்ள மொத்தம் நாலு கோடிப்பேரில் அவர்களுடைய குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்கள் நாற்பதில் ஒரு பாகப் பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்விற்கு ஏற்ற வகையில் அவர்களுக்குப் போதிய பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்றுதான் கிருஷ்ணமூர்த்தி திருப்பித் திருப்பி சொல்லுகிறானே தவிர இந்த ஒரே காரணத்தினால்தான் தமிழ் நாட்டில் பல் வேறு பிரிவினரின் பிரச்சனைகள் இருந்தாலும் திருப்பித் திருப்பி ஆசிரியர்கள், ஆசிரியர்கள் என்று சொல்லுகிறானே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. அவர்கள் எளிய வாழ்க்கையை மேற்கொண்டவர்கள். படாடோபம் இல்லாதவர்கள். இருப்பதைக்கொண்டு திருப்தியோடு வாழக்கூடியவர்கள். சமுதாயத்தை முன்னுக்குக்கொண்டு வருவதற்காக உழைப்பவர்கள். குழந்தைப் பருவத்தில் ஏழுவயது முதல் பன்னிரண்டு வயதுக்குள் போடப்படும் ஊட்டப்படும் உணவுச்சத்துதான் பிறகு நிலைத்து நிற்கும் என்ற உண்மையை மனத்தில் இருத்தி மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக அயராது பாடுபடுகின்றவர்கள் ஆசிரியர்கள். அவர்கள் வாழ்வு நல்லபடி, அமைய வேண்டாமா? அவர்களுக்காக நான் வேண்டுவது எல்லாம் சில சிறு நன்மைகள்தான். இவற்றுக்காக அரசாங்கம் செலவு செய்ய வேண்டுவதெல்லாம் 125 லட்சம்தான். இதைச் செய்யக் கூடாதா? அடுத்து ரிடையர்மெண்ட் வயதைப் பற்றி சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. மேனேஜ்மெண்டு பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் அரசாங்க பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கும் இந்த விஷயத்தில் சில வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. சாதாரணமாக எங்களுக்கு அதுவது ஆசிரியர்களுக்கும் மேனேஜ்மெண்டுக்கும் ஒரு அக்ரிமெண்டு இருக்கின்றது. அந்த அக்ரிமெண்டு சட்டப் படி செல்லுமா செல்லாதா என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அந்த அக்ரிமெண்டுபடிக்கு அந்தப் பள்ளிகளில் ஆசிரியர்கள் 60 வயது வரையில் இருக்கலாம். ஆனால் சர்க்கார் சொல்லுகிறது ஓய்வுபெறும் வயது 58 என்று. எல்லாருக்கும் 60 வயது என்று வைத்தால் அதனால் ஆசிரியர்களுக்கு பல விதத்தில் நன்மையாக இருக்கும் என்று சென்ற வருஷத்திலேயே நான் வற்புறுத்திக்கூறியிருக்கிறேன். 58 வயது என்று இருக்கும்போது கூட 57½ வயது வரும்போதாவது பென்ஷனுக்கான பேப்பர்களைத் தயார் செய்கிறார்களா என்றால் இல்லை. ஜில்லா அதிகாரிகள் இந்த விஷயத்தில் எப்போதும் சிரத்தை காட்டுவது இல்லை. அடுத்து 58 வயதானவுடன் சர்க்கார் குறிப்பிட்டு இருக்கும் வயதை உத்தேசித்து அதற்கு மேல் அறுபது வரையில் சம்பள உயர்வும் கொடுப்பதில்லை. 58-லேயே ரிடையர் ஆகிவிட்டதாகக் கருதி Probable

3rd March 1969] [திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

பென்ஷன் தொகை கழித்து பாக்கியை சம்பளமாகக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களில் பலபேருக்கு பஞ்சப்படியில் பதினெட்டு ரூபாய் குறைந்து விடுகிறது. முன்பு சர்க்கார் ஊழியர்களுக்காக ஒரு உத்திரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது. அவர்கள் கடைசி காலத்தில் வாங்குகிற சம்பளம் அதிகப்படி போகாமல் இருந்தால் அதற்குக் கிராக்கிப்படி கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. ஆனால் அது ஆசிரியர்களுக்கு இல்லை என்று சர்க்கார் எழுதிவைத்து இருக்கிறது என்று தெரிகிறது. ஆகவே 250 ரூபாய் வாங்குகிறவர் 190 சம்பளம் 60 ரூபாய் டி.எ. என்று சர்வீஸில் இருக்கும் இரண்டு வருஷத்திற்கு 190-க்குடி.ஏ. 18 ரூபாய் குறைகின்றது. எல்லாவற்றையும் விட முப்பது ரூபாய்க்கு பார்ட்டைம் டீச்சர் என்று வைத்து இருப்பது எவ்வளவு பரிதாபகமானது என்று பாருங்கள். நெசவு ஆசிரியர்கள், பாய் முடைகின்றவர்கள் இவர்கள் எல்லாம் பார்ட்டைம் ஆசிரியர்கள் என்று கருதப்பட்டு அவர்கள் மாதம் 30 ரூபாய் சம்பளத்தில் வைக்கப்பட்டு இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் ஏறத்தாழ ஏழெட்டு வருஷமாக அப்படியே இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு பஞ்சப்படி என்று கொடுக்கக்கூடாதா? பள்ளிக்கூடத்தில் வேலை செய்யும் ப்யூன்களுக்குக்கூட பஞ்சப்படி என்று கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. அடுத்து பிள்ளைகளுக்கு தண்ணீர் கொடுப்பதற்காக என்று பள்ளிக்கூடத்தில் வாட்டர் மேன் என்று இருந்ததை இப்போது Part-time அகப்போடும்படி ஒரு சூழ்நிலையை பல பள்ளிகளில் உண்டாக்கியிருக்கிறது சமீப வருஷங்களில் டைரக்டர் அவர்களிடமிருந்து வந்துள்ள சுற்றறிக்கை. ஒரு ஆயிரம் பிள்ளைகள் படிக்கும் பள்ளிக்கூடத்தில் தண்ணீர் எடுத்து வர என்று ஒரு ஆள் இருக்கக்கூடாதா? ரெயில்வேயிலேயே ஸ்டேஷனுக்கு ஸ்டேஷன் ஒரு ஆள் இருக்கிறார் வாட்டர்மேன் என்று. இரதாறு ரூபாய் சம்பளம் போல் கொடுக்கிறார்கள். கொஞ்சநேரமே வண்டி நிற்கும் இடத்திலே தண்ணீர் வேண்டும் என்று கேட்க நேரவில்லாமல் நாம் போய் வண்டி போவதற்குள் வாங்கி சாப்பிடுகிற நிலையில் இம்முறை இருக்கிறது. பள்ளிகளில் நிலைத்து வேலை செய்யவேண்டும். ஆனால் அங்கே எடுத்து விட்டார்கள்.

கனம் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் கல்வி அமைச்சராக இருக்கும் போது ஆசிரியர்கள் வேலைக்கு வந்தவுடன் அவர்களிடம் ஒரு அட்டையைக் கொடுத்து அவர்களுடைய சம்பளம், சம்பள உயர்வு அவர்கள் வேலையில் இருப்பதற்கான கண்டிஷன்கள் போன்ற எல்லா குறிப்புகளையும் அதில் எழுதி அவர்களிடமே கொடுத்து விட்டால்—பள்ளிகளில் அவர்களுக்காக வைக்கப்பட்டுள்ள சர்வீஸ் ரெஜிஸ்டர் போல அவர்களிடமும் இந்த அட்டையைக் கொடுத்து விட்டால், அவர்கள் வேறு பள்ளிக்கூடத்திற்கு மாற்றப்பட்டாலும் எந்த விதமானசிரமமும் இல்லாமல் அதே சம்பளத்தில் அங்கேபோய் பணியாற்ற முடியும் என்ற யோசனையை அநேகமாக ஏற்றுக்கொண்டார்கள். ஆனால் அது இன்னமும் கொடுக்கப்படவில்லை. கல்வியை தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று சொல்ல

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [3rd March 1969]

வில்லை, ஆனால் Education should be nationalised to the point of treating the teachers as Government servants. இன்னினியருக்கு மேற்பட்டவர்கள் என்று சொல்லுகிறேன். அதோடு இன்றுள்ள பரீட்சை முறைகளிலும் மாற்றம் வேண்டும் என்று நான் அடிக்கடி குறிப்பிட்டு வந்து இருக்கிறேன். இந்த பரீட்சைகளின் முடிவுகள் வெளிவரும்போது எங்கோ அச்சப் பிழை என்று ஏற்பட்டு அதன் காரணமாக பையனே தற்கொலை செய்து கொள்ளும் நிலைகளையும் பார்த்து இருக்கின்றோம். இப்படிப்பட்ட நிலைகளை மாற்றவேண்டுமானால் ஆசிரியர்களுக்கு பரீட்சையில், பாஸ் போட அதிகாரம் வேண்டும். அவர்கள் டாக்டருக்கு மேற்பட்டவர்கள், இன்னினியருக்கு மேற்பட்டவர்கள் என்ற அளவிற்கு அவர்களுக்குப் போதிய ஊதியம் தரப்படவேண்டும். ஆசிரியர்களுக்கு குரு தட்சிணை என்று பையன்கள் வழங்கும் நிலை ஏற்பட வேண்டும். அப்போதுதான் ஆசிரியர்களுடைய நிலையும் அவர்கள்பால் பையன்களுக்கு உள்ள மதிப்பும் பெரும் அளவிற்கு உயரும் என்று சொல்லி என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. to-morrow.

The House than adjourned.

VI. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and orders.

'Nil'

B. Reports, notifications and other papers.

* 29. The Tamil Nadu Appropriation Bill, 1969 (L.A. Bill No. 6 of 1969).

* 30. The Tamil Nadu Appropriation (No. 2) Bill, 1969 (L.A. Bill No. 7 of 1969).

* 31. The Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1969 (L.A. Bill No. 1 of 1969).

* 32. The Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1969 (L.A. Bill No. 2 of 1969).

* 33. The Madras Panchayats (Amendment) Bill, 1969 (L.A. Bill No. 5 of 1969).

§ 34. The Tamil Nadu Agricultural Lands Records of Tenancy Rights Bills, 1969 (L.A. Bill No. 18 of 1968).

* Circulated to all M.L.Cs. by special messengers on 28th February 1969.

§ Circulated to all M.L.Cs. by special messengers on 1st March 1969.

3rd March 1969]

[Vide answer to starred question No. 99 on pages 11-12.]

(அ) தமிழகத்தில் கலப்பு உரம் தயாரிக்கும் நிறுவனங்கள் பெயர். சென்னை நகரம்—

- 1 இ.ஐ.டி. பாரி. லிமிடெட், சென்னை-1.
- 2 ஷாவாலஸ் அண்டு கம்பெனி, லிமிடெட், 8/9, தம்புசெட்டி தெரு, சென்னை-1.
- 3 மைசூர் பர்டிஸர்ஸ் கம்பெனி, 6, லிங்கி செட்டி தெரு, சென்னை-1.
- 4 ராலிஸ் இந்தியா, லிமிடெட், 320, லிங்கி செட்டி தெரு, சென்னை-1.
- 5 இந்துஸ்தான் பர்டிஸர்ஸ் அண்டு போன்மிஸஸ், பிரைவேட் லிமிடெட், 6, லிங்கிசெட்டி தெரு, சென்னை-1.
- 6 சையிண்டிக் பர்டிஸர்ஸ் கம்பெனி, பிரைவேட், லிமிடெட், 13/14, இரண்டாவது பீச் ரோடு, சென்னை-1.
- 7 நியூ பிரிமியர் கெமிகல் இண்டஸ்ட்ரீஸ், பிரைவேட், லிமிடெட், 289, தம்புசெட்டி தெரு, சென்னை-1.
- 8 தென் இந்திய இரும்பு அண்டு சர்க்கரை, லிமிடெட், 99 அரண்மனைக்காரத் தெரு, சென்னை-1.
- 9 பிரிமியர் பர்டிஸர்ஸ் லிமிடெட், 151, மவுண்ட் ரோட், சென்னை-2.
- 10 பி. வேணுகோபால் பிள்ளை அண்டு கம்பெனி, 2/27, பிராட்வே, சென்னை-1.
- 11 மவுண்டன் எஸ்டேட்ஸ் அண்டு இண்டஸ்ட்ரீஸ், லிமிடெட், 99, அரண்மனைக்காரத் தெரு, சென்னை-1.
- 12 சைதாப்பேட்டை தாலாகா கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சங்கம், லிமிடெட், ஜி. என். டி. ரோடு, ரெட் ஹில்ஸ், சென்னை-52.
- 13 பெணின்சலார் பேரன்மிஸஸ், 28/29, பவழக்காரத் தெரு, சென்னை-1.
- 14 இம்பிரியல் பர்டிஸர்ஸ், கம்பெனி, 73/74 கேல்லவர் அக்கிர காரம் தெரு, சென்னை-21.
- 15 சூரியா பர்டிஸர்ஸ், 7ஏ, பிரித்தாப்பேட் ரோடு, வேப்பேரி, சென்னை-7.
- 16 பி. கே. ஜய்பி அண்டு கம்பெனி, 99, நையினியப்ப நாயக்கன் தெரு, சென்னை-3.
- 17 அசோசியேட்டட் பார்மோசிட்டி இண்டஸ்ட்ரீஸ் பிரைவேட், சென்னை.
- 18 சவுந்தரராஜன் அண்டு கம்பெனி, 330, தம்புச்செட்டித்தெரு, சென்னை-1.

செங்கல்பட்டு மாவட்டம்—

- 19 செங்கல்பட்டு மாவட்ட கூட்டுறவு விநியோக மார்க்கெட்டிங் சபைட்டி, 150, பிராட்வே, சென்னை-1.
- 20 தமிழ்நாடு பர்டிஸர்ஸ், டிரங்குரோடு, பூந்தமல்லி, சென்னை-56.
- 21 திரு இ. எம். சுவாமிநாதன், புரத்தூர்ப், திருத்தணி தாலாகா, செங்கல்பட்டு மாவட்டம்.

[3rd March 1969]

வட ஆற்காடு மாவட்டம்—

22 வட ஆற்காடு மாவட்ட கூட்டுறவு விநியோக மார்க்கட்டிங் சங்கம், லிமிடெட், 16, ஆபீசர்ஸ் லேயின், வேலூர்.

23 திருவண்ணாமலை கூட்டுறவு மார்க்கட்டிங் சங்கம், லிமிடெட், திருவண்ணாமலை.

தென் ஆற்காடு மாவட்டம்—

24 குமார் மண்பூர் மிக்ஸ்சிங் ஒர்க்ஸ், 2, இம்பிரியல் ரோடு, கடலூர்.

25 தென் ஆற்காடு மாவட்ட கூட்டுறவு விநியோக மார்க்கட்டிங் சங்கம், லிமிடெட், கடலூர்.

26 பாப்ஜி சாகிப்பு அண்டு கம்பினி 31, மகாத்மா காந்தி ரோடு, பண்ணுட்டி.

27 திருவண்ணைநெல்லூர் கூட்டுறவு மார்க்கட்டிங் சங்கம், லிமிடெட், திருவண்ணைநெல்லூர்.

28 ஓ. கே. ஆயில் இண்டிஸ்ட்ரிஸ், திண்டிவனம்.

29 பி. ராமலிங்கம் & சன்ஸ் (ஜெபினி பர்டிஸைசர்ஸ்), சிவாநந்த புரம், கடலூர்.

30 திரு. கோவிந்தராஜலு, கோபாலகிருஷ்ண மில்ஸ், கள்ளக் குறிச்சி.

மதுரை மாவட்டம்—

31 ஏ. பி. வி. சன்ஸ்., 13 சுவாமி சன்னதி லேன், கிழக்கு மாசித் தெரு, மதுரை-1.

32 மதுரை மாவட்டம் கூட்டுறவு விநியோக மார்க்கட்டிங் சைட்டி, லிமிடெட், 31, வெங்கலக்கடை தெரு, மதுரை-1.

33 பாண்டியன் பர்டிஸைசர்ஸ், கம்பெனி, 24, ஜடாமுனி கோவில் தெரு, மதுரை-1.

34 ஏ. போஸ் அண்டு கம்பெனி, சென்னாபின்னே சந்து, அம்மன் சந்தி, மதுரை.

35 அணில் பர்டிஸைசர்ஸ் அண்டு அலைடு பிராடைக்ட்ஸ், 8-10, சுவாமி சந்தி சந்து, மதுரை-1.

36 எஸ். அநந்தகிருஷ்ணன், ஆக்ரோ டெவலப்மெண்டு இன்டஸ்ட்ரிஸ், 32, நியூ தாராபுரம் ரோடு, பழனி.

37 மேலூர் கூட்டுறவு மார்க்கட்டிங் சங்கம், லிமிடெட், மதுரை.

இராமநாதபுரம் மாவட்டம்—

38 எஸ். வி. எம். ஆர். திருவியநாத நாடார் அண்டு சன்ஸ்., 415, பஜார், விருதுநகர்.

39 ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கூட்டுறவு மார்க்கட்டிங் சங்கம், லிமிடெட், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

40 விருதுநகர் அக்கிரகல்சுரல் இம்புருமெண்ட்ஸ் கோவாபேர்டிங் சங்கம், லிமிடெட், விருதுநகர்.

41 அக்கினூர் எப்பர்ட், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

42 ஆர். டி. ராஜன் அண்டு பிரதர்ஸ், விருதுநகர்.

43 செல்வம் இன்டஸ்ட்ரிஸ், 123, மெயின்ரோடு, கரியப்பட்டி, அருப்புக்கோட்டை தாலூகா.

44 இராமநாதபுரம் மாவட்ட கூட்டுறவு விநியோக மார்க்கட்டிங் சங்கம் லிமிடெட், 39-40 அக்கிரகாரம், மதுரை-1.

திருநெல்வேலி மாவட்டம்—

45 கிருஷ்ண டிரேடிங் (பர்டிஸைசர்ஸ் கம்பெனி) 9, கல்வேடரி சந்து, திருநெல்வேலி.

3rd March 1969]

46 அரகன் பர்டிலேசர்ஸ் கம்பெனி, பிரைவேட், லிமிடெட், கடம்பூர், திருநெல்வேலி.

47 எஸ். ஜி. ஆர். சுப்பிரமணியம், மேலச்சேவல்பேரஸ், வழி, பத்தமடை, திருநெல்வேலி.

48 திரு டி. அரிகரன், உரிமையாளர், பூர் விகிதேஸ்வராமணியூர், மிக்ஸ் பரம் கடையநெல்லூர் அஞ்சல், தென்காசி தாலுகா.

49 திரு ஏ. இராமசாமி, 64/ஏ, மேல் ரங்கநாதபுரத்தெரு, தூத்துக்குடி.

50 திருவாளர்கள் வி. வி. தனுஷ்கோடி, நாடார் அண்டு சன்ஸ், 9, தெற்கு இராஜா தெரு, தூத்துக்குடி.

51 முருகன் மென்யூர்வர்க்கல் ஓர்கல், பாளையங்கோட்டை.

52 திரு எம். எடிசன் அண்டு கோ., 181, நார்த்து காட்டன் ரோடு, தூத்துக்குடி.

53 திருநெல்வேலி மாவட்ட கூட்டுறவு விநியோக மார்க்கட்டிங் சங்கம் லிமிடெட், தூத்துக்குடி.

54 திரு. ஆர். வைத்தியாசாசர், பி. எஸ்தி., பி.எஸ்., தலைவர், திருச்செந்தூர் பஞ்சாயத்து யூனியன், திருச்செந்தூர்.

சேலம் மாவட்டம்—

55 ஏர்க்காடு காபி குயூரிங் ஓர்கல், லிமிடெட், 3/22, கொண்டப்ப நாயக்கன்பட்டி, கண்ணன்குருச்சி அஞ்சல், சேலம்-8.

56 சேலம் மாவட்ட கூட்டுறவு விநியோக மார்க்கட்டிங் சங்கம், லிமிடெட், தபால் பெட்டி எண், 910, சேலம்-9.

57 சேலம் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் சங்கம், லிமிடெட், 75, குரமங்கலம் ரோட், சேலம்-9.

58 பிவேகே சயிண்டிகேட் பர்டிலேசர்ஸ், கடலூர் மெயின்ரோடு, அம்மாப்பேட்டை, சேலம்-3.

59 பாலமுருகன் பர்டிலேசர்ஸ், சண்ணிபாசிக்குண்டு ரோடு, திச்சிப் பாளையம், சேலம்-1.

60 திரு. என். துரைசாமி, உரிமையாளர், வெங்கடாசலபதி மென்யூர் மிக்சிங் ஓர்கல்., ஆத்தனூர் அஞ்சல், இராசிபுரம்.

61 எம். எஸ். எப். இன்டஸ்ட்ரியல் பிரைவேட் லிமிடெட், 22, பிடேமணஹல்லி எக்ஸ்டன்சன், தபால் பெட்டி எண்-9, கோலார் (மைசூர் மாநிலம்).

தஞ்சாவூர் மாவட்டம்—

62 தஞ்சாவூர் கூட்டுறவு மார்க்கட்டிங் பெடரேஷன் லிமிடெட், தபால்பெட்டி எண் 15, விஜயபுரம் அஞ்சல், திருவாரூர்.

63 வீடியார் மிக்சிங் ஓர்கல், 37/27, வடக்கு மெயின் தெரு தஞ்சாவூர்.

64 திருவாளர்கள் சிவம் அண்டு கம்பெனி, விஜயபுரம் அஞ்சல், திருவாரூர்.

65 மனோரா மான்யூர் மிக்சிங் ஓர்கல், பேராலுரணி அஞ்சல்.

66 தஞ்சாவூர் மாவட்ட கூட்டுறவு விநியோக அண்டு மார்க்கட்டிங் சங்கம், லிமிடெட் 38, குமரக்கோவில் தெரு, திருவாரூர்.

கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்—

67 டெக்கான் பர்டிலேசர்ஸ் கம்பெனி, 291, ஒப்பனக்காரத்தெரு, கோயம்புத்தூர்-1.

68 கெமிக்கல்ஸ் அண்டு பர்டிலேசர்ஸ், பிரைவேட், லிமிடெட், காரைமடை ரோடு, மேட்டுப்.

[3rd March 1963]

- 69 எஸ். கே. சாமி அண்டு சன்ஸ் 55, சாதி ரோடு, ஈரோடு-1.
- 70 மேட்டூர் பர்டிலேசர்ஸ் கம்பெனி, பிரைவேட் லிமிடெட், சம்மந்த முதலியார் ரோடு, ஆர். எஸ். புரம், கோயம்புத்தூர்.
- 71 பர்டிலேசர்ஸ் அண்டு கெமிக்கல்ஸ், திருவாங்கூர், லிமிடெட், 130, அவனாசி ரோடு, கோயம்புத்தூர்-1.
- 72 இண்டியன் கம்மர்சியல் சிண்டிகேட், மேட்டுப்பாளையம் ரோடு, கோயம்புத்தூர்-1.
- 73 திருப்பூர் கூட்டுறவு வியாபார சங்கம், லிமிடெட், காமராஜ் ரோடு, திருப்பூர்-4.
- 74 பிரிமியர் பர்டிலேசர்ஸ், 8, ரொண்டி நார்த்து சவுத்து ரோடு, ஆர். எஸ். புரம், கோயம்புத்தூர்.
- 75 கோயம்புத்தூர் பர்டிலேசர்ஸ் கம்பெனி, 27/9, வியாசியான் தெரு, கோயம்புத்தூர்.
- 76 டி. ஸ்டேன்ஸ் அண்டு கம்பெனி 6/23-24, ரேஸ்கோர்ஸ் ரோடு, கோயம்புத்தூர்.
- 77 கோயம்புத்தூர் கெமிக்கல்ஸ் அண்டு பர்டிலேசர்ஸ் லிமிடெட், மேட்டுப்பாளையம் ரோடு, கோயம்புத்தூர்-11.
- 78 சூலூர் கூட்டுறவு விநியோக சங்கம், லிமிடெட், சூலூர் போஸ்டு, கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.
- 79 வி. வி. இராமசாமி முதலியார், கராமடை.
- 80 கோபிசெட்டிப்பாளையம், கூட்டுறவு விநியோக சங்கம், லிமிடெட், கோபிசெட்டிப்பாளையம்.
- 81 துடியாளர் கூட்டுறவு விவசாய சர்வீஸ் லிமிடெட், துடியாளர் அஞ்சல்.
- 82 மேட்டுப்பாளையம் கூட்டுறவு விநியோக சங்கம், லிமிடெட், மேட்டுப்பாளையம்.
- 83 பரம்பிக்குளம் பர்டிலேசர்ஸ், 29, அன்சாரித்தெரு, பொள்ளாச்சி.
- 84 கோயம்புத்தூர் மாவட்ட மத்திய கூட்டுறவு விநியோக அண்டு மரர்க்கட்டிங் சசைட்டி லிமிடெட், தபால்பெட்டி எண் 5, ஆர். எஸ். புரம், கோயம்புத்தூர்-2.
- 85 திருவாளர்கள் பியர்ஸ் லஸ்லி (இந்தியா) பிரைவேட் லிமிடெட், தபால் பெட்டி எண். 1333 ரேஸ்கோர்ஸ் ரோடு, கோயம்புத்தூர்-18.
- 86 திரு சி. ஆர். இராமநாதன் தபால்பெட்டி எண். 9, 7/21 பசார் தெரு, உடுமல்பேட்டை.
- 87 பொள்ளாச்சி கூட்டுறவு மார்க்கட்டிங் சசைட்டி லிமிடெட், பொள்ளாச்சி.
- 88 பெருந்துரை கூட்டுறவு மார்க்கட்டிங் சங்கம் லிமிடெட், பெருந்துரை.
- 89 அக்கிரிக்கல்சுரல் டிரேடிங் கார்பிரேஷன், மேட்டுப்பாளையம் ரோடு, கோயம்புத்தூர்.
- 90 பி. என். எய்யாஸ் அண்டு கம்பெனி, கோயம்புத்தூர்.
- 91 தமிழ்நாடு பர்டிலேசர்ஸ் கம்பெனி, சிங்கநல்லூர், கோயம்புத்தூர்-5.
- 92 பல்லடம் பர்டிலேசர்ஸ் கம்பெனி, பல்லடம் அஞ்சல்.
- 93 எ. கே. மூர்த்தி அண்டு கம்பெனி, கோயம்புத்தூர்.

3rd March 1969]

94 கோயம்புத்தூர் பயனிர் பர்டிலைசர்ஸ், பயனியர் அவுஸ், பிளமேடு.

95 காமதேனு பர்டிலைசர்ஸ் கம்பெனி.

96 திரு. உசேன்பேக், 13/42, வெண்டு பெரியசாமி ரோடு, ஆர். எஸ். புரம், கோயம்புத்தூர்.

97 உடுமலைப்பேட்டை கூட்டுறவு மார்க்கட்டிங் சங்கம், லிமிடெட், உடுமலைப்பேட்டை.

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம்—

98 அமராவதி பர்டிலைசர்ஸ் கம்பெனி, தபால்பெட்டி எண் 3, கரூர்.

99 திருச்சி பர்டிலைசர்ஸ் கம்பெனி, 1, டைமண்டு ஜூபினி பில்டிங்ஸ், மைலம், திருச்சி-8.

100 திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்ட கூட்டுறவு விநியோக மார்க்கட்டிங் சங்கம், லிமிடெட், “எஸ். எம். பி. பில்டிங்ஸ்”, 1 ஓல்டு கூட்ஸ் செட் ரோடு, திருச்சிராப்பள்ளி-2.

101 துரையூர் கூட்டுறவு மார்க்கட்டிங் லிமிடெட், துரையூர். நிலகிரி மாவட்டம்—

102 நிலகிரி பர்டிலைசர்ஸ் லிமிடெட், க்ரவுன் பிரின்ஸ் ஹால், கூனூர், நிலகிரி மாவட்டம்.

103 நிலகிரிஸ் கூட்டுறவு மார்க்கட்டிங் சங்கம் லிமிடெட், “செயிலிங் ஹவுஸ்”, உதகமண்டலம்.

104 நிலகிரி மாவட்ட கூட்டுறவு விநியோக மார்க்கட்டிங் சங்கம் (லிமிடெட்), ரெஜினி அவுஸ், உதகமண்டலம்.

105 நிலகிரி கவுடர் கார்பிரேஷன், கூனூர். கன்னியாகுமரி மாவட்டம்—

106 வி. என். பி. ஆர். ஐய்யாசாமி நாடார் அண்டு சன்ஸ், பால்முர் ரோடு, நாகர்கோவில்.

வெளிச்சந்தையிலிருந்து உரம் பெறும் உர கலப்பு நிறுவனங்களின் பெயர்கள்.

1 மகாலட்சுமி டிரெடிங் கம்பெனி, தியாகராய நகர், சென்னை-17.

2 திரு. ஜியேர இன்டிஸ்ட்ரீஸ் அண்டு இன்சுக்ரூயிஸ் (இந்தியா லிமிடெட்), 8, கொண்டிச்செட்டிதெரு, சென்னை-1.

3 சேலம் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள், லிமிடெட், மோகனூர் அஞ்சல், சேலம் மாவட்டம்.

4 அமராவதி கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள் லிமிடெட், கிருஷ்ண புரம் அஞ்சல், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

5 கரூர் பர்டிலைசர்ஸ், கரூர்.

6 எ. எம். ஷேக்குலாம் தஸ்தகீர் பொள்ளாச்சி.

7 திருப்பூர் பர்டிலைசர்ஸ் கார்பிரேஷன், திருப்பூர்.

8 சண்முக மென்யூர் மிக்ஸிங்பரம், பொள்ளாச்சி.

9 ட்ருத்புல் பர்டிலைசர்ஸ், திருப்பூர்.

10 சக்தி சர்க்கரை ஆலைகள், லிமிடெட், கோயம்புத்தூர்.

11 திரு. கன்னியப்பன் அண்டு கம்பெனி, 24, பெரியகடை வீதி, உடுமலைப்பேட்டை, கோயம்புத்தூர்.

12 சிவசக்தி பர்டிலைசர்ஸ் கம்பெனி, 27/213, ஒப்பனைக்காரத் தெரு, கோயம்புத்தூர்-1.

13 திரு எம். எம். எஸ். ஜமால், 3/6 மீனாட்சி சுந்தரம் தெரு, உடுமலைப்பேட்டை, கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.

[3rd March 1969]

- 14 ஜயபாரத் பர்டிலைசர்ஸ், காந்திபுரம், கோயம்புத்தூர் மாவட்டம்.
 15 மதுராந்தகம் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள் லிமிடெட்.
 16 இராஜம் டிரேடிங் பர்டிலைசர்ஸ், 6, கலுவத்திமுருக்கு, திருநெல்வேலி.
 17 திரு எம். எம். அப்துல் கபூர் சாஹிப், ஓரியண்டல் பர்டிலைசர்ஸ், 69, வி. கோட்டா தெரு, போரணம்பட்டு, குடியாத்தம் தாலுக்கா.
 18 திரு டி. காளியப்பச்செட்டியார், 69 பொன்னாச்சி.
 19 ஏ. ஜயராமசெட்டியார், 1. திண்டிவனம் ரோடு, திருவண்ணாமலை.
 20 திரு கே. பச்சையப்பன், மாரியம்மன் கோவில்தெரு, குமரேசன் பட்டு, தருமபுரி மாவட்டம்.
 21 திரு பன்னாட்டி பர்டிலைசர்ஸ், 30, படநாகம்மன் கோவில்தெரு, பன்னாட்டி, தென் ஆற்காடு மாவட்டம்.
 (இ) 1967-68ல் கலப்பு உரம் தயாரிக்கும் நிறுவனங்களுக்கு 11,045 மெட்ரிக் டன் னைட்ரேசன் (அமோனியம் சல்பேட் வகையில் 52,595 மெட்ரிக் டன்) ஒதுக்கப்பட்டது.
 (உ) ஆம்.

APPENDIX II.

[Vide Item III (1) on page 20.]

L.A. BILL No. 6 OF 1969.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the appropriation of certain further moneys out of the Consolidated Fund of the State for the service of the financial year which commenced on the 1st April 1968.

Be it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twentieth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Tamil Nadu Appropriation Act, 1969.

2. *Supplementary appropriation out of the Consolidated Fund for the financial year which commenced on the 1st April 1968.*—The State Government may appropriate out of the Consolidated Fund of the State, for the financial year which commenced on the 1st April 1968, a further sum not exceeding twenty-five crores, eighteen lakhs, thirty-three thousand and five hundred rupees being moneys required to meet—

(a) the supplementary grants made by the Tamil Nadu Legislative Assembly for that period, as set forth in column (3) of the Schedule; and

(b) the supplementary expenditure charged on the Consolidated Fund of the State for that period, as set forth in column (4) of the Schedule.

3rd March 1969]

THE SCHEDULE.

Sums not exceeding

Demand number.	Services and purposes.	Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
1	Land Revenue Department.	1,09,200	..	1,09,200
2	Motor Vehicles Acts—Administration.	17,600	..	17,600
3	General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration.	8,24,800	..	8,24,800
4	Stamps Administration.	6,78,000	..	6,78,000
5	Registration Department	8,76,100	..	8,76,100
6	State Legislature ..	3,500	..	3,500
7	Elections ..	8,900	..	8,900
8	Head of State, Ministers and Headquarters Staff.	22,51,600	..	22,51,600
9	District Administration and Miscellaneous.	9,63,600	..	9,63,600
10	Administration of Justice.	1,09,800	12,200	1,22,000
11	Jails ..	35,200	..	35,200
12	Police ..	62,95,900	..	62,95,900
13	Education ..	30,02,300	..	30,02,300
14	Medical ..	4,63,100	..	4,63,100
15	Public Health ..	1,13,300	..	1,13,300
16	Agriculture ..	45,53,900	..	45,53,900
17	Fisheries ..	1,00,000	..	1,00,000
18	Animal Husbandry ..	1,18,000	..	1,18,000
19	Co-operation ..	61,05,000	..	61,05,000
20	Industries ..	1,60,300	4,000	1,64,300
21	Cinchona ..	5,300	..	5,300
23	Community Development Projects, etc.	1,74,300	..	1,74,300
24	Labour including Factories.	44,200	..	44,200
25	Welfare of the Scheduled Tribes, Castes and Other Backward Classes.	1,00,100	..	1,00,100
26	Irrigation ..	96,80,100	..	96,80,100
27	Public Works—Works.	20,83,500	..	20,83,500
28	Public Works—Establishment and Tools and Plant.	59,65,400	..	59,65,400
30	Road Transport Schemes.	71,55,000	..	71,55,000
32	Pensions ..	200	..	200
33	Miscellaneous ..	1,37,300	..	1,37,300

[3rd March 1969]

Demand number.	Services and purposes.	Sum not exceeding		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
34	Stationery and Printing.	9,19,600	..	9,19,600
35	Forest Department ..	5,00,000	..	5,00,000
36	Other Miscellaneous Compensations and Assignments.	71,80,000	33,000	72,13,000
39	Capital Outlay on Agriculture.	..	40,800	40,800
40	Capital Outlay on Industrial Develop- ment.	2,40,01,200	1,87,000	2,41,88,200
41	Capital Outlay on Irrigation.	37,00,200	..	37,00,200
42	Capital Outlay on Public Works.	1,700	2,93,900	2,95,600
43	Capital Outlay on Road Transport Schemes.	48,00,000	..	48,00,000
44	Capital Outlay on Forests.	100	..	100
46	Capital Outlay on Schemes of Govern- ment Trading.	100	..	109
47	Loans and Advances by the State Govern- ment.	15,80,24,300	..	15,80,24,300
Grand total ..		25,12,62,600	5,70,900	25,18,33,500

APPENDIX III.

(Vide Item III (2) on page 20.)

L.A. BILL NO. 7 OF 1969.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the authorization of appropriation of moneys out of the Consolidated Fund of the State to meet the amounts spent on certain services during the financial year ended on the 31st day of March 1965, in excess of the amounts authorized or granted for the said services.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twentieth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Tamil Nadu Appropriation (No. 2) Act, 1969.

2. *Issue of Rs. 66,05,229 out of the Consolidated Fund of the State for the financial year ended on the 31st March 1965.*—The sums specified in column (5) of the Schedule amounting in the

9rd March 1969]

aggregate to the sum of sixty-six lakhs, five thousand, two hundred and twenty-nine rupees shall be deemed to have been authorized to be paid and applied from and out of the Consolidated Fund of the State to meet the amounts spent for defraying the charges in respect of the services and purposes specified in column (2) of the Schedule during the financial year ended on the 31st day of March 1965, in excess of the amounts authorized or granted for those services and purposes for that year.

3. *Appropriation.*—The sums deemed to have been authorized to be paid and applied from and out of the Consolidated Fund of the State under this Act shall be appropriated and shall be deemed to have been appropriated for the services and purposes specified in the Schedule in relation to the financial year ended on the 31st day of March 1965.

THE SCHEDULE.

(See sections 2 and 3.)

Demand number.	Services and purposes.	Rupees		Total.
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
III	General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration.	60,117	..	60,117
VIII	Head of State, Ministers and Headquarters Staff.	6,23,939	..	6,23,939
XVI	Agriculture	..	114	114
XVII	Fisheries	6,32,137	..	6,32,137
XXV	Welfare of the Scheduled Tribes, Castes and Other Backward Classes.	2,85,569	..	2,85,569
XXVI	Irrigation	3,73,446	..	3,73,446
XXVII	Public Works—Works	2,38,458	..	2,38,458
XXVIII	Public Works—Establishment and Tools and Plant.	8,19,292	..	8,19,292
XXXVI	Other Miscellaneous Contributions and Assignments.	11,39,020	2,336	11,41,356
XXXIX-A	Capital Outlay on Consumer Co-operatives.	4,975	..	4,975
XLI	Capital Outlay on Irrigation.	16,33,516	..	16,33,516
XLIII	Capital Outlay on Road Transport Schemes.	7,92,310	..	7,92,310
	Grand total ..	6,02,779	2,450	66,05,239

[3rd March 1969]

APPENDIX IV.

[Vide item III (3) on page 21]

L.A. BILL No. 5 OF 1969.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras Panchayats Act, 1958.
 BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twentieth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Panchayats (Amendment) Act, 1969.

(2) It shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.

2. *Amendment of section 120, Madras Act XXXV of 1958.*—In section 120 of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958) (hereinafter referred to as the principal Act),—

(1) for sub-section (3), the following sub-sections shall be substituted, namely :—

“(3) The Government shall, by notification, determine in regard to any village or town or any class of villages or towns whether the house-tax shall be levied every half-year or year and in so doing have regard to the following matters, namely :—

(i) the classification of the local areas under section 3;

(ii) the annual receipts of the panchayat;

(iii) the population of the village or town and the predominant occupation of such population; and

(iv) such other matters as may be prescribed.

(3-A) Subject to the provisions of sub-section (3), the house-tax shall be levied at such rates as the panchayat may fix in regard to such basis of levy specified in column (1) of Schedule I, as the panchayat may adopt, not being less than the minimum rates and not exceeding the maximum rates specified in the corresponding entries—

(i) in column (2) of that Schedule, if the tax is levied every half-year, and

(ii) in column (3) thereof, if it is levied every year.”;

(2) in sub-section (4), in clause (iv), for the words “during any year”, the words “during any half-year or year” shall be substituted.

3rd March 1969]

3. *Substitution of new Schedule for Schedule I to Madras Act XXXV of 1959.*—For Schedule I to the Principal Act, the following Schedule shall be substituted, namely :—

SCHEDULE I.

[See section 120 (3-A).]

Basis of levy. (1)	If the tax is levied every half-year. (2)	
	Minimum rate per half-year. (i)	Maximum rate per half-year. (ii)
(a) If the tax is levied on the basis of the capital value.	1/16 per cent of the capital value.	1/2 per cent of the capital value.
(b) If the tax is levied on the basis of the annual value.	One per cent of the annual value.	10 per cent of the annual value.
(c) If the tax is levied on the basis of classified plinth area—		
	RS. P.	RS. P.
(i) Terraced	0 75 For every 9.25 square metres or part thereof of the plinth area.	3 00 For every 9.25 square metres or part thereof of the plinth area.
(ii) Partly terraced and partly tiled or thatched.	0 50 Do.	1 50 Do.
(iii) Tiled	0 40 Do.	1 00 Do.
(iv) Partly tiled and partly thatched.	0 25 Do.	0 75 Do.
(v) Thatched	0 20 Do.	0 50 Do.
	If the tax is levied every year. (3)	
	Maximum rate per year. (i)	Minimum rate per year. (ii)
(a) If the tax is levied on the basis of the capital value.	1/8 per cent of the capital value.	One per cent of the capital value.
(b) If the tax is levied on the basis of the annual value.	Two per cent of the annual value.	20 per cent of the annual value.
(c) If the tax is levied on the basis of classified plinth area—		
	RS. P.	RS. P.
(i) Terraced	1 50 For Every 9.25 square metres or part thereof of the plinth area.	6 00 For every 9.25 square metres or part thereof of the plinth area.
(ii) Partly terraced and partly tiled or thatched.	1 00 Do.	3 00 Do.
(iii) Tiled	0 80 Do.	2 00 Do.
(iv) Partly tiled and partly thatched.	0 50 Do.	1 50 Do.
(v) Thatched	0 40 Do.	1 00 Do.

[3rd March 1969]

APPENDIX V

[Vide item III (4) on page 23.]

L.A. BILL No. 1 OF 1969.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras General Sales Tax Act, 1959.
BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twentieth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras General Sales Tax (Amendment) Act, 1969.

(2) (a) Section 2 shall be deemed to have come into force on the 11th December 1968.

(b) Section 3 shall be deemed to have come into force on the 18th December 1968.

2. *Amendment of First Schedule to Madras Act 1 of 1959.*—In the First Schedule to the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959) (hereinafter referred to as the principal Act), in item 30, for the figure “4” in column (4), the figure “7” shall be substituted.

3. *Amendment of Second Schedule to Madras Act 1 of 1959.*—In the Second Schedule to the principal Act, item 3 and the entries relating thereto shall be omitted.

APPENDIX VI

[Vide item III (5) on page 24.]

As passed by the Assembly

L.A. Bill No. 2 of 1969.

A Bill further to amend the Madras General Sales Tax Act, 1919.

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twentieth Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Act, 1969.

2. *Net turnover under Madras Act IX of 1939 to include excise duty.*—Notwithstanding anything contained in the Madras General Sales Tax Act, 1939 (Madras Act IX of 1939) and the Madras General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules, 1939, clause (i) of sub-rule (1) of rule 5 of the said rules shall be deemed to have been omitted during the period commencing on the 5th January 1957 and ending with the 31st March 1959 and for the purposes of the said Act and rules, net turnover shall be deemed always to have included the excise duty, if any, paid by a dealer to the Central Government in respect of the goods sold by him.

3rd March 1969]

3. *Taxable turnover under Madras Act 1 of 1959 to include excise duty.*—Notwithstanding anything contained in the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959) and in the Madras General Sales Tax Rules, 1959, clause (f) of rule 6 of the said rules shall be deemed to have been omitted during the period commencing on the 1st April 1959 and ending with the 31st March 1966 and for the purposes of the said Act and rules, taxable turnover shall include and shall be deemed always to have included the excise duty, if any, paid by a dealer to the Central Government in respect of the goods sold by him.

4. *Validation of levy and collection of tax.*—Notwithstanding anything contained in any judgment, decree or order of any Court or other authority, any tax levied or collected or purporting to have been levied or collected for the period commencing on the 5th January 1957 and ending with the 31st March 1966, shall, for all purposes, be deemed to be, and to have always been, validity levied to collected in accordance with law as if this Act had been in force at all material times when such tax was levied or collected and accordingly,—

(a) all acts, proceedings or things done or taken by any authority or officer or person in connection with the levy or collection of such tax shall, for all purposes, be deemed to be, and to have always been, done or taken in accordance with law;

(b) no suit or other proceeding shall be maintained or continued in any Court for the refund of any tax so paid; and

(c) no Court shall enforce any decree or order directing the refund of any tax so paid.

5. *Repeal.*—The Madras General Sales Tax (Fifth Amendment) Ordinance, 1968 (Madras Ordinance 5 of 1968), is hereby repealed.

APPENDIX VII.

[*Vide* item III (6) on page 25.]

L.A. BILL No. 18 OF 1968.

(As passed by the Assembly)

1. *Bill to provide for the preparation and maintenance of record of tenancy rights in respect of agricultural lands in the State of Tamil Nadu.*

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twentieth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Act, 1969.

[3rd March 1969]

(2) It extends to the whole of the State of Tamil Nadu.

(3) It shall come into force on such date as the Government may, by notification, appoint and different dates may be appointed for different areas in the State.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(1) “cultivation” means the use of land for the purpose of agriculture or horticulture;

(2) “Government” means the State Government;

(3) “intermediary” means any person, who, not being an owner or a possessory mortgagee, has an interest in land by virtue of a tenancy agreement and is entitled by reason of such interest, to possession thereof but has transferred such possession to others;

(4) “land” means a land used for purposes of agriculture or horticulture, or for purposes ancillary thereto, and includes any building or any waste, vacant or forest land appurtenant thereto and any house site belonging to the landowner and let to the tenant under the same tenancy agreement;

(5) “landowner” means the owner of the land let for cultivation by a tenant and includes the heirs, assignees or legal representatives of such owner or persons deriving rights through him;

(6) “possessory mortgagee” means a mortgagee entitled to the possession of the whole or part of the mortgaged property and to receive the rents and profits accruing from such property or any part of such rents and profits and to appropriate the same in lieu of interest or in payment of the mortgage money or partly in lieu of interest or partly in payment of the mortgage money; and “possessory mortgage” and “possessory mortgagor” shall be construed accordingly;

(7) “record officer” means any officer of the Revenue Department not below the rank of Deputy Tahsildar, authorised by the Government by notification to exercise the powers conferred on, and to discharge the duties imposed upon, the record officer under this Act for such area as may be specified in the notification;

(8) “tenant”—

(a) in relation to any land to which the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955) applies, means a cultivating tenant as defined in clause (aa) of section 2 of that Act and includes—

(i) a *mattuvaramdar* referred to in clause (a) or clause (b) of section 7 of the Tiruchirappalli *Kaiaeruvaram* and *Mattuvaram* Act, 1958 (Madras Act XXXVI of 1958); and

(ii) a possessory mortgagor, who, under a tenancy agreement, express or implied, with the possessory mortgagee, contributes his own physical labour or that of any member of his family in the cultivation of the land subject to possessory mortgage; and

3rd March 1969]

(b) in relation to any land to which the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Act, 1961 (Madras Act 57 of 1961) applies, means a cultivating tenant as defined in clause (5) of section 2 of that Act;

(9) "village" means any local area which is designated as a village in the revenue accounts and for which the revenue accounts are separately maintained by one or more karnams or which is now recognised by the Government or may hereafter be declared by the Government for the purpose of this Act to be a village, and shall include any hamlet or hamlets which may be attached thereto.

3. Preparation of record of tenancy rights.— (1) The Government may, by notification, direct the preparation of a record of tenancy rights for such village or villages as may be specified in the notification and such record shall be prepared, maintained and revised in accordance with the provisions of this Act and the rules made thereunder.

(2) The record referred to in sub-section (1) shall contain the following particulars, namely:—

(a) the survey number or sub-division number, extent and local name, if any, of the land;

(b) the name and address of the landowner;

(c) the name and address of the intermediary, if any;

(d) the name and address of the tenant cultivating the land;

and

(e) such other particulars as may be prescribed.

(3) (a) As soon as may be, after the publication of a notification under sub-section (1), the record officer shall publish a notice in the village informing the public that a record of tenancy rights is to be prepared for that village, and that the landowner, tenant, or intermediary of every land which has been let for cultivation shall intimate in writing to him of his interest in such land.

(b) The notice shall contain such further particulars, and shall be published in such manner, as may be prescribed.

(4) On the basis of the intimation given under clause (a) of sub-section (3) or on the basis of information obtained by the record officer under section 9 or in such other manner as may be prescribed, the record officer shall, after giving a reasonable opportunity to the parties concerned to make their representations either orally or in writing, prepare a draft record of tenancy rights for the village.

(5) As soon as may be after the completion of the preparation of the draft record of tenancy rights for a village, such draft record shall be published in the District Gazette of the district in which the village is situated and in such other manner as may be prescribed. An extract of the entries in the draft record relating to any survey number or sub-division number of the land shall also be served on the land owner, intermediary, if any, and the tenant concerned.

[3rd March 1969]

(6) Any person aggrieved by such draft record either on the ground that the entry in respect of particulars relating to him is incorrect or on the ground that his name or other particulars relating to the land which has been let for cultivation and in which he has interest either as landowner, intermediary or tenant have been omitted to be included in such draft record, may, within such period as may be prescribed make an application to the record officer for the rectification of such entry or for the inclusion of such name or particulars in the draft record of tenancy rights.

(7) An application under sub-section (6) shall contain such particulars as may be prescribed and shall be accompanied by the documents, if any, relied on by the applicant as evidence in support of his claim.

(8) (a) Before passing an order on an application under sub-section (6), the record officer shall follow such procedure as may be prescribed and shall also give a reasonable opportunity to the parties concerned to make their representations either orally or in writing. If the record officer decides that any rectification or inclusion should be made, he shall pass an order accordingly.

(b) If the record officer decides that there is no case for effecting the rectification or inclusion in the draft record of tenancy rights, he shall reject the application.

(c) An order under clause (a) or clause (b) shall contain the reasons for such order and shall be communicated to the parties concerned in such manner as may be prescribed.

(9) After the disposal of all the applications under sub-section (6) in respect of any village, the record officer shall make necessary alterations in the draft record of tenancy rights in accordance with the orders passed under sub-section (8) and shall prepare the final record of tenancy rights for the village.

(10) As soon as may be, after the completion of the preparation of the final record of tenancy rights for a village such final record shall be published in the *Port St. George Gazette* and the record so published shall be called the approved record of tenancy rights. The approved record of tenancy rights shall also be published in the District Gazette of the district in which the village is situated and in such other manner as may be prescribed.

4. Inclusion of lands in the approved record of tenancy rights.—

(1) (a) Where subsequent to the publication of the approved record of tenancy rights any land has been let for cultivation, the landowner, intermediary or the tenant having interest in such land shall make an application to the record officer for inclusion of particulars relating to such land in the approved record of tenancy rights.

(b) Where any land has been let for cultivation before the publication of the approved record of tenancy rights, but the particulars thereof have not been included in the approved record of tenancy rights for any reason, the landowner, the intermediary or

3rd March 1969]

the tenant shall make an application to the record officer for inclusion of particulars relating to such land in the approved record of tenancy rights.

(2) An application under sub-section (1) shall contain such particulars as may be prescribed and shall be accompanied by the documents, if any, relied on by the applicant as evidence in support of his claim.

(3) (a) Before passing an order on an application under sub-section (1), the record officer shall follow such procedure as may be prescribed and shall also give a reasonable opportunity to the parties concerned to make their representations either orally or in writing. If the record officer decides that the particulars of the land specified in the application should be included in the approved record of tenancy rights he shall pass an order accordingly and shall make the necessary entries in the approved record of tenancy rights.

(b) If the record officer decides that there is no case for inclusion of particulars of the land in the approved record of tenancy rights, he shall reject the application.

(c) An order under clause (a) or clause (b) shall contain the reasons for such order and shall be communicated to the parties concerned in such manner as may be prescribed.

5. Modification of entries in the approved record of tenancy rights.—(1) Where any person claims that in respect of any land already included in the approved record of tenancy rights any modification is required in respect of the entries in such record either by reason of the death of any person or by reason of the transfer of interest or by reason of any other subsequent change in circumstances he shall make an application to the record officer for the modification of the relevant entries in the approved record of tenancy rights.

(2) An application under sub-section (1) shall contain such particulars as may be prescribed and shall be accompanied by the documents, if any, relied on by the applicant as evidence in support of his claim.

(3) (a) Before passing an order on an application under sub-section (1) the record officer shall follow such procedure as may be prescribed and shall also give a reasonable opportunity to the parties concerned to make their representations either orally or in writing. If the record officer decides that any modification should be made in respect of the entries in the approved record of tenancy rights he shall pass an order accordingly and shall effect the modification and make such incidental and consequential changes in the approved record of tenancy rights, as appear to him to be necessary, for giving effect to his order.

(b) If the record officer decides that there is no case for effecting any modification in the entries in the approved record of tenancy rights he shall reject the application.

[3rd March 1969]

(c) An order under clause (a) or clause (b) shall contain the reasons for such order and shall be communicated to the parties concerned in such manner as may be prescribed.

6. *Appeal*.—Any person aggrieved by an order made under sub-section (8) of section 3, sub-section (3) of section 4 or sub-section (3) of section 5 may within such period as may be prescribed appeal to such authority as may be specified by the Government in this behalf (hereinafter referred to as the appellate authority) and the decision of such authority on such appeal shall, subject to the provisions of section 7, be final.

7. *Revision*.—The District Collector may of his own motion or on the application of a party call for and examine the record of any record officer or appellate authority within his jurisdiction in respect of any proceeding under this Act and pass such orders as he may think fit :

Provided that the District Collector shall not pass any order prejudicial to any party unless he has been given a reasonable opportunity of being heard.

8. *Amendment of approved record of tenancy rights to give effect to the orders under section 6 or section 7*.—Where as a result of an order passed under section 6 or section 7, any change becomes necessary in the approved record of tenancy rights, the appellate authority or the District Collector, as the case may be, shall direct the record officer to amend the approved record of tenancy rights accordingly, and the record officer shall give effect to such direction.

9. *Obligation to furnish information*.—(1) Any person whose rights, or interests are required to be, or have been entered, in a record of tenancy rights under this Act shall be bound on the requisition of the record officer engaged in preparing or revising the record of tenancy rights, to furnish or produce for his inspection within such time as may be specified in such requisition or within such further time not exceeding thirty days as the record officer may in his discretion allow, all such information or documents needed for the correct preparation or revision thereof, as may be within his knowledge or in his possession or power.

(2) The record officer to whom any information is furnished or before whom any document is produced in accordance with a requisition under sub-section (1) shall at once give a writer acknowledgement thereof to the person furnishing or producing the same and shall endorse on any such document a note under his signature stating the fact of its production and the date thereof.

10. *Power to take evidence on oath, etc*.—The record officer or the appellate authority or the District Collector shall, for the purposes of this Act, have the same powers as are vested in a court under the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908) when trying a suit in respect of the following matters, namely :—

(a) enforcing the attendance of any person and examining him on oath;

3rd March 1969]

(b) requiring the discovery and production of documents;

(c) receiving evidence on affidavit;

(d) issuing commissions for the examination of witnesses; and any proceeding before the record officer or the appellate authority or the District Collector shall be deemed to be a judicial proceeding within the meaning of sections 193 and 228, and for the purposes of section 196 of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860).

11. *Penalty for failure to furnish information.*—If any person fails to furnish any information or to produce any document requisitioned under sub-section (1) of section 9 within the time specified in the requisition under that sub-section or within the further time, if any, allowed by the record officer under that sub-section, he shall be punishable with fine, which may extend to two hundred rupees.

12. *Penalty for furnishing false information.*—If any person who is under an obligation to furnish any information under this Act, furnishes any information which he knows, or has reason to believe to be false, he shall be punishable with imprisonment for a term which may extend to three months or with fine which may extend to one thousand rupees.

13. *Cognizance of offences.*—(1) No court shall take cognizance of any offence punishable under this Act except on complaint in writing made by an officer authorised in this behalf by the Government.

(2) No court inferior to that of a Presidency Magistrate or a Magistrate of the first class shall try any offence punishable under this Act.

14. *Certified copy of record to be annexed to application in certain cases.*—(1) After the date of the publication in the *Fort St. George Gazette* of the approved record of tenancy rights under sub-section (10) of section 3 in respect of any village, every person making an application in pursuance of any of the provisions of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955), or the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956 (Madras Act XXIV of 1956), or Chapters III and IV of the Madras Public Trusts (Regulation of Administration of Agricultural Lands) Act, 1961 (Madras Act 57 of 1961) relating to any land in such village shall annex to the application, a certified copy of any entry in the approved record of tenancy rights relevant to such land.

(2) If the applicant fails to comply with the provisions of sub-section (1) for any cause which the officer or authority to whom such application is made deems sufficient, he shall be required to produce such certified copy within a reasonable time to be fixed by such officer or authority and if such certified copy is not so annexed or produced, the application shall be rejected, but the

[3rd March 1969]

rejection shall not of its own force preclude the presentation of a fresh application in respect of the same subject-matter, with a certified copy annexed.

15. *Presumption of correctness of entries in the approved record of tenancy rights.*—Any entry in the approved record of tenancy rights shall be presumed to be true and correct until the contrary is proved or a new entry is lawfully substituted therefor.

16. *Inspection and copies.*—Subject to such conditions and to the payment of such fees as may be prescribed, the approved record of tenancy rights shall be open to the inspection of the public at reasonable hours and certified extracts therefrom or certified copies thereof shall be given to all persons applying for the same.

17. *Indemnity.*—(1) No suit, prosecution or other legal proceeding shall lie against the record officer, the appellate authority, the District Collector or other authority for anything which is in good faith done or intended to be done in pursuance of this Act or any rule made thereunder.

(2) No suit or other legal proceeding shall lie against the Government for any damage caused or likely to be caused by virtue of any provision of this Act or by anything which is in good faith done or intended to be done in pursuance of this Act or any rules made thereunder.

18. *Power to make rules.*—(1) The Government may make rules to carry out the purposes of this Act.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

(a) all matters expressly required or allowed by this Act to be prescribed;

(b) the manner of preparation, maintenance and revision of the record of tenancy rights;

(c) the form in which the record of tenancy rights shall be prepared;

(d) the procedure to be followed by the authorities and officers appointed or having jurisdiction under this Act;

(e) the time within which appeals and applications for revision may be presented under this Act, in cases for which no specific provision in that behalf has been made herein;

(f) the fees to be paid in respect of applications and appeals under this Act; and

(g) the manner of communicating to the party concerned every decision or order in any proceeding against which an appeal or revision is provided for by this Act.

(3) All rules made under this Act shall be published in the *Fort St. George Gazette* and unless they are expressed to come into force on a particular day shall come into force on the day on which they are so published.

3rd March 1967.]

(4) Every rule made under this Act shall, as soon as possible after it is made, be placed on the table of both Houses of the Legislature and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making modification in any such rule or both Houses agree that the rule should not be made, the rule shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule.

19. *Exemption.*—Nothing contained in this Act shall apply to any land owned by the Central Government or any State Government, or any local authority.

Explanation.—In this section 'local authority' means,—

(a) the Corporation of Madras;

(b) any municipal council;

(c) any panchayat or panchayat union council constituted or deemed to have been constituted under the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958);

(d) any township committee constituted or deemed to have been constituted under any law for the time being in force; and

(e) the Madras State Housing Board constituted under the Madras State Housing Board Act, 1961 (Madras Act 17 of 1961).

20. *Act to override contract and other laws, etc.*—The provisions of this Act shall have effect notwithstanding anything inconsistent therewith contained in any other law, custom, usage or contract.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

